

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
SEDMO VANREDNO ZASEDANJE
U JEDANAESTOM SAZIVU

Peti dan rada

19. jun 2018. godine

(Sednica je počela u 10.20 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*

*

*

PRESEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad sednice Sedmog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 85 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 88 narodnih poslanika.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika? (Da.)

Prvi se prijavio Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Moje prvo pitanje ide na adresu Ministarstva za trgovinu, turizam i telekomunikacije i tiče se jedne, naizgled, sitne životne teme. Ja ovde obično pitam i velika državna pitanja tretiram, ali zapravo postoji mnoštvo mogućih i legitimnih stvari i tema koje prosto prolaze pored nas.

Jedno od tih naizgled malih pitanja, koje upućujem ovom ministarstvu, odnosno Sektoru za turizam ovog ministarstva, odnosi se na ove čuvene besplatne vaučere za letovanja u zemlji, koje dobijaju gotovo sve kategorije građana Srbije. Na moje čuđenje i nevericu, moram priznati, ispostavilo se da

u tim kategorijama koje su taksativno nabrojane i gde spadaju svi ili gotovo svi (zaposleni sa prihodom ispod 60.000, penzioneri, nezaposleni sa evidencije itd.) nema domaćica. Dakle, jedna interesantna kategorija, pomalo zaboravljena ali važna kategorija, domaćice, uopšte se ne navodi na tom spisku lica koja imaju pravo na ove besplatne vaučere.

S obzirom na to da je reč o jednoj važnoj, dobroj meri, pozitivnoj meri – dakle, potpuno nezavisno od toga ko je usvojio i doneo tu uredbu – mislim da bi trebalo otkloniti ovo, odnosno proveriti, ali moji saradnici i ja smo već proverili... Trebalo bi otkloniti tu anomaliju, tu neverovatnu činjenicu da se domaćice... A to je provereno i u telefonskom razgovoru, čiji snimak posedujem, gde je eksplicitno rečeno da se na njih ovo ne odnosi. I to je tako četiri godine koliko je ova uredba na snazi.

Dakle, ne samo da pitam nego i apelujem na ovo ministarstvo da tu grešku (nadam se, slučajnu grešku) što pre ispravi i da te, kako bih rekao, pomalo zaboravljene heroine, stubovi naših porodica, našeg društva, naše tranzicije mogu da steknu to pravo koje ima velika većina i veliki broj građana ove zemlje, pravo na te besplatne vaučere.

Koliko sam pohvalio ovu meru dotičnog ministarstva, toliko sam i zabrinut, ali to je već druga tema, zbog najavljene predstojeće prakse da će se dobar deo naših turističkih kapaciteta prodati na ovaj ili onaj način i preći u strane ruke. Ali, kažem, to je posebna tema.

Drugo pitanje ide na račun ministarstava poljoprivrede i energetike i tiče se više puta pominjane teme cene goriva za građane Srbije, koja je izazvala i proteste, koji su opet izazvali, rekao bih, neprimerene i neodmerene reakcije vlasti. Ovde sad nisu tema ni protesti, nije čak ni toliko tema cena goriva, mada jeste važna stvar, već za mene jedno neobično i frapantno saopštenje sa sastanka Nacionalne asocijacije poljoprivrednika Srbije sa ministrom Nedimovićem, gde im je rečeno da nema ništa, a to je i objavljeno u medijima, do jeseni, i tek od jeseni se možda može računati na jeftiniju cenu goriva.

Naravno, sve građane pogađa to što eventualno umanjenje cene, bilo preko akciza bilo na neki drugi način, sledi tek od jeseni, ali posebno pogađa poljoprivrednike, jer, kao što rekoše, njima su glavni poljoprivredni radovi sada, u leto, i u suštini im ta mera neće mnogo značiti kada dođe.

Opet se nastavlja stara praksa – kada se nešto loše uvodi, nešto što udara po džepu građane, onda se to uvede odmah i najčešće tiho i gotovo neprimetno, a kada je reč o nečem što treba da bude olakšanje, kao ovaj projekat, odnosno ukidanje uredbe o penzijama ili sad ukidanje povećanja ili smanjenje cene goriva, onda se to pompezno najavljuje a stupa na snagu negde na jesen ili često čak početkom sledeće godine.

Poslednje moje pitanje ide na adresu Ministarstva pravde i tiče se opet jedne, rekao bih, neobične, neprijatne i frapantne činjenice kojoj prisustvujemo, a o kojoj je posvedočio Goran Ilić. Dakle, Poverenik za samostalnost javnih tužilaca nas je ponovo podsetio, povodom najnovije afere „Cvetković“, na nedopustivu praksu da svi govore o istragama i procesima sem onih koji bi to jedini smeli da govore, a to su javni tužioci. Najviši javni rukovodioci, mediji, čudnovato cure informacije, oglašavaju se tim povodom, samo ne oni koji bi trebalo. U tom smislu, molim od Ministarstva pravde informacije i objašnjenje ove prakse i da li namerava nešto da preduzme tim povodom.

PRESEDNİK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Izvolite.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Hvala lepo.

Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, Poslanička grupa Slobodnih poslanika ima četiri pitanja.

Prvo pitanje upućujem ministru zdravlja i, takođe, ministru informisanja. Naime, ovih dana se spominje fenomen lažnih vesti i moram priznati da su lažne vesti jedna izuzetno štetna stvar, prave zbunjenost među građanima, među privredom, navode ljude da donose pogrešne odluke.

Koliko je to bitno, svedoči i to da je delegacija Narodne skupštine Republike Srbije bila protekle sednice na jednoj konferenciji Evropskog parlamenta i Donjeg doma Češkog parlamenta upravo o temi slobode izražavanja, gde je jedna od ključnih tema bila – lažne vesti.

Stoga je pitanje za oba ministra – šta će učiniti da spreče lažne vesti koje su postale, maltene, medijske atrakcije, a vezane su za to da su vakcine štetne i da obuhvat vakcinacijom treba da bude što manji da bismo decu zaštitili od autizma, što je jedna potpuna budalaština, mogu tako da kažem upotreblivši jednu tešku reč, čiji je rezultat dvocifren broj smrtnih slučajeva?

Ako ćemo govoriti šta su strašne „fejk njuz“, mislim da je ovo jedno od ključnih pitanja, na šta treba da reagujemo i kao ministarstvo i kao društvo i da sprečimo da možda neko još sa pogubnijim namerama, sa manje pameti, recimo, dovede do toga da se vrati dečja paraliza u Srbiju. Dakle, jedna užasna kampanja lažnih vesti.

Drugo pitanje vezano je za naše evrointegracije, odnosno pitanje je za ministarku zaduženu za evrointegracione procese. Nažalost, definitivna realnost je da se otvaraju samo dva poglavlja u junu. Od toga, jedno poglavlje, iskreno govoreći, nam nije uopšte bitno, čak smo i kreativno napisali pregovaračku poziciju za trinaesticu. Otvoriće se najverovatnije i 33. Razlozi nisu do nas, to je tačno, ali tri poglavlja stoje zbog toga što traje proces dobijanja saglasnosti, a treba da se saglasi još uvek svih 28 članica EU.

Jednostavno, nismo dobili saglasnost za barem tri poglavlja i verovatno je nećemo dobiti.

Naše je pitanje – šta radimo na bilateralnoj diplomatiji i da li činimo sve napore da se proces otvaranja poglavlja ubrza, jer ovim tempom nećemo ispuniti naš ambiciozni cilj da do 2025. godine postanemo deo evropske porodice naroda, gde pripadamo po svojoj trgovini, po svojoj kulturi i po svemu ostalom što tvori naš identitet kao građana Srbije?

Treće pitanje namenjeno je premijerki Vlade Republike Srbije. Poslanička grupa Slobodnih poslanika je gledala dva vrlo bitna rangiranja zemalja u svetu. Jedno se zove Indeks opažene korupcije i u njemu možemo primetiti da u poslednjih pet godina imamo nešto što se zove stagnacija napretka. Dakle, mi se „klackamo“ negde između 72. i 77. mesta po stepenu korupcije u svetu. Ocena nam ide od 39 do 42. Što je viša, ocena je bolja.

Imajući u vidu da ističe i Strategija borbe protiv korupcije ove godine i Akcioni plan za borbu protiv korupcije, moje pitanje je – da li ćemo u narednim planovima poći od osnovne realnosti da korupcija nije moralni problem prevashodno, nego da je racionalni odgovor pojedinca na postavljanje prepreka u životu, odnosno da li će plan ići ka tome da se smanji broj mesta gde neko koristeći svoju moć može da traži novčane usluge koje mu po zakonu ne pripadaju od ljudi koji žele da ubrzaju procese?

Smisao borbe protiv korupcije jeste da se država izmesti iz mesta gde ne treba da bude. Dakle, moje pitanje je – da li će naredni plan, strategija i akcioni plan uvažavati tu činjenicu, jer korupciju ne možete uništiti ni sa više države ni sa više sile, barem ne u zemljama koje su južnoevropskog mentaliteta, nego tako što otklanjate prepreke?

U skladu s tim, takođe ima još jedan interesantan indeks, indeks ekonomske slobode, koji govori da smo nakon jednog velikog zamajca koji smo imali 2012, 2013. i 2014. godine opet ušli u stagnaciju i da nemamo napretka u nekim oblastima. A znate i sami, ako ljudi nisu slobodni da se bave biznisom, ako nisu slobodni u dovoljnoj meri da ugovaraju, takve zemlje ne mogu da se razvijaju dugoročno i da imaju stope rasta 6% i 7%, što zemlja na nivou razvitka kao što je Srbija svakako može da ima.

Dakle, moje pitanje je – šta misle da urade povodom stavki koje jesu ocenjene kao najproblematičnije, a to su finansijska sloboda, vlasnička prava i opet pitanje korupcije? Hvala na pažnji.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Postavljam pitanje premijerki Vlade Republike Srbije i ministru poljoprivrede, vezano za to na koji način će Vlada i Ministarstvo poljoprivrede nadoknaditi štetu koja je nastala na poljoprivrednim kulturama i usevima u prethodnih nekoliko nedelja, a i nekoliko meseci, s obzirom na to da su

razmere štete katastrofalne. I ove, 2018. godine, kao i svih ranijih godina, poljoprivrednici Srbije trpe ogromne štete po svoju proizvodnju i sve su u teškoj situaciji vezano za svoju egzistenciju i funkcionisanje u svojim poljoprivrednim gazdinstvima.

Dakle, ono što smo dosad videli šta su mere Vlade, to se uglavnom svodi na sažaljevanje poljoprivrednika kada se nešto dogodi. Tako smo ovih dana mogli videti premijerku koja obilazi ubijene voćnjake i vinograde, sažaljeva poljoprivrednike i govori kako im je mnogo teško i kako ih razume i kako će država učiniti sve da im pomogne, samo zaboravlja da odgovori, da kaže zašto Srbija nije u stanju da plati protivgradne strelce da bi sve protivgradne stanice bile u funkciji, da osavremeni sistem protivgradne zaštite.

Isto tako, imali smo prošle godine katastrofalne posledice ogromnih suša koje su zadesile zemlju. Na preko milijardu se procenjuje ta šteta. Prošle godine su takođe sažaljevali poljoprivrednike i govorili kako je velika suša, kako ćemo uraditi kanalsku mrežu za navodnjavanje, kako arapske pare samo što nisu stigle. Čekamo te arapske pare za ulaganje u sisteme za navodnjavanje i kanale za navodnjavanje od 2013. godine; evo, već punih pet godina nemamo ništa od toga.

Godine 2015. takođe su bile poplave, bio je i grad; 2014. godine bile su razorne poplave. Dakle, unazad pet ili šest godina, svake godine su u poljoprivredi razmere štete abnormalne, i za same poljoprivrednike a i za državu Srbiju, u smislu stvaranja bruto društvenog proizvoda. Vi se setite seljaka samo onda kada kažete – biće BDP ove godine nešto manji zato što su bile velike suše ili zato što su bile poplave itd.

Dakle, suština je što država do dana današnjeg ništa nije uradila na ulaganju u prevenciju. Preventivno delovanje ne postoji, samo sažaljevanje kada se dogodi nekakav problem. Ja ću podsetiti da je čak i predsednik Republike Aleksandar Vučić 2015. godine, na prezentaciji Nacionalnog programa upravljanja rizikom od elementarnih nepogoda, naveo podatak da je svaki dinar uložen u prevenciju jednak sedam dinara koji se troše na obnovu i da će Srbija sada krenuti sa prevencijom. Evo, već tri godine ili šest godina nema ništa od te prevencije.

Dalje, postavljam pitanje ministru finansija – dokle će Vlada Republike Srbije da krši Zakon o budžetu i da izdvaja ispod 5% za poljoprivredu Republike Srbije, odnosno za agrarni budžet? Od 2012, kada ste došli na vlast i obećali da ćete svake godine za po 1% povećavati agrarni budžet, on je danas manji nego što je bio 2012. godine. Dakle, ukoliko imate suficit u budžetu, ukoliko je sve onako kao što govorite, da Srbija cveta, da je iz dana u dan sve bolje i bolje, pa usmerite malo tog novca i na poljoprivrednike. Nemojte da se poljoprivrednika sećate samo kada su predizborne kampanje i onda pričate o seljaku, obilazite njive i štale i govorite o njima kako su oni stub ove države.

Da, dva miliona ljudi danas živi od poljoprivredne proizvodnje u Republici Srbiji. Od ta dva miliona ljudi, najveći deo njih se profesionalno bavi poljoprivredom, od toga živi, a država ih ne prepoznaje u budžetu. Najveći poslodavac u Srbiji su mala poljoprivredna, porodična gazdinstva.

Ono što je takođe istina, to je da niko nije u skorijoj istoriji više lagan nego poljoprivrednici od ove vlasti. Malinare svake godine obmanjete obećanjima za cenu, obmanjete ratare, obmanjete voćare, obmanjete povrtare, naši poljoprivrednici plaćaju najskuplje dizel-gorivo.

Postavljam pitanje – zašto se ne smanji akciza na dizel-gorivo za poljoprivrednu proizvodnju kako bi i naši poljoprivrednici plaćali jeftino i subvencionisano gorivo kao što plaćaju Mađari, Hrvati ili bilo ko drugi? I zašto će ove godine tek od jula poljoprivrednici moći da konkurišu za mere podrške razvoju za 2018. godinu?

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Ana Stevanović.

ANA STEVANOVIĆ: Zahvaljujem se.

Svoje pitanje upućujem ministru prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Mladenu Šarčeviću, kao i ministru kulture i informisanja Vladanu Vukosavljeviću. Naime, da li su pomenuti ministri upoznati da u Srbiji ima cenzure? Koliko svi znamo, član 50. Ustava Republike Srbije kaže da u Srbiji cenzura ne postoji, da je ona zabranjena i da je ne sme nikada biti.

Međutim, šta se desilo u Vršcu, gradu Jovana Sterije Popovića, koji sam već nekoliko puta pomenula u ovoj skupštini? U gradu Vršcu zabranjuju se, zamislite, tinejdžerske, omladinske predstave. Zabranjena je predstava „Stvar izbora – zašto slušam Marčela“, koja je trebalo da zatvori festival „Cirkuliranje“ koji se održao u gradu Vršcu od 8. do 10. juna. Čak se na sednici Gradskog veća diskutovalo o tome da bi ovu predstavu trebalo zabraniti, da ne bi trebalo da se održi, navodno iz tehničkih razloga. Najproblematičniji je bio naziv predstave, naime, samo ime Marčelo.

Međutim, kada pitate članove autorskog tima šta je toliko sporno u toj predstavi, odgovorno će vam reći – zapravo ništa. Možda je jedino sporno to što se u ovoj predstavi podstiču mladi ljudi da misle svojom glavom, da ne budu poltroni, da se oslanjaju na svoje znanje, na svoj život i da time mogu sami ostvariti apsolutno sve što žele u svom životu.

Kada govorimo o tehničkim razlozima zbog kojih je predstava otkazana, čudo jedno da se za jednu predstavu koja zahteva jednog glumca, jedan štender sa ofingerima i jednog plišanog medu (zapravo, možda je meda problem, antidržavni, prefrigani meda) kaže da „tehnički uslovi ne mogu da zadovolje takvu vrstu predstave“.

Međutim, šta se dešava odmah nakon pošto je predstava trebalo da bude održana? Održavaju se koncerti, mačevanje, paraglajding, čak i

ekstremni sportovi. Ukoliko pitate organizatora, kazaće da je to do njih, međutim, prava istina je da je organizatorima od strane Gradskog veća zaprećeno da će im ceo festival biti otkazan ukoliko ova predstava ne bude skinuta sa repertoara.

Nije pomoglo ni to što su autori predstave poslali ceo tekst na uvid. Nije pomoglo ni to što su psiholozi koji rade u školama, kako osnovnim tako i srednjim, isticali da je ova predstava najblistaviji primer kako treba odrastati, da je puna izuzetnih poruka o načinu odrastanja. Ništa to nije pomoglo. Nije pomogao čak ni stih koji Marčelo u svojim pesmama kaže, pa najpozitivniji taj stih koji kaže „Dotaći sunca zrak, i to sam, znači stoput opeći svoj dlan“. Šta je ovde sporno? Šta je ovde toliko problematično da je uslovilo da ova predstava bude cenzurisana?

Stoga ja pitam ministre, kako Šarčevića, tako i Vukosavljevića – da li u Nacrtu strategije obrazovanja stoji da deca ne treba i ne smeju nikako da misle svojom glavom? Da li u nacrtu strategije kulture, kulturnog razvoja stoji da predstave treba da budu zabranjivane ne bi li se slučajno neko njima inspirisao?

Podsećanja radi, angažovani teatar postoji preko dve i po hiljade godina. Nijedna normalna vlast nikad se nije usuđivala da zabranjuje i cenzuriše predstave, pogotovo ne predstave koje rade mladi: deca, omladinci, tinejdžeri, studenti, koji jedino što žele jeste da se bave kulturom u svojim mestima.

Uroš Mladenović, koji je, između ostalog, autor ove predstave, vodi i Omladinski teatar u Paraćinu. Jedino što on i njegov tim, njegovi mladi učenici, studenti, žele da rade u ovoj zemlji jeste da se bave umetnošću i kulturom, jedino to. Niti da ruše vlast, niti da ruše državni poredak, niti išta slično, niti demonstriraju protiv ove vlasti. Jedino što žele jeste da se bave umetnošću i da se bave kulturom, i njima se sad to zabranjuje. Kakva je to poruka ne samo Urošu Mladenoviću već i svim mladima koji žele da ostanu u ovoj zemlji i jedino što žele da rade jeste da se bave onim za šta su se školovali? Žele da se bave, zamislite, umetnošću. Ima li šta lepše od toga?

Možda će neki reći da ovo pitanje nije najbitnije pitanje u našoj zemlji. Možda i nije. Za mene jeste jedno od najbitnijih, jer ako vlast, na kom god nivou vlasti, sprečava mlade ljude da se bave onim što žele, onda je to siguran put u propast za celokupno društvo. Preporuka svakoj vlasti je da bude što otvorenija, što demokratičnija i što slobodnija prema kulturi, jer dajući potpunu slobodu umetnosti pokazuje da je demokratična. A umetnost, samim tim, najmanje postaje kritična kada je slobodna. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Marinika Tepić ima reč.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Pitanje upućujem ministru unutrašnjih poslova Nebojši Stefanoviću povodom slučaja novinara Stefana Cvetkovića, koji je prijavljen da je nestao u noći između 13. i 14. juna, a 15. juna pronađen.

Dakle, pitanje je, prvo, zašto je u slučaju novinara Stefana Cvetkovića ministru Stefanoviću i njegovom objavljivaču podataka Aleksandru Vučiću, s obzirom na to da se radi o podacima kojima raspolaže MUP a ne kabinet predsednika Republike, sumnjivo sve drugo i sumnjivi svi drugi osim članova sopstvene političke partije, osim članova Vlade koji su njihovi članovi ili su predloženi od strane SNS-a, imajući u vidu da je Stefan Cvetković imao javne kontakte, za to postoje dokazi, fotografije i sa predsednicom Vlade Anom Brnabić i sa ministrom poljoprivrede Branislavom Nedimovićem? Moje pitanje je, takođe – da li je policija ispitivala i njih, odnosno obavila razgovore s njima ovim povodom? Imaju li, naravno, ikakva saznanja i kakva je uopšte priroda njihovog kontakta bila?

Takođe, s obzirom na to da je ministar Stefanović imao zajednički nastup na javnoj konferenciji za medije s Aleksandrom Vučićem, kao predsednikom Republike, a prethodno su i sami rekli da su se konsultovali, pitam odakle im uopšte podaci i inspiracija za sve aluzije, interpretacije i projekcije, za zaključke, da bi se optuživali i strani faktori i destabilizatorski interesi na štetu Republike Srbije, a nisu se, kao što kažem, pozabavili kontaktima Stefana Cvetkovića sa visokim funkcionerima SNS-a.

U tom svetlu, pitam takođe – da li je policija ispitivala potpredsednika Izvršnog odbora SNS-a, ovde u Parlamentu već poznatog Branka Malovića, takođe i funkcionera SNS-a iz Pančeva Dejana Simeunovića zvanog Simke, jer su obojica tužila za uvredu novinara Stefana Cvetkovića? Dakle, Cvetković je s njima imao ozbiljnih problema. Osuđen je na dve godine zatvora i na dva miliona dinara kazne u martu prošle, 2017. godine, iz čega je potpuno jasno da je Cvetković s njima imao problema. Moram da napomenem da je u drugostepenom postupku oslobođen, da ga je sutkinja u Pančevu Stanka Simonović oslobodila, ali je nakon toga, zahvaljujući već pomenutim Malovićima i Simeunovićima i njihovoj informativnoj družini na TV Pančevo, ova žena harangovana, zbog čega su reagovala, iz medija se to da videti i dokazati, sva strukovna udruženja iz pravosudne oblasti.

Takođe moram da dodam po ovom pitanju, s obzirom na to da je Bela Crkva region meni blizak, ja pripadam južnom Banatu, da su Belocrkvani imali saznanja da je nakon ovog problema sa Malovićem i Simeunovićem Cvetković naglo prestao da izveštava kritički o SNS-u, ali da je posvedočio više puta da je imao lične i telefonske kontakte sa istim tim Brankom Malovićem. Moje je da li smatram ili ne da je taj razgovor bio potreban, ali svakako pitam ministra Stefanovića da li je policija ispitivala i ove visoke funkcionere Srpske napredne stranke.

Takođe je pitanje – po kom osnovu je Policijska uprava Pančevo sinoć podnela (bar je sinoć objavljena vest) krivičnu prijavu protiv istog tog Stefana Cvetkovića, po kojoj nadležnosti, po kojoj mesnoj pripadnosti s obzirom na to da on nema nikakve veze sa Pančevom?

Kada već pominjem Policijsku upravu Pančevo, iskoristiću priliku da ministra pitam i – po kom osnovu i zbog čega je smenjen Jožef Mlekov, koji je bio načelnik kriminalistike u Pančevu, a Pančevci nemaju nikakvu informaciju o tome?

U prilog celoj ovoj situaciji i atmosferi koja se kreira, dužna sam da pitam i kako je moguće da je još pre više od deset dana prijavljen nestanak odbornika rumunske nacionalnosti, Mohana, u Opštini Alibunar. Nestanak je prijavio predsednik Opštine. Deset dana tog čoveka nema. Po mojim saznanjima, on još uvek nije u svojoj kući, a nisam primetila da je ijedan helikopter angažovan, da je ijedna jedinica MUP-a angažovana u potrazi za njim. Ili su, eventualno, otimači Mohana poznati? Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem.

Prvo pitanje je za Ministarstvo zaštite životne sredine, odnosno za ministra – na osnovu čega je od zakonske odgovornosti izuzet privredni subjekat *CA Group* iz Beograda, koji odlaže otpad iz Železare Smederevo koji se deponuje na lokaciji Jelen do u Radincu kod Smedereva i truje životnu sredinu ovih građana? Da li svaki vlasnik zemljišta ima pravo da to zemljište zagađuje i tako ugrožava sve druge građane?

Ministru se inače već obratio predstavnik udruženja „Smederevski domaćin“ iz Radinca, koji je ministra obavestio da meštani već skoro godinu dana biju bitku sa lokalnom i republičkom birokratijom oko odlaganja pet miliona kubika šljake koja se nasilno, odnosno bez znanja i saglasnosti tadašnje mesne zajednice, a uz dozvolu gradonačelnika Smedereva Jasne Avramović i Ministarstva privrede, odlaže na lokaciji Jelen do u selu Radinac. Pomenuta šljaka je odložena između dva izvorišta pijaće vode; udaljenost između ta dva izvora je 500 metara. Ovo leglo zaraze i zagađenja je na samo 1.000 metara od centra sela i 200 metara od naseljenih kuća.

Moje drugo pitanje je za predsednika Republike – da li je svestan da svojim izjavama o Ukrajini i navodnom teritorijalnom integritetu Ukrajine ugrožava odnose Srbije i Rusije? Jer kao što je Krim Rusija, tako je Kosovo i Metohija Srbija. To su teritorije koje su u komunističko vreme odvojene i sada se prosto vraća faktičko stanje na terenu. Mi imamo jedino Rusiju, pored Kine, u Savetu bezbednosti Ujedinjenih nacija da pomogne u zaštiti interesa Srbije u našoj južnoj pokrajini i opasno je igrati se time.

S tim u vezi, sada je jasno da je moj kolega Ivan Kostić kao predsednik Odbora za dijasporu smenjen nakon posete tužioca Natalije Poklonske i poslanika Dume, koja potiče sa Krima.

Drugo pitanje predsedniku Republike je – da li ostaje pri svom stavu da Srbija neće biti parking za migrante? Ovo pitam s obzirom na to da u „Politici“ već danima čitamo o najavi nove migrantske krize. Mi se, naravno, ne protivimo, čak pozdravljamo to da migrantima treba pomoći da odu do destinacija ka kojima su se uputili, ali ne treba biti naivan i ne treba biti nepažljiv prema izjavama zvaničnika EU. Prosto, pitam predsednika na koji će način zaštititi interese građana Srbije.

Poslednje pitanje je za ministra za državnu upravu i lokalnu samoupravu – da li ste upoznati sa prekršajima, bolje reći kriminalom koji se u Prijepolju dešava u kontinuitetu, u organizaciji Dragoljuba Zindovića, predsednika Opštine Prijepolje, i njegovih stranačkih saradnika ali i stranaka koje ovde u gradskom parlamentu pružaju podršku vladajućoj većini?

Da li su nadležni organi postupili u skladu s obavezama i nadležnostima po više desetina prijava podnetih protiv Dragoljuba Zindovića od kojih je, po našem saznanju, poslednja podneta 13. juna ove godine? Da li je tačno da je preko fantomske firme „Global partners plus“ iz Novog Pazara iz opštinskog budžeta izvučeno najmanje 7,2 miliona dinara, novca koji pripada građanima Prijepolja?

Postoje jasne indicije da su javna preduzeća i ustanove u Prijepolju, poput Doma kulture, Centra za socijalni rad i drugih, u organizovanom kriminalu i korupciji, jer su se npr. zimus delili novogodišnji paketići realne vrednosti oko 900 dinara koji su plaćeni 3.500 dinara. Takođe, prozori za upravnu zgradu koštali su 100.000 dinara po komadu, a kupljeni su bez sprovedene javne nabavke. Javna nabavka izostala je i u Turističkoj organizaciji sa čijeg je računa više miliona dinara uplaćeno za promo materijal. Nezaobilazna novogodišnja rasveta i jelka, to je sada već simbol vladavine Srpske napredne stranke. Tražimo da se ovi navodi, za koje je u većini slučajeva pokrenuta istraga, provere.

Da li je tačno da je Dom kulture u Prijepolju naručio izradu procene rizika i angažovao kao obezbeđenje fantomsku firmu koja nema ni potrebne dozvole za rad?

Istaknuti sportski radnici u Prijepolju štrajkuju glađu jer im opština...

PREDSEDNIK: Hvala lepo, prekoračili ste vreme.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Neki su poslanici rekli da njihova pitanja možda i nisu među najvažnijima, ja smatram da moje pitanje jeste među najvažnijima. U svakom slučaju, za ljude koji se suočavaju sa problemom o kome ću govoriti jesu

najvažnija. Važna su za one parove i osobito žene koje se veoma često nalaze na meti državnih funkcionera zato što nemaju decu, ili nemaju, prema njihovom sudu, dovoljan broj dece, pa se računa koliko je dece po ženi potrebno da bismo dostigli ne znam šta. I važna su, po svoj prilici, za državu budući da je upravo pronatalitetna politika jedan od najvažnijih ciljeva koji su proklamovani od strane Vlade Republike Srbije, predsednika Republike i nadležnih ministara a, bogami, i mnogih medija.

Pitanje upućujem ministru zdravlja, ministarki bez portfelja Slavici Đukić Dejanović, sa molbom da od Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje dobiju sve podatke i da mi odgovore vrlo precizno.

Naime, 17. juna 2018. godine se u pojedinim medijima pojavila vest da će zamrzavanje embriona o trošku države početi da se primenjuje, i da to nije sve nego da sledi još dobrih vesti. Na prvi pogled, ovo deluje odlično, međutim kada se malo zagrebe, vidi se da je u pitanju, izgleda, samo još jedan trik koji će da uvede dodatnu zabunu među te ljude koji kao da nisu dovoljno sluđeni i dovoljno u trošku, u silnoj birokratiji i silnim zahtevima koji prate proces vantelesne oplodnje.

Problem je u tome što je 26. marta isto tako rečeno da će zamrzavanje embriona o trošku države početi 1. maja. To je rekla v. d. direktorka RFZO. Zatim je 25. maja (1. maj je, kao što ste možda mogli primetiti, prošao, zamrzavanje embriona nije počelo) rečeno da će to početi od 15. juna, ista osoba je to rekla, da bi se 17. juna pojavila ova vest koja je puna izjava onih koji sprovode proces vantelesne oplodnje, a puna je raznih nelogičnosti. Mislim da bi parovima koji su u procesu vantelesne oplodnje od ključnog značaja bilo da se na moje pitanje vrlo precizno odgovori.

Naime, u tom tekstu piše da, iako je najavljivan mesecima, ovaj proces još ne funkcioniše. Specijalni frižideri u pet državnih bolnica u kojima će embrioni biti zamrzavani i čuvani još ne rade, ali su testirani i biće pušteni u rad kada stignu prvi embrioni. Šta znači da frižideri još ne rade? Kako frižideri mogu još da ne rade kada su parovi već u procesu vantelesne oplodnje i kada već mogu da zamrzavaju embrione oni parovi koji sami plaćaju zamrzavanje embriona? Da li to znači da oni plaćaju zamrzavanje embriona u frižiderima koji još uvek ne rade?

Drugo pitanje se odnosi na izjavu direktora GAK Narodni front, koji je rekao – imamo sve tehničke uslove, mašine su testirane i dobijene su dozvole, aparati još nisu uključeni jer ne treba da rade dok su prazni. O čemu se radi? Neki parovi sami finansiraju zamrzavanje embriona; gde se ti embrioni drže ako frižideri u tih pet bolnica u kojima će biti zamrzavani ne rade?

Kako saznajemo, ovu mogućnost će zasad imati samo pet državnih bolnica u Srbiji, dok privatnici koji imaju potpisane ugovore sa RFZO još uvek nemaju dozvolu da zamrzavaju polne ćelije. To su potvrdili iz Uprave za

biomedicinu. Zašto parovima koji ulaze u proces vantelesne oplodnje nije rečeno da će postojati razlika između privatnih i državnih bolnica u kojima rade vantelesnu oplodnju? Ne, njima je rečeno da su te bolnice ravnopravne. Oni se mahom opredeljuju za privatne bolnice zbog toga što u državnim nema embriologa, koji ne žele da rade za smešne plate koje imaju u državnim bolnicama. A sada se ispostavlja da će parovi koji su u privatnim bolnicama biti diskriminirani.

Poslednje pitanje, jednako važno – da li će se to zamrzavanje embriona i odmrzavanje računati kao novi pokušaj vantelesne oplodnje, jer to je ključno za mnoge parove koji su u ovom procesu? Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kad smo već kod vantelesne oplodnje, moje prvo pitanje je za Ministarstvo zdravlja – da li je tačno da je ova vlast, nova vlast, odobrila besplatni treći pokušaj i promenila zakon da bi se uslovi vantelesne oplodnje poboljšali? Tek toliko da obaveste i mene i prethodnu govornicu s obzirom na to da očigledno nije upoznata s tim stvarima.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovde je pripadnik stranke Vuka Jeremića, doskorašnji pripadnik stranke Borisa Tadića i skorašnji pripadnik stranke Mladana Dinkića, izneo netačnu tvrdnju, pa s tim u vezi postavljam pitanje Ministarstvu poljoprivrede – da li je tačno da je 2006. godine za subvencije u poljoprivredi izdvojeno 136.633.000 evra, 2011. godine 188.000.000 evra, a da je 2016. godine isplaćeno za subvencije ukupno 309.000.000 (dakle, gotovo duplo više u odnosu na 2011. godinu, odnosno gotovo tri puta više u odnosu na 2006. godinu); da je 2017. godine isplaćeno 268.000.000, a da je za 2018. godinu planiran 281.000.000 evra za podsticaje, subvencije u poljoprivredi? Čisto da se vidi iz odgovora da je pripadnik stranke Vuka Jeremića, poznatog naftaša iz sela Ježevica kod Čačka, ovde obmanuo i izneo neistinu.

Sledeće pitanje je za Hidrometeorološki zavod – da li je tačno da smo ove godine imali rekordnu nabavku raketa za protivgradnu odbranu, za odbranu od grada, da nikada ranije nije nabavljano toliko raketa i da nikada ranije u ovom periodu nije toliko raketa ispaljeno? I, da nam kažu da li je tačno da je naše dejstvo ograničeno duž graničnih linija kada gradonosni oblaci dolaze iz Bosne i susednih država zato što ne može da se reaguje. Da li je tačno da je počela automatizacija odnosno da se automatizuju protivgradne stanice? Da li je tačno da je to daleko bolje nego što je bilo do 2012. godine?

Idemo dalje, pitanje za Vladu i organe bezbednosti je sledeće prirode – da li ima određenih paralela između događanja u Ukrajini i Srbiji? Da li ima sličnosti između trovanja bivšeg ruskog špijuna Skripalja u Engleskoj i

kampanje koja se vodila oko trovanja, o navodno zatrovanim vodovodima u Beogradu i nekim drugim lokalnim samoupravama?

Takođe, da li ima sličnosti između nestanka ruskog novinara u Ukrajini, pod ukrajinskim službama bezbednosti i nameštajkama, sa nestankom novinara koji je navodno nestao u Srbiji, u Beloj Crkvi, a koji je, na sreću, pronađen živ i zdrav?

Da li postoje određene paralele, odnosno političke smicalice da bi se naudilo Vladi Republike Srbije, kao što je to bio slučaj sa Vladom Ruske Federacije?

Da li ima sličnosti između blokada saobraćaja koje su vršene u Ukrajini i blokada saobraćaja koje su se nedavno desile u Republici Srbiji?

Da li je to na određeni način specijalni rat, odnosno unutrašnje pomaganje da bi bili realizovani spoljni pritisci na našu zemlju, odnosno da li ti događaji pomažu spoljašnjim pritiscima i snagama koje pritiskaju našu zemlju? Da li naše službe bezbednosti imaju saznanja u vezi s tim?

Takođe, u vezi s novinarom koji je nestao, pitanje za Vladu Republike Srbije i za organe – da li je prekršaj ukoliko, kad se novinar koji je navodno bio ugrožen, po nekim opozicionarima čak ubijen, kad se pronađe, da li Vlada i izvršni organi imaju pravo da o tome obaveste javnost odmah, o saznanjima kojima raspolažu i da saopšte narodu da lažne vesti koje su se širile nisu istinite, odnosno da postoje indicije da je ceo slučaj izmišljen da bi se politički naškodilo ovoj zemlji?

To su pitanja koja imam za Vladu Republike Srbije i verujem da će odgovori biti tačni i da će, na našu radost, obradovati sve građane Republike Srbije.

S tim u vezi...

(Predsednik: Vreme, zahvaljujem.)

Završavam. S tim u vezi želim da kažem da nema nesreće i elementarne nepogode koju naši politički oponenti ne žele da iskoriste.

PREDSEDNIK: Reč ima Danica Bukvić.

DANICA BUKVIĆ: Poštovana predsednice Skupštine, poštovani narodni poslanici, danas želim da postavim pitanje ministarki Zorani Mihajlović zaduženoj za pitanja saobraćaja i infrastrukture.

Pitanje se odnosi na bezbednost u saobraćaju i posledice neregulisanog prelaza preko Ibarske magistrale kod Lazarevca. Naime, poznato je da je Ibarska magistrala državni put prvog B reda. Ovaj put je, pored auto-puta, odnosno Koridora 10, najopterećenija saobraćajnica u Srbiji i zbog preopterećenosti, odnosno intenziteta drumskog saobraćaja koji se odvija na ovoj magistrali spada među najopasnije puteve u Srbiji. Podaci govore da u vreme godišnjih odmora Ibarskom magistralom prođe i do 18.000 vozila dnevno.

Činjenica je da se ovim magistralnim putem odvija mnogo više saobraćaja od onoga za šta je projektovan. U pitanju je veliki obim putničkog, a posebno teretnog saobraćaja koji ide ka Kosovu i Metohiji i Crnoj Gori, što uz lokalni saobraćaj i blizinu naseljenih mesta još više doprinosi povećanju opasnosti koje nosi ova magistrala. Nažalost, iz medija se veoma često obaveštavamo o brojnim saobraćajnim nesrećama koje se na Ibarskoj magistrali dešavaju, mnoge su sa tragičnim posledicama.

Kao narodni poslanik iz opštine Lazarevac, na ovaj problem želim da skrenem pažnju iz još jednog ugla. Naime, na desnoj strani Ibarske magistrale, na ulazu u Lazarevac iz pravca Beograda, nalazi se jezero Očaga. Ovo je omiljeno kupalište Lazarevčana, otvoreno '70-ih godina prošlog veka, a sada je lepo uređeno mesto koje u letnjim mesecima posećuje na stotine Lazarevčana, posebno mladih i dece. S obzirom na to da preko Ibarske magistrale nema prelaza za pešake, pretrčavanje ove opasne magistrale je jedini način da se do ovog kupališta dođe. Imajući u vidu opterećenost puta i brzinu kretanja vozila, to je veoma opasno. Iako pretrčavanje magistrale nije dopušteno zakonom, to se dešava svakodnevno i to je razlog što, nažalost, svake godine, posebno u letnjim mesecima kada je otvorena sezona kupanja, dolazi do brojnih saobraćajnih nezgoda i povređivanja, često sa smrtnim posledicama.

Bilo je više pokušaja proteklih decenija da se ovaj Gordijev čvor reši, ali do sada nema rešenja, a opasnost po grad i život građana Lazarevca se uvećava. Bilo je obećanja da će se ovaj deo Ibarskog puta premostiti pešačkom pasarelom. Ovom prilikom bih postavila pitanje ministarki Mihajlović zaduženoj za saobraćaj, a ono glasi – da li se planira i kada će biti projektovana i izgrađena pešačka pasarela na ovom delu Ibarske magistrale kod Lazarevca kako bi se sprečile brojne saobraćajne nezgode i povređivanja građana zbog pretrčavanja ovog dela puta radi odlaska na jezero Očaga? Napominjem da slične pasarele već postoje na ovom magistralnom putu, i to u Ripnju, Meljaku, a podzemna pasarela postoji u naselju Bačevac. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, pojavila se u srpskoj javnosti nedavno informacija da Severnoatlantski pakt planira da u Srbiji organizuje klub od sto uticajnih ljudi u sferi kulture, umetnosti, nauke, politike, sporta koji bi promovisali učlanjenje Srbije u NATO. Mislim da je vlast dužna da odgovori na te navode, te upućujem poslaničko pitanje ministrima unutrašnjih i spoljnih poslova, Nebojši Stefanoviću i Ivici Dačiću, kao i predsedniku Vlade Ani Brnabić i predsedniku Republike Aleksandru Vučiću – da li je istina da je počeo napad na svest koju ima srpski narod jer se

u svim relevantnim istraživanjima govori da je više od 85% ljudi protiv NATO-a i protiv učlanjenja?

Da li nam se sprema scenario iz Crne Gore gde je odluka o učlanjenju Crne Gore u NATO doneta u Skupštini umesto na referendumu, budući da je premijer Crne Gore izjavio da je to mudra i vizionarska odluka državnog rukovodstva Crne Gore jer se zna da tako nešto ne bi prošlo na referendumu? Da li se to sprema i u Srbiji i zašto se o tome ćuti, imajući u vidu da su potpisana dva sporazuma sa Severoatlantskim paktom, IPAP i SOFA, koja daju privilegije NATO vojnicima u Srbiji kakve nisu imali ni vojnici Trećeg rajha predvođeni Trojnim paktom?

Isto tako, pojavile su se i preporuke Evropskog saveta vezano za pregovore EU i Srbije o učlanjenju. Pored svih poglavlja, pored svih uspeha, pored sveg napretka, i dalje je jasno ono što je bilo jasno i 2000. i 1999. godine – nema Evropske unije bez priznanja Kosova i Metohije i nema Evropske unije bez uvođenja sankcija Ruskoj Federaciji. Državno rukovodstvo bi trebalo, krajnje je vreme, da prekine da srlja u nastavak pregovora i da time naruši i Ustav Republike Srbije i državni suverenitet i teritorijalni integritet. Dakle, više ni ne kriju, više se ne govori po kuloarima, sada se to piše u zvaničnim saopštenjima, u zvaničnim aktima EU.

Kada ćemo da prekinemo sa tim? Trebalo bi da je situacija takva da o tome ne treba ni da se razgovara, a ne da vodimo dijaloge o tome da li treba ili ne treba i na koji način da priznamo nezavisnost Kosova, da damo saglasnost i da utičemo na naše saveznike u Savetu bezbednosti da ne stave veto na prijem Kosova u UN. Mislim da o tome postoji sveopšti konsenzus i da nikakav dijalog u Srbiji po tom pitanju nije potreban.

Dakle, ne samo što ta poglavlja više ništa ne znače, to što nam dolaze Junker, Mogerini, Mekalister itd. i što nas tapšu po ramenu i hvale naše reforme, uspehe itd., nikakve veze nema, u pitanju je samo odricanje od Kosova i Metohije.

Isto povodom bezbednosti imam jedno pitanje – kada će Narodna skupština Republike Srbije da izbací poslanika Meha Omerovića iz Odbora za kontrolu službi bezbednosti? Taj čovek nije dostojan da kontroliše službe bezbednosti imajući u vidu kakav je skandal napravio nedavno i time obrukao ne samo Narodnu skupštinu, ne samo vladajuću koaliciju, već celu Srbiju. I svakog poslanika ovde koji treba da ide negde da predstavlja Narodnu skupštinu i Srbiju on je time obrukao.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite.

MIODRAG LINTA: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, želeo bih da postavim pitanje Ministarstvu spoljnih poslova.

Povod za moje pitanje jeste činjenica da se sutra obeležava Svetski dan izbeglica, dakle 20. jun. To je dan kada se sećamo surove činjenice da je tokom devedesetih godina, kao i 2004. godine, na prostoru bivše Jugoslavije proterano preko milion Srba: preko 500.000 sa prostora današnje Hrvatske, preko 500.000 sa prostora današnje Federacije BiH i preko 200.000 Srba i drugih nealbanaca sa prostora Kosova i Metohije.

Ove činjenice najbolje demantuju besmislenu i lažnu tezu političkih elita u Zagrebu, Sarajevu, Prištini i delu međunarodne zajednice da je Srbija i da su Srbi, tobože, bili agresori, zločinci, a da su Albanci, Hrvati i Bošnjaci vodili nekakve oslobodilačke ratove i bili žrtve.

Takođe, ostale činjenice koje ću pomenuti demantuju ovu tezu. Što se tiče Hrvatske, proterani Srbi i dalje potražuju preko 40.000 otetih stanova; potražuju preko 50.000 zaostalih, neisplaćenih penzija; preko 10.000 srpskih porodica potražuje naknadu štete za minirane kuće i lokale van područja ratnih delovanja, van područja Krajine, u desetinama hrvatskih gradova; više hiljada proteranih Srba i dalje čeka da im se obnove kuće na području Krajine.

Imamo desetine hiljada proteranih Srba kojima, u većoj ili manjoj meri, nije priznat radni staž u celosti do 1991. godine. Imamo, na primer, Srbe koji su radili u Tvornici vijaka, u TVIK-u, kojima nedostaje pet–deset godina do 1991. godine, a svaki Hrvat koji je radio tada u Tvornici vijaka TVIK ima priznat radni staž. Da li je bilo moguće da se bilo kom radniku do 1991. godine ne uplate doprinosi? Hiljade Srba, takođe, čekaju da im se prizna radni staž za vreme Republike Srpske Krajine.

Takođe, imamo preko 10.000 proteranih Srba koji su prevareni prilikom prodaje kuća preko hrvatske agencije za promet nekretnina. Značajan deo njih izgubio je kuće na osnovu sistema lažnih ugovora. Jedan značajan deo njih je takođe izgubio deo sredstava na osnovu sistema dvostrukih ugovora: jedan ugovor je dobio za prodaju kuće, gde je dobio manja sredstva, a pravi ugovor se nalazio u agenciji za promet nekretnina u Zagrebu. Te kriminalne radnje do današnjeg dana nisu rasvetljene.

Slična situacija je i na području Federacije BiH. Veliki broj Srba i dalje nije obnovio svoje kuće zbog komplikovane procedure, veliki deo njih takođe ima problema sa povratkom otetih stanova, poslovnog prostora, imaju probleme sa povratkom uzurpiranog i otegot poljoprivrednog i šumskog zemljišta, a takva je situacija i u Hrvatskoj.

Slični problemi su takođe i kod proteranih Srba i drugih nealbanaca na Kosovu i Metohiji – spora obnova kuća, pogoršana bezbednosna situacija, takođe problemi s otetom, uzurpiranom imovinom, dakle kućama, stanovima, poslovnim prostorom.

Temelj za rešavanje ovih problema bi morao da bude Bečki sporazum o sukcesiji, odnosno Aneks G tog sporazuma u kome se jasno kaže da svim

građanima moraju biti vraćena i zaštićena prava koja su imali na dan 31. 12. 1990. godine, a svi ugovori sklopljeni za vreme rata moraju biti proglašeni ništavnim. Hrvatska od 2004. godine, kada je stupio taj sporazum na snagu, opstruiše sprovođenje Aneksa G Bečkog sporazuma o sukcesiji.

Postavljam pitanje Ministarstvu spoljnih poslova – kada će da uputi jedan izveštaj, jedan memorandum Ujedinjenim nacijama, Evropskom parlamentu, Evropskoj komisiji, Savetu Evrope, OSCE, u kome će reći ove činjenice i tražiti od međunarodnih organizacija da insistiraju i da izvrše pritisak na Hrvatsku i na druge centre, Sarajevo i Prištinu, da se poštuje temeljno načelo današnje civilizacije, a to su ljudska prava? Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje?

Pošto se više niko od predstavnika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici narodni poslanici Stefana Miladinović, mr Dejan Radenković i Gordana Čomić.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOKALNOJ SAMOUPRAVI (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da je povodom pretresa u pojedinostima o 1. tački dnevnog reda, Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi, pozvan da prisustvuje ministar državne uprave i lokalne samouprave gospodin Branko Ružić, sa saradnicima.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Izvolite, kolegkinice Obradović.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujem.

Cenjeni predstavnici Vlade Republike Srbije, kolege narodni poslanici, poštovani građani, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi.

Kako je poznato, Srpska napredna stranka je u većini opština preuzela odgovornost za vođenje lokalne samouprave. Moram opet da naglasim da upravo tako jeste i u Novom Sadu. U Novom Sadu gradska vlast, predvođena Milošem Vučevićem, svakodnevno radi na poboljšanju životnih uslova građana Novog Sada. Da je to istina, mnogo je primera. S obzirom na to da sam podnela amandman na jedan od članova zakona, član 2, neću čitati, spisak

je dug. Pogledajte, samo za mesec dana, šta jedna odgovorna vlast i jedan gradonačelnik u svojoj lokalnoj samoupravi rade.

Tako su najstarijim sugrađanima obezbeđene penzionerske kartice, a za najmlađe je omogućena prijava za vrtić putem interneta. Što se tiče subvencija za boravak u privatnim vrtićima, možemo se pohvaliti da smo lideri u Srbiji. U Novom Sadu organizuju se edukativni centri; postoji živa međunarodna aktivnost, dolaze predstavnici sa istoka i zapada; grad je otvoren za investicije. Mi smo upravo Evropska prestonica kulture, kao i evropska prestonica mladih.

Kada pričamo o investicijama, mnogo ih je. Pre neki dan, moglo bi se reći, pre mesec dana, otvoren je Hotel „Šeraton“, a koliko sutra otvara se zgrada Hitne pomoći, o tome sam već juče pričala. Obnavljaju se bolnice, škole, crkve, javne ustanove, ulice. Jednom rečju, pod vođstvom SNS-a Novi Sad je oživeo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Jokiću.

MIHAILO JOKIĆ: Želim da upoznam građane da pored redovnih sredstava koje lokalne samouprave dobijaju budžetom predviđenim za 2018. godinu one lokalne samouprave koje imaju projekte i ideje mogu dobiti dodatna sredstva iz republičkog budžeta.

Tu želim da pohvalim Ministarstvo za lokalnu samoupravu, koje je u martu ove godine predvidelo 320.000.000 za one lokalne samouprave koje imaju projekte i naknadne ideje kako da poboljšaju život građana u svojim sredinama. Tako je predviđeno 256.000.000 za komunalnu izgradnju, 48.000.000 za e-upravu i 16.000.000 za sportske, kulturne i turističke manifestacije. Znači, ono što je zapisano i upisano budžetom može biti mnogo veće za one lokalne samouprave koje domaćinski posluju i koje znaju kojim putem treba ići, jer najskuplji su oni projekti koji ostaju nedovršeni.

S druge strane, da kažem građanima da se za transferna sredstva iz republičkog budžeta izdvaja 1,7% BDP-a, koji u 2018. godini sa povećanjem od 3,5% iznosi 4.755 milijardi, ili u apsolutnom iznosu 80,83 milijarde. Recimo, jedan Tutin dobija 446.000.000 transfernih sredstava. Znači, sasvim dovoljno da one lokalne samouprave koje imaju dobro rukovodstvo mogu vrlo uspešno da razvijaju svoju lokalnu samoupravu. Toliko i hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Da)

Kolega Stojmiroviću, izvolite.

LjUBIŠA STOJMIROVIĆ: Koleginice i kolege, ja pozdravljam odluku Ministarstva da ovim izmenama poboljša Zakon o lokalnoj samoupravi ali istovremeno gajim nadu da će Ministarstvo imati razumevanja i prema ovim rubnim mestima, odnosno selima u Srbiji. Kao što sam već juče rekao, u Srbiji ima oko 4.600 sela, koja su u najvećem delu nerazvijena. Da bismo omogućili razvoj Republike Srbije, pored gradova i varošica moramo da povedemo računa i o razvoju sela.

Ja sam imao tu čast, pre 20-30 godina, da budem gost jednog našeg čoveka u Minhenu. Pošto nismo završili posao u predviđenom roku, on nas je pozvao da o njegovom trošku budemo gosti kod njega u selu. Sad, normalno, mi kažemo ko će da ide sad u selo da se bakće, ja mislim da je selo kao što su kod nas sela. Kad smo otišli tamo, to selo je bilo lepše i urednije od najvećeg broja naših gradova.

Da bi isto tako naša sela bila makar slična našim gradovima i varošicama, moramo da povedemo računa o tome da se mnogo više ulaže u sela. Pored toga što ćemo im omogućiti pristup internetu i najnovijim telekomunikacijama, moramo da izgradimo infrastrukturu, moramo da im obezbedimo puteve. Recimo, mestima kao što je Crna Trava, u kojoj postoji jedna srednja škola – građevinska je nekad bila, a danas je to mešovita škola koja čak osposobljava i negovateljice za stara lica – moramo da omogućimo razvoj tih profila, kadrova koje bi trebalo da školujemo, jer danas Srbija već ima problema sa nedostatkom majstora iz oblasti građevinarstva. Ako krenete pored ovih zgrada koje se grade ovde po Beogradu i drugim gradovima, videćete napisano – tražimo zidare, tražimo tesare, tražimo armirače. Da ne bismo došli u situaciju da danas-sutra uvozimo tu radnu snagu, pomozimo onima koji znaju da obuču i nauče te mlade ljude. Hvala, gospodine Arsiću.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Zeljug, izvolite.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažene kolege poslanici, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi bliže precizira prava ali i dužnosti lokalne samouprave koje proističu iz statuta koji donosi nadležni organ lokalne samouprave.

Amandman koji sam podneo na član 2. Predloga zakona ima za cilj da sagleda efekte realizacije statuta lokalne samouprave i njegov uticaj na

sveukupan razvoj Republike Srbije. Saradnjom lokalne samouprave i državne uprave u slučajevima kada lokalna samouprava nema nadležnost za realizaciju nego nadležnost leži na organima državne uprave, najsvrsishodnije rešenje je upravo u saradnji dva nivoa vlasti, uz uvažavanje zahteva nižeg nivoa vlasti, u ovom slučaju lokalne samouprave.

Dobar primer ovakve prakse i saradnje pokazao bih kroz primer dogovora između Gradske opštine Surčin, Grada Beograda i Ministarstva saobraćaja, vezano za trasu koridora Beograd – Južni Jadran, koji jednom deonicom prolazi kroz gradsku opštinu Surčin. Od strane predsednika Gradske opštine predloženo je Ministarstvu da se u projekat doda izgradnja petlje na ukrštanju trase koridora i puta Surčin–Jakovo. Realizacijom ovog projekta obezbedila bi se komunikacija za samo sedam minuta između Surčina i Novog Beograda. Oko buduće petlje omogućio bi se razvoj privredne zone u naselju Jakovo, koja je predviđena PGR-om u površini od 220 hektara, i potencijalnim investitorima omogućilo brzo i lako ulaganje u najperspektivniju opštinu grada Beograda, koja je u ovom momentu najbogatija putnom infrastrukturom. Realizacija ovog projekta stvorice i dodatne efekte.

U cilju prihvatanja predloženog amandmana, pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže moju izmenu Predloga zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministre, dame i gospodo poslanici, predlažem da se u članu 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi kojim se vrše izmene u članu 11. Zakona o lokalnoj samoupravi doda stav 2, koji glasi: „Realizacijom statuta lokalne samouprave obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora.“

Ovim amandmanom unapređenje privatnog sektora uvodi se kao jedan od ciljeva kojima lokalna samouprava treba da teži na svim nivoima svojih nadležnosti. Samo ostvarivanjem unapred jasno postavljenih ciljeva i metoda rada u kojima se zna koji su kratkoročni a koji dugoročni ciljevi moguće je ostvariti značajan napredak i pomak. Mišljenja sam da se upravo na tom putu trenutno nalazi Srbija i da iz dana u dan, donošenjem reformskih zakona, uređujemo oblast na precizan način.

Brojni su primeri koliko su problema imale određene lokalne samouprave u nekim prethodnim godinama oko papirologije, imovinskih odnosa ili pravnih pitanja. Veliki broj neusklađenih odredaba i odluka koje su pravno ništavne teme su brojnih javnih ustanova i preduzeća na lokalnom nivou. Dakle, isključivo poštovanjem statuta, definisanih normi, unapred

pripremljenih tematskih celina postoji realna šansa za napredak. To je proces koji se već uveliko odvija, i Opština Aranđelovac prati tokove i preporuke Vlade Republike Srbije kroz ubrzan proces modernizacije uprave, razvoj elektronskog poslovanja, izdavanje neophodnih dozvola i projektne dokumentacije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović. Izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem.

Naš predsednik i Vlada rade na modernizaciji društva u svim segmentima da bi stvorili društvo koje pruža jednake šanse svim svojim građanima. Zato rade na donošenju modernih zakona kako bi ostvarili svoje ciljeve.

Amandman koji sam podnela na član 2. Predloga zakona o izmenama Zakona o lokalnoj samoupravi ide baš u tom pravcu: „Realizacijom statuta lokalnih samouprava obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa.“

Ubrzanje sudskih postupaka i povećanje poverenja građana u pravosuđe glavni su ciljevi reforme istog. Primena novog Zakona o izvršenju i obezbeđenju, koji je stupio na snagu 1. jula 2016. godine, doprinela je da se broj starih izvršnih predmeta smanji za skoro 900.000 u odnosu na prethodnu godinu. Uspostavljen je i sistem besplatne pravne pomoći. Cilj uspostavljanja takvog sistema je da svim građanima treba da se pruži pravna pomoć, posebno onima koji se nalaze u najtežoj finansijskoj situaciji. Na taj način oni će moći da ostvare svoje pravo da budu ravnopravni pred sudom i drugim organima pravde. Nacrt zakona o besplatnoj pravnoj pomoći imaće za cilj i vodiće računa da se usaglasi sa lokalnim samoupravama u Srbiji kako bismo kao društvo razumeli obaveze svih relevantnih faktora u tom važnom procesu.

Važno je istaći i unapređenje pravosudne infrastrukture. Izgradnjom sudova u gradovima Srbije stvoriće se adekvatni uslovi za rad i brže okončanje postupaka. Građanima će biti omogućen pristup pravdi. To su i ciljevi našeg društva i to je ono zašto i naš predsednik vodi tako mudru politiku; dostižemo svoje ciljeve i idemo putem bržeg, jačeg i boljeg. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović. Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Mijatović, izvolite.

JELENA MIJATOVIĆ: Zahvaljujem.

Podnela sam amandman na član 2, koji dodavanjem stava 2. predviđa donošenje statuta lokalne samouprave u cilju razvoja naše zemlje kroz finansiranje institucija koje vode brigu o deci. Izmenom postojećeg statuta proširuje se krug delovanja lokalnih samouprava, posebno u postupku sprovođenja javne rasprave prilikom donošenja raznih opštih akata.

Na samom početku htela bih da naglasim da se ovaj predlog zakona odnosi na povećanje efikasnosti rada lokalne samouprave pošto se zakonskim rešenjima predlaže puno učešće i puna participacija građana u svim onim pitanjima koja se tiču njih samih. Uključivanjem u postupak pripreme dela budžeta lokalne samouprave koji se odnosi na investicije građani će imati mogućnost da kažu i predlože šta da se gradi i u šta da se ulaže, dok će javnost biti uključena i u sam postupak pripreme zakona, strateških i drugih dokumenata.

Što se tiče finansiranja i ulaganja u institucije koje se bave brigom o deci i zbrinjavanjem dece, konkretno Grad Beograd je predstavio lepezu aktivnosti u domenu odgovorne socijalne politike kroz obnovu, rekonstrukciju i izgradnju objekata za brigu o decu. Institucije socijalne zaštite zbrinjavaju decu bez roditeljskog staranja, decu žrtve porodičnog nasilja, nebrige i drugu decu i mlade koji dolaze iz nefunkcionalnih porodica.

Želim da istaknem da su u toku radovi na izgradnji zgrade u Ulici Živka Davidovića na Zvezdari gde će biti smešteno Prihvatište za decu i omladinu. Investicija u vrednosti od 97.000.000 dinara omogućiće da ovo prihvatilište bude opremljeno po najvišim mogućim standardima. Statistika je pokazala da kroz Prihvatište godišnje prođe oko šest stotina dece uzrasta od sedam do 18 godina, i to najčešće one koja su zlostavljana, sa ulice, bez roditeljskog staranja, pa čak i dece koja su predmet trgovine ljudima.

Realizacija ovog projekta je važna pre svega za decu ali i za nas kao društvo.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice Mijatović.)

Briga o deci je osnovni, ključni zadatak države i društva i u tom smislu i ovaj amandman potencira ulaganje, odnosno finansiranje institucija koje se bave brigom o deci.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč?

Kolega Linta, izvolite.

MIODRAG LINTA: Ja bih želeo da pozdravim napore Vlade Srbije vezano za dešavanje ključnog pitanja najvećih žrtava rata na prostoru bivše Jugoslavije, to su proterana lica, a radi se o pitanju stanovanja.

Iako Vlada Srbije čini sve što je u njenoj moći i zaista imamo konkretne napretke, imamo i određene probleme, posebno probleme koji su

zaostali iz vremena režima Borisa Tadića. Jedno od tih pitanja o kojima sam govorio više puta u javnosti jeste problem 530 porodica, korisnika SIRP programa, koje imaju stambene jedinice u sedam lokalnih samouprava, u pitanju su Niš, Kragujevac, Valjevo, Kraljevo, Čačak, Pančevo i Stara Pazova. Poznato je da je memorandumom Vlade Srbije i Vlade Italije jasno rečeno da će te porodice imati pravo otkupa svojih stambenih jedinica. Nažalost, za vreme ministra za kapitalne investicije Velimira Ilića, ukinuta je ta mogućnost otkupa.

Zakon o izbeglicama koji je usvojen 2010. jasno je rekao da sve izbegličke porodice imaju pravo otkupa svojih stambenih jedinica koje su izgrađene sredstvima međunarodnih organizacija, na način da se proceni realna tržišna cena u toj lokalnoj samoupravi i na to ide popust 50%, a za ratne vojne invalide, porodice palih boraca i druge ekstremno ranjive kategorije ide takođe dodatni popust. Međutim, evo, već više godina pokušavamo da rešimo ovaj problem, lično sam angažovan na tome, imali smo više razgovora... Ja i ovaj put apelujem na Vladu Republike Srbije i nadležne ministre da taj problem pokušamo rešiti u korist tih porodica. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Malušić, izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi da bih pojasnila kako se realizacijom statuta lokalne samouprave utiče na bolje finansiranje socijalnih institucija.

Naime, 2014. godine, kada je Srpska napredna stranka došla na čelo Grada Beograda, zatekli smo dug od 1,2 milijarde evra. Pre svega, na ime isplate zaostalih naknada zarada za vreme trudničkog odsustva dug je bio 390.000.000 dinara. Taj dug je 2014. godine pokriven.

Takođe, izmirena su i dugovanja za jednokratna novčana davanja zaposlenim i nezaposlenim porodicama iz 2013. godine, dug je iznosio 6.375.000 dinara. Pored isplate dugovanja, vršena je i redovna mesečna isplata zaposlenim i nezaposlenim porodicama.

Na ime subvencija za plaćanje komunalnih usluga zatečen je dug u 2013. godini od 4.025.000.000 dinara, koji je Srpska napredna stranka sa svojim koalicionim partnerima, naravno, pokrila.

Ukupno smo na ime zaostalih dugovanja za socijalno ugrožene porodilje, korisnike jednokratne pomoći i trudnice, subvencije za komunalne usluge i ostala dugovanja pokrili dug od 5.320.000.000 dinara. Ovaj dug je u potpunosti izmiren, bez zaduživanja u narednom periodu.

Lokalna samouprava radi na uspostavljanju nedostajućih socijalnih usluga koje su propisane Zakonom o socijalnoj zaštiti, čime će se omogućiti adekvatan, human tretman korisnika koji imaju potrebu za socijalnim zbrinjavanjem.

Jedna od nadležnosti lokalne samouprave je donošenje odluka o pravima građana u oblasti socijalne zaštite. Na osnovu ove odluke, lokalna samouprava obezbeđuje sredstva za finansiranje rada u socijalnim ustanovama. Institucije u obavljanju svoje redovne delatnosti, a tiče se socijalnozaštitne funkcije građana, sredstva obezbeđuju iz budžeta lokalne samouprave. Na primer, rešavanje nerešenih stambenih pitanja socijalno ugrožene populacije, takođe, davanje udžbenika deci, školskog pribora, a i sahrane N. N. lica. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč?

Kolega Bojaniću, izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Kao i svi amandmani koje sam podneo na predlog izmene i dopune ovog zakona, i ovaj amandman tiče se održivog i ekonomskog razvoja Republike Srbije. Vidi se napor Vlade Republike Srbije da i kroz ovaj zakon uradi sve što je najbolje za našu državu i da se sve svodi na ekonomski i održivi razvoj, na stvaranje uslova dostojnih svakog našeg građanina.

Da je to tačno, vidi se i iz ciljeva Agende 2030, odnosno ciljeva održivog razvoja, a dva cilja su smanjenje nejednakosti, što definiše i ovaj zakon, i održivi gradovi i zajednice. Ovde bih napomenuo da su izmene Zakona o lokalnoj samoupravi u članu 11. važne jer donose promenu u načinu određivanja nadležnosti jedinica lokalne samouprave, u radu skupštine, veća i uprave; unapređuju mehanizme neposrednog učešća građana u obavljanju poslova u lokalnoj samoupravi; reformišu funkcionisanje mesnih zajednica i, što je značajna novina, jačaju međuopštinsku saradnju, što je nešto stvarno novo. Upravo kroz koncept međuopštinske saradnje i zajedničko obavljanje određenih poslova opština i gradova koji su od interesa za građane rešavaće se realni, životni problemi građana, posebno tamo gde ne postoje kapaciteti za obavljanje određenih poslova poput komunalnih, inspekcijskih i sl.

Takođe, sva rešenja koja donosi Predlog zakona o izmenama Zakona o lokalnoj samoupravi doprinose boljem radu jedinica lokalne samouprave, većoj participaciji građana u kreiranju politika, efikasnijem radu službenika, naprednijim rešenjima za stvaranje boljih uslova za život građana cele Republike, što i jeste osnovni cilj kome streme predsednik Republike i Vlada na čelu sa Anom Brnabić. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta i zajedno Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč?

Koleginica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Članom 3. vi intervenišete u članu 13. i govorite da organi jedinica lokalne samouprave mogu sarađivati, ranije je pisalo „sa nevladinim organizacijama“, a vi ste sada rekli „sa udruženjima“, juče smo to malo komentarisali, danas ćemo još detaljnije, i dodajete stav koji kaže da „jedinica lokalne samouprave, u okviru svojih nadležnosti, preko svojih organa prati proces evropskih integracija Republike Srbije i razvija za to potrebne administrativne kapacitete, u skladu sa zakonom i utvrđenom politikom Republike Srbije“.

Ovaj stav je najpre neustavan. Lokalne samouprave ne mogu da se bave ovim poslom. Kažete – u okviru svojih nadležnosti. Koje su to nadležnosti lokalne samouprave koje su vezane za evrointegracije? Još kažete da za te potrebe razvijate administrativne kapacitete. Ministre Ružiću, znate li vi kakvi su vam administrativni kapaciteti po lokalnim samoupravama? Pitajte vaše partijske drugove koji imaju više godina iskustva po lokalnim samoupravama da li dele naš stav (sigurna sam da dele) da kada ljudi koji sada imaju desetak ili nešto više godina do penzije odu iz lokalnih samouprava, tamo više neće imati nikog da uradi ni najjednostavniji posao. Zašto? Zato što se tamo zapošljavaju ljudi koji se šalju iz opštinskih odbora vladajuće stranke; zato što se tamo šalju ljudi koji dođu bez diplome pa za nekoliko meseci dobiju diplomu, pa onda sa tom novodobijenom diplomom istog momenta dobijaju novo radno mesto; zato što se u lokalnim samoupravama zapošljavaju ljudi na određeno vreme, ništa ne rade, uglavnom i ne dolaze na posao, jedina obaveza im je da obezbede kapilarne glasove pred izbore, određeno vreme se ponavlja više puta i najveći broj tih ljudi zapravo nikada i ne dobije posao.

Znate li vi, ministre Ružiću, da se i u ovoj zgradi dešava da neko ko je duže ovde zaposlen, ko nema nikakve veze sa političkim partijama ne može da kaže nekom (a inače po sistematizaciji i opisu posla bi trebalo), da kaže saradnici – pozovite poslanike za to i to vreme, dogovorila sam sa predsednikom odbora da se zakaže sednica nekog od skupštinskih odbora, a ta saradnica kaže – ko, ja da zovem, pa ja sam ovde došla preko stranke, ja ovde ne radim. Je l' vi znate da se to dešava?

Mi odlično znamo i nemamo ništa protiv, nismo populistički... Mi srpski radikali kažemo – kad se borite za vlast i kad osvojite vlast, onda treba da preuzmete i odgovornost. To ne znači da ne može da se zaposli neko ko je član stranke. Mi ne mislimo da je članstvo u strankama nešto čega treba ljudi da se klone, naprotiv, svaka politička partija treba svojim programom da privuče što

više ljudi, da što više ljudi budu članovi stranaka. Naravno da ti članovi stranaka kroz pobjedu svoje stranke ostvaruju neke svoje ambicije, ali to mora biti pokriveno odgovarajućom diplomom, mora biti pokriveno odgovarajućim iskustvom; ne može članstvo u političkoj partiji nikome biti ni smetnja, ali ni preporuka.

Mnogo je problema te vrste u lokalnim samoupravama u cijeloj Srbiji, i ja sam uvjeren da vi to, ministre, znate. Zato, između ostalog, ovaj stav nikako ne može da bude sastavni dio zakona.

Govorite o saradivanju sa udruženjima. Juče smo počeli tu raspravu da je postala moda posljednjih nekoliko godina da se na teritoriji opština formiraju određena udruženja, rekoh juče, najčešće se zovu udruženje cvećara, ruže za žene, cveće za dame itd. Takve organizacije se pojavljuju kod opština sa, navodno, nekim svojim programom i na osnovu tog programa dobijaju pare iz budžeta opština, i te pare se dele za one aktiviste koji su učestvovali u izbornim kampanjama. Dakle, ovo što govorimo je javna tajna i ovo svi u Srbiji znaju i nemojte zakonom da stvarate takve mogućnosti, gledajte da se zakonom takve stvari suzbijaju.

Mi smo vam u načelnoj raspravi rekli, između ostalog, da je ovaj zakon zapravo donet pre svega radi NALED-a i radi firme „Aseko“. Niko nam još nije odgovorio koliko je ta firma poslova uzela u lokalnim samoupravama i u državnim organima. Kažu da joj se prihod povećao za šest miliona evra na ime trinaest poslova zaključenih u javnim ustanovama u toku 2017. godine. Da podsetimo, to je firma brata predsednika Vlade Republike Srbije, a Ana Brnabić je bila predsednik, direktor NALED-a, kako se već to zove; ona je obilazila lokalne samouprave pre nego što je postala ministar, ona je sugerisala lokalnim samoupravama da uzimaju kredite, da ulaze u neke velike investicije iz kojih ni danas nisu izašle.

Recimo, ovde se pre neki dan vodila rasprava o predsedniku Opštine Paraćin... Pa on je svojevremeno od Ane Brnabić dobio neku povelju, nagradu, šta li, kao jedan od najboljih ili najbolji predsednik opštine. Dakle, malo ste sami sa sobom u koliziji.

Šta je još važno za ovaj član i, zapravo, ceo ovaj zakon? Kada je Ana Brnabić postala predsednik Vlade, e-uprava je bila prioritet i, uopšte, digitalizacija javnog sektora. Onda smo slušali ovde kako već funkcioniše e-uprava u nekim lokalnim samoupravama, što naravno veze nema sa e-upravom, pa smo čuli kako e-uprava podrazumeva nabavku hardvera, softvera, kako sistem podrazumeva, evo sada citiram kolegu, „elektronsko glasanje odbornika, na elektronskim izveštajima, i nalik je elektronskom sistemu koji se primenjuje ovde u Narodnoj skupštini“ itd. Dok je govorio kolega, smejali su mu se i oni što su sedeli oko njega. Ali on kaže: „Kompletan rad sistema

kontrolisaće predsednik skupštine i njegov zamenik preko elektronskog uređaja, centralne konzole“ itd.

Dakle, ovo nije suština, suština je da ako ste želeli Zakon o lokalnoj samoupravi da suštinski promenite, mada nema potrebe za nekim ozbiljnijim promenama postojećeg zakona, onda je trebalo da donesete potpuno nov zakon.

Još nešto, ministre. U okviru ove zajedničke rasprave imamo i predloge zakona koji se odnose na nacionalne manjine. Vi znate da ubrzo treba da se raspišu izbori za nacionalne savete nacionalnih manjina. Vi i dalje, zapravo cela skupštinska većina vređa predstavnike svih nacionalnih manjina. To su ljudi koji su lojalni državi Srbiji, koji ovde žive, poštuju Ustav Republike Srbije i zaslužuju da ih pre svega Narodna skupština poštuje. A Narodna skupština pokazuje veliko nepoštovanje prema nacionalnim manjinama zato što je i dalje, a već je petnaest-dvadeset dana prošlo, na čelu skupštinskog Odbora za nacionalne manjine Meho Omerović, koji je obrukao i nacionalne manjine, i državu Srbiju i Narodnu skupštinu tako što je krao na aerodromu u Frankfurtu. Očigledno je da mu ni u političkom životu ni u profesionalnom dlaka sa glave faliti neće.

Gospodo, to je jako loša poruka. Nije bitno da li je Meho Omerović izvršio neku sitnu krađu ili je to bila ozbiljnija krađa, od toga zavisi kakvi će biti dalji postupci; za ono što je radio verovatno će prekršajno odgovarati. Ali prekršaj ili krivično delo, svejedno je, bruka je nastala, pozvao se na diplomatski pasoš, na diplomatski status i krajnje je vreme da njegova partija a i vladajuća stranka taj problem reše. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Gorica Gajić kao podnosilac amandmana.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine ministre, i poslanici Demokratske stranke Srbije su podneli amandman da se član 3. Predloga zakona briše. Donekle smo mogli stav 1. ovog člana i, da tako kažem, da zadržimo s obzirom na to da se samo tehnički tu određuje da se reči „nevladinim organizacijama“ zamenjuju rečima „udruženjima“, odnosno to je usklađivanje sa Zakonom o udruženjima pa to i može da prođe.

Međutim, ovaj stav 2. apsolutno ne bi trebalo da stoji sad u ovom članu 3. Takođe smatramo da je, pre svega, neustavan, jer se ovde na neki način zakonski obavezuje lokalna samouprava da razvija administrativne kapacitete, što znači da bi trebalo, eventualno, da zaposli nove ljude ne bi li oni bili neki partner Vladi u sprovođenju politike evropskih integracija i na neki način išli u tom pravcu.

Smatramo da je to nepotrebno, pogotovu sada, s obzirom na to da je i broj zaposlenih u lokalnim samoupravama ograničen; to bi verovatno značilo

povećanje broja zaposlenih. A mnogo veći razlog je taj – zašto sada da namećemo obavezu lokalnim samoupravama da prate evropske integracije kada smo svedoci da su te evropske integracije u ovom momentu potpuno stale, ili pre bih rekla da su ušle u ćorsokak. Naravno, dugo će se još čekati da se otvore neka nova poglavlja. Vidimo da je za to neophodno i da smo učenjeni, da ćemo morati, hoćemo li da nastavimo tim putem, da na kraju priznamo Kosovo i Metohiju. To smo svi znali od 2000. godine do danas. Nažalost, to ćemo morati da prihvatimo i u jednom momentu ćemo morati da stanemo sa tim integracijama.

Zato vas molim da ovaj stav izbrišete. Ne mora da znači da će uvek biti na vlasti, i na republičkom i na lokalnom nivou, evrofanatici; možda će doći i neke druge stranke, koje će se više okrenuti Srbiji i nekim drugim razvijenim zemljama, pa nam ovaj stav svakako neće biti potreban i zašto bismo onda menjali Zakon. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dakle, vrlo kratko, ne ulazeći u to da je legitiman politički stav u vezi sa EU svake stranke koja ima svoje predstavnike u Parlamentu, ovde se radi o tome da se prati proces evropskih integracija Republike Srbije upravo od strane jedinica lokalne samouprave, a preko Stalne konferencije gradova i opština, gde predstavnici lokalne samouprave praktično idu u susret onim vrednostima i onim odredbama iz zakonodavstva koje će tek uslediti i radi se, praktično, o 20 ili 21 pregovaračkom poglavlju. To je nešto što je valjda sasvim prirodno u jednoj državi gde je jedan od strateških ciljeva upravo proces evropskih integracija.

Ono što je ovde takođe pomenuto kao jedan loš trend u jedinicama lokalne samouprave, ja želim prosto, i zbog ljudi koji rade godinama... I hvala gospođi Radeti na tome što je rekla da verovatno nemam dovoljno iskustva mada se dvadeset godina bavim lokalnim samoupravama. Mislim da su najdragoceniji deo upravo ti službenici koji zastalno rade u svim jedinicama lokalne samouprave. Oni su upravo ti koji sprovode sve reforme i primenjuju odredbe iz propisa koji se u ovom domu usvajaju. Oni zaista zaslužuju poštovanje i mislim da nije važno uopšte da li su ili nisu pripadnici nekih političkih organizacija.

Svi znamo kako se i ranije dešavalo da se nekada shodno partijskoj pripadnosti ljudi zapošljavaju. Sada vodimo računa o tome, sprovodimo racionalizaciju, optimizaciju. U ovom zakonu takođe imate stav da ne predviđa novo zapošljavanje, nego da se upravo kroz proces optimizacije ovo povećanje administrativnih kapaciteta ustroji na način da daje pozitivne efekte.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, po amandmanu.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Na repliku nemam pravo, je l' ?

Pa, ja mislim da imam pravo na repliku, ali dobro, vaš izbor. Zato što je ministar pogrešno protumačio ono što sam ja rekla.

Prvo, legitimno pravo jeste zauzimati stav za ili protiv Evropske unije – mi srpski radikali smo apsolutno protiv EU – ali je ne samo legitiman stav nego obaveza poštovanje Ustava Republike Srbije. Ne mogu lokalne samouprave da idu, kako kaže ministar, u susret evropskim integracijama i otvaranjima nekih poglavlja dokle god ne budu imale takvu ustavnu nadležnost, a sad je nemaju.

Što se tiče toga kakvi su ljudi koji rade u lokalnim samoupravama i da li je bitno da li pripadaju nekoj partiji ili ne, naravno da nije bitno, naglasila sam to kada sam malopre govorila. Radi se o tome da se zapošljavaju nestručni ljudi, neškolovani ljudi, ljudi koji pod silom te lokalne vlasti ne žele da nauče da rade. To je problem, gospodine ministre. Nije problem činjenica da su članovi neke stranke ili nisu, nego to što ne žele da nauče da rade. To će biti problem koji čeka državu Srbiju pre tih poglavlja, pre te Evropske unije, u koju nikada nećemo ući, jer lokalne samouprave moraju da budu servis građana ne samo na papiru, ne samo u zakonu nego istinski, a, nažalost, to su sve manje.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Da li neko želi reč?

Koleginice Janjušević, izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 3. ovog predloga izmene Zakona odnosi se na član 13. osnovnog zakona u kojem između ostalog stoji da „jedinice lokalne samouprave mogu sarađivati sa jedinicama lokalne samouprave drugih država, u okviru spoljne politike Republike Srbije, uz poštovanje teritorijalnog jedinstva i pravnog poretka Republike Srbije, u skladu s Ustavom i zakonom“.

Samim tim je stav koji se predlaže kao novina, da „prati proces evropskih integracija Republike Srbije i razvija za to potrebne administrativne kapacitete, u skladu sa zakonom i utvrđenom politikom Republike Srbije“, već u koliziji s osnovnim članom. Jer, dovoljno je bilo samo sinoć pogledati vesti i videti aktivnosti ambasadora Nemačke, koji požuruje Srbiju da potpiše pravnoobavezujući sporazum. Mi znamo da građani Srbije nisu baš oduševljeni svim uslovima koji nam stoje da bismo postali članica EU, ali kada ih pitamo da li bi se odrekli Kosova i Metohije a da Srbija postane članica EU, onda je procenat koji glasa protiv toga i preko 80%. Prema tome,

mislim da je potpuno neodgovorno da se u trenutno veoma složenoj političkoj situaciji pozivamo na zakon i utvrđenu politiku, ne Republike Srbije već ovog trenutnog režima, o безусловnom putu u EU, a da pritom zapostavljamo Ustav, koji nas jedini štiti u ovom trenutku. Štiti nas Ustav Republike Srbije, preambula, štiti nas, uostalom, i dobar odnos sa Rusijom i Kinom i njihov položaj u Savetu bezbednosti UN. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Radojičić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić.

Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Hvala, potpredsedniče.

Molio bih gospodina ministra da odgovori na dva pitanja. Prvo jeste – da li se u Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi reči „nevladine organizacije“ mogu zameniti pojmom „udruženja“?

To je jedno pitanje, a druga dva pitanja se odnose na nadležnosti koje su propisane budućim statutom lokalnih samouprava. Prvo je utvrđivanje stope izvornih prihoda. Smanjenjem transfera budžetskih sredstava sa nivoa Republike na nivo lokalnih samouprava značajno su smanjena sredstva većini lokalnih samouprava. Zbog toga su lokalne samouprave povećale prihode, na koje one imaju pravo da ih uvedu na lokalnoj samoupravi, koji su postali nepodnošljivi za građane na području pojedinih opština.

Drugi problem koji je uočen od strane građana je praktično potpuna sloboda lokalnih samouprava da određuju urbanistička područja, pri čemu proširuju zonu urbanističkih područja i poljoprivredno zemljište prevode u urbanističko da bi povećale poresku osnovicu i prihod za lokalnu samoupravu. Poznat je slučaj od pre mesec dana u lokalnoj samoupravi na području Novog Sada, odnosno za Futog, gde je povećana ne znam koliko puta poreska osnovica za poljoprivredno zemljište, što je naknadnom intervencijom Skupštine grada Novog Sada smanjeno.

Ali to dovodi do još jednog problema, agrarnog, koji je izuzetno značajan. Ne bi smele lokalne samouprave da menjaju urbanistička područja, barem bez najave promene tih urbanističkih područja za narednih desetak godina, jer ako poljoprivrednici imaju štale na tom području...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Ševarliću.)

... Oni danom donošenja tog dokumenta nemaju pravo da gaje stoku na tim područjima. Ko će da pravi štalu... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ševarliću.

Reč ima ministar, gospodin Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovo poslednje pitanje zaista nije predmet ovog zakona.

A što se tiče pitanja da li je moguće zameniti termin „nevladine organizacije“ terminom „udruženja“, ne da je moguće nego je obavezno zbog člana 2. Zakona o udruženjima. Ovo je, dakle, terminološko upodobljavanje sa tim zakonom, tako da to uopšte nije sporno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Miladin Ševarlić: Replika.)

Nemate pravo na repliku, gospodine Ševarliću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Damjanoviću, izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Našim amandmanom zatražili smo da se ovaj predlog zakona briše, iz više razloga.

Šta je praksa pokazala? Praksa je pokazala da se preko noći, kako se koja vlast promeni, stvaraju na teritorijama, pričam sada o beogradskim opštinama, nove nevladine organizacije. Te organizacije ili, kako sad hoćete da ih zovete, udruženja, služe samo za ispumpavanje finansijskih sredstava, novca iz opština i lokalnih samouprava.

Ovde se često govori o svemu onome što nedostaje našem gradu. Na samo sedam kilometara od centra Beograda vi imate naselja bez kanalizacije, vodovodne mreže i svega ostalog. A onda pogledamo koliko se u sedamnaest beogradskih opština izdvaja za tzv. nevladine organizacije i njihov rad, pa se postavlja logično pitanje da li smo toliko napredovali i završili sve naše obaveze pa je sada potrebno baciti novac na neke projekte koji su zaista beznačajni.

S druge strane, imamo kroz opštine, kao što znate, odbore. Članovi odbora su uglavnom odbornici, čine ih odbornici, stručna lica i neretko ljudi iz građanskog sektora mogu da učestvuju. Ako se već formiraju odbori, kao što imamo za ekologiju i za mnoge druge stvari, i za to su plaćeni kroz dnevnice, postavlja se pitanje čemu onda finansirati ljude koji dolaze sa beznačajnim projektima. Nismo videli nikakav njihov uspeh na terenu. Čemu onda služe

skupština, odbornici i lokalna samouprava ako ćemo mi neke „genijalce“ donirati kako bi oni za svoje interese završavali određene poslove?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Pre svega, predloženim amandmanom smo pokušali da ostavimo mogućnost ministru da oceni da li ovim amandmanom zaista dajemo doprinos poboljšanju kvaliteta zakona u smislu njegove preciznosti, ili treba ostaviti postojeće rešenje onako kako je već normirano u predlogu ovog zakona.

Ono što je za pohvalu u svakom slučaju jeste jedna novina, a to je da je konačno, i to nama u Poslaničkoj grupi SPS naročito imponuje, upravo ovo ministarstvo predložilo nešto što dosad nije bilo predmet sistematizacije u bilo kom zakonskom aktu. Radi se o tome da se saradnja više jedinica lokalne samouprave (da li su u pitanju opštine ili gradovi, nebitno je) može ostvariti i osnivanjem zajedničkih preduzeća, ustanova ili institucija. Prvi put dolazimo u situaciju da konačno rešavamo, i to zakonskim putem, status preduzeća koja se osnivaju od strane više jedinica lokalne samouprave.

Zašto ovo govorim? Zbog toga što smo upravo mi u Poslaničkoj grupi SPS bili inicijator da se promeni Zakon o javnim preduzećima, da se menja Zakon o privrednim društvima, da se na neki način dođe do rešenja kako konačno regulisati status tzv. regionalnih preduzeća, regionalnih javnih preduzeća, jer takvih u Srbiji imamo nemali broj, kao što su regionalne deponije u Užicu, Vranju itd.

Mislim da ste, ministre, u ovom smislu postigli izuzetan napredak i da je u tom pravcu ovaj zakon evoluirao na najbolji mogući način. Zašto? Pa zbog toga što konačno dolazimo do situacije da više jedinica lokalne samouprave kroz osnivačke akte, gde su jasni statusi osnivača, sada su to opštine, gradovi itd., mogu da osnuju jedno takvo preduzeće. Mi dosad takav način nismo mogli da nađemo nigde u zakonu, nismo imali zakonsko uporište. Onda smo na pitanja koja smo postavljali, konkretno pre dve godine ministru privrede, dobijali odgovor – pa imate uporište u Zakonu o komunalnim delatnostima, što apsolutno nije adekvatan zakon i ne može se ni u kom slučaju vezati za ono što se sada reguliše.

Mislim da ste uspeli u tom pravcu da učinite veliki iskorak i da je ovaj zakon sada rešio jedno pitanje koje dugo vremena nije rešeno, odnosno nije bilo nikako rešeno.

Na kraju, pošto mi je ostalo još malo vremena ovlašćenog predstavnika poslaničke grupe, želim da istaknem još jednu činjenicu koja je takođe bitna, a to je da će kroz međuopštinsku ili međugradsku saradnju više jedinica lokalne

samouprave biti rešeni mnogi problemi (komunalni i svi oni koji su od najvećeg interesa za zadovoljenje potreba građana), jer sada ulazimo u situaciju koju dosad nismo imali, da opštine ili gradovi koji imaju bolje kapacitete, veće resurse pomognu onim jedinicama lokalne samouprave koje te resurse nemaju, koje tim kapacitetima ne raspolažu, i da na taj način zadovolje potrebe građana u najvećoj mogućoj meri. Recimo, Trgovište ili Žagubica, vrlo male opštine, moraju rešavati svoja pitanja kada su u pitanju interesi građana, a te probleme ipak ne mogu sami rešiti. Onda je logično da se oslanjaju na veće centre, na one jedinice lokalne samouprave koje raspolažu mogućnostima da se ti problemi reše. Zaista, to je, isključivo zbog građana, jedna poruka koja je veoma važna.

U svakom slučaju, sve pohvale za ovakav predlog zakona. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milisav Petronijević.

Kolega Petronijeviću, izvolite.

MILISAV PETRONIJEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi koji je na dnevnom redu Poslanička grupa SPS dala je punu podršku. Mi smo kroz nekoliko amandmana pokušali da damo doprinos i još više istaknemo značaj promena koje su predviđene izmenama i dopunama ovog zakona.

Promena koja se odnosi na član 3. ovog zakona je mala, ali je član 13. koji se dopunjuje veoma značajan. Znači, promena mala a značaj veliki. Zašto? Zato što se, u stvari, tim članom 13. stvara zakonska mogućnost da više opština saraduje, da se udružuju radi ostvarivanja zajedničkih ciljeva, planova, programa razvoja itd., o čemu je i moj kolega Neđo Jovanović već govorio.

Upravo i naš amandman koji smo podneli naglašava zakonsku mogućnost udruživanja i saradnje više jedinica lokalne samouprave i formiranja različitih organizacionih oblika i formi kroz koje se mogu realizovati različiti regionalni objekti.

Mi u tom smislu dajemo punu podršku predlagraču za to rešenje koje je predloženo ovim zakonom, što se inače još, da naglasim, detaljnije razrađuje članovima 34. i 35. ovog istog zakona, koji će tek doći na red, gde se detaljno razrađuje procedura saradnje i tih međusobnih odnosa.

U suštini, amandman koji smo podneli nije suštinskog, on je terminološkog karaktera. Suština realizacije ciljeva u ovoj oblasti je u apsolutnom saglasju nas i predlagrača zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Kolega Mirčiću, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Amandmanska intervencija Srpske radikalne stranke odnosi se na to da konačno shvatimo da u Srbiji postoje organizacije koje predstavljaju krovnu konstrukciju nad udruženjem opština i gradova Srbije, ona se zove Stalna konferencija gradova i opština Srbije. Ta nevladina organizacija, kako se u osnovi definiše, uvek je bila i ostala mogućnost za političke manipulacije.

Imamo nedavni primer da je, recimo, predsednik Opštine Paraćin dugo vremena bio na čelu te organizacije i koristio je tu organizaciju za političke manipulacije. Samo kao primer navodim, bez ikakvih drugih namera. Ukazujem na to da, kada je u pitanju udruživanje opština, treba biti veoma, veoma pažljiv. Nije to samo po ekonomskim osnovama, po osnovama infrastrukture, već tu postoji i politička pozadina, o tome treba voditi računa. Ima nešto što je veoma značajno, a to je da se uz kontrolu Vlade, odnosno ministarstva strogo potpisuju ti ugovori o saradnji sa opštinama u inostranstvu.

Ali suština je u onome o čemu smo ovih dana govorili mi srpski radikali – da se zakon striktno sprovodi i poštuje.

Ovde imamo očit primer u Parlamentu: Meho Omerović je čovek koji je pokrao u Frankfurtu, džeparoš, secikesa, šibicar, i nikakve sankcije ne preduzimamo kao Parlament. Možda bi trebalo malo da se preispitamo sami pred sobom da li je moralno da sedimo u ovom parlamentu dok sedi i čovek koji je krao po aerodromima.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bojiću, zatražite reč samo jednom, nema potrebe više puta.

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala.

Uvažene kolege narodni poslanici, već treći dan raspravljamo u pojedinostima a tek smo kod trećeg člana ovog predloga zakona, što je, priznaćete, prilično obeshrabrujuće.

Tražio sam brisanje stava 2. ovog člana sa obrazloženjem da jedinice lokalne samouprave nisu u mogućnosti da preko svojih organa prate proces evropskih integracija, pa samim tim i razvijaju administrativne kapacitete.

Dame i gospodo, Vlada Republike Srbije predlaže zakone a narodni poslanici uređuju jednu po jednu oblast društvenog života. Sve bismo mi to pozdravili da su ti zakoni izraz stvarne potrebe za poboljšanjem i unapređenjem položaja ljudi i institucija, a ne usaglašavanja s Evropom, da su plod unutrašnje potrebe a ne stranih inspiracija.

Takođe, ovim zakonom predviđa se da mesne zajednice ojačaju, da donose svoje finansijske planove. Ali kako kada se zna da veliki broj njih nema uslova ni za najosnovnije potrebe građana? Mesne zajednice se ne osećaju. Predlagač računa na veću pomoć opština, i to finansijsku, materijalnu, stručno-administrativnu, tehničku, a znamo da pojedine mesne zajednice nemaju ni telefon a kamoli nešto drugo. O kompjuterima da i ne govorimo.

Predlagač se latio posla da preko jedinica lokalne samouprave prati proces evropskih integracija Republike Srbije ali i da razvija administrativne kapacitete. Možda će mu u ovom prvom delu, evropskom, to i poći za rukom, ali u ovom drugom neće, u šta sam više nego siguran.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Radenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, Predlog zakona o lokalnoj samoupravi predviđa saradnju lokalne samouprave sa nevladinim organizacijama, a to je sada po ovim izmenama i dopunama saradnja sa udruženjima, humanitarnim organizacijama ali i drugim organizacijama, u interesu te lokalne samouprave i stanovnika sa tog područja. Moram priznati da to veoma lepo zvuči, ali je u praksi nešto sasvim drugo.

U više navrata sam isticala da SRS veoma ozbiljno i odgovorno pristupa problemima nacionalnih manjina i da im članovi Srpske radikalne stranke pomažu u rešavanju njihovih svakodnevnih problema.

Udruženje „Romska zora“, čiji sam predsednik, bavi se mnogim pitanjima Roma. U udruženju imamo odlične pravnike, koji određenim danima primaju Rome i daju im besplatne pravne savete, na teritoriji beogradskih opština. Takođe bih istakla da udruženje „Romska zora“ organizuje i tzv. radionice, u kojima sa decom predškolskog i školskog uzrasta radi i pomaže im u savladavanju nastavnih sadržaja. Takođe bih istakla da smo i sa decom, ako mogu reći decom, preko 14 godina, koja su rano napustila školu, radili na opismenjavanju jer ih je većina bila nepismena, i postigli smo značajne rezultate.

Imali smo još mnogo ideja, kao što je kompjutersko opismenjavanje, ali, nažalost, zbog nedostatka sredstava nismo mogli mnoge projekte da sprovedemo. Mi jesmo konkurisali, odnosno aplicirali za mnoge projekte, ali nažalost sredstva nismo dobijali, verovatno jer je na čelu Udruženja neko ko ne pripada vladajućoj većini pa nije politički podoban.

Zato bih još jednom napomenula da saradnja lokalne samouprave i udruženja funkcionise tako što finansijska sredstva dobijaju samo ona udruženja koja su bliska vlasti, a da ne rade u interesu građana tih lokalnih samouprava. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre sa saradnicima, SRS smatra, kada je u pitanju Predlog zakona o lokalnoj samoupravi, da niste predvideli sprečavanje zloupotrebe trošenja budžetskih sredstava.

Drastičan primer za to je naknada licima koja dolaze sa lekarskim uverenjima o posledicama ujeda pasa lotalica. S obzirom na to da država ovoliko brine o psima lotalicama (nemam ništa protiv toga), trebalo bi da se više uključi, zajedno sa lokalnom samoupravom, i sistemski reši probleme zloupotrebe građana koji na nezakonit način dođu do određenih novčanih sredstava.

Zapravo, o čemu se ovde radi? S obzirom na to da građani istinski trpe zbog slobodnog kretanja pasa lotalica ulicama, koji često nanose povrede građanima, pojedinci su se dosetili da to može biti dobar izvor prihoda, tako da lokalne samouprave, poštujući zakon, po svim ovim lekarskim uverenjima moraju jednako da postupe i iz budžeta godišnje izdvoje višemilionske cifre za tu namenu. U siromašnim opštinama, sa ograničenim budžetom, zloupotreba tih sredstava je zabrinjavajuća. Građani znaju da se radi o jednoj kriminalnoj sprezi između dovitljivih pojedinaca, advokata, opštinskih pravobranilaca, lekara, veštaka, i sudova. Ministar lokalne samouprave bi morao da hitno nađe

način da se ova kriminalna radnja suzbije i da se novčana sredstva koja su na ovaj način zloupotrebljena usmere za rešavanje problema socijalnih kategorija građana u toj lokalnoj samoupravi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Milićević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Milićeviću, izvolite.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Poštovani ministre, poštovani predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, reč je o članu 3, stav 3. i amandman je sledećeg sadržaja: „Odluku o uspostavljanju saradnje, odnosno zaključenju sporazuma o saradnji sa jedinicama lokalne samouprave druge države donosi skupština jedinice lokalne samouprave, uz prethodnu saglasnost Vlade Republike Srbije“.

Izvorni Predlog zakona kaže, stav 2: „Jedinice lokalne samouprave mogu saradivati sa jedinicama lokalne samouprave drugih država, u okviru spoljne politike Republike Srbije, uz poštovanje teritorijalnog jedinstva i pravnog poretka Republike Srbije, u skladu s Ustavom i zakonom“, što apsolutno nije sporno.

Stav 3. u izvornom predlogu kaže: „Odluku o uspostavljanju saradnje, odnosno zaključenju sporazuma o saradnji sa jedinicom lokalne samouprave druge države donosi skupština jedinice lokalne samouprave, uz saglasnost Vlade.“ Mi smo samo želeli da dodatno preciziramo odredbu ovog člana: „uz prethodnu saglasnost Vlade Republike Srbije“. Dakle, amandmanom je predviđeno da jedinica lokalne samouprave može doneti odluku o uspostavljanju saradnje, odnosno zaključenju sporazuma o saradnji sa jedinicama lokalne samouprave druge države, to apsolutno nije sporno, uz prethodnu saglasnost Vlade Republike Srbije. Ovim amandmanom preciznije se utvrđuje da saglasnost na ovu odluku koju će doneti jedinica lokalne samouprave mora uslediti pre nego što jedinica lokalne samouprave donese određenu odluku.

Inače, još jednom ću reći, mi u potpunosti podržavamo ono što se predviđa izmenama i dopunama ovog zakona, a to je međuopštinska saradnja u vezi s poverenim i izvornim poslovima, na osnovu čega će više opština i gradova uz sporazum moći da se organizuje oko zajedničkog obavljanja određenih poslova, koji će svakako biti u interesu građana obe opštine ili oba grada. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Javljam se po amandmanu, iako verovatno već malo ko prati i zna gde smo. Ovo je zapravo jedan vrlo dobar amandman i dokaz da nisu svi predlozi koje mi iz opozicije kritikujemo, ali mislim da zaista nije dobro što kolege iz vladajuće većine podnose amandmane čisto reda radi, ili bar veliki deo njih, pa onda oni koji su ozbiljni nekako potonu, izgube se u toj šumi.

Dakle, samo da pojasnim otprilike predlog, a mislim da Ministarstvo nema razloga da ga ne usvoji – reč je o tome da se još malo obezbedi ili spreči ili umanjí mogućnost ili opasnost da jedinice lokalne samouprave sklapaju dogovore, sporazume sa gradovima i opštinama u drugim zemljama, a da za to nemaju ne samo saglasnost republičkih vlasti, odnosno Vlade, nego – pogotovo u nekim osetljivim, nacionalno mešovitim, ali čak i ne moraju biti nacionalno mešovite sredine – ponekada ti sporazumi mogu direktno ili indirektno narušavati teritorijalni integritet i suverenitet države Srbije. Kažem, to je opasnost, mogućnost koja treba da se predupredi ovim što je kolega Milićević predložio.

Ja sam uvek za jačanje lokalne samouprave, za ingerencije lokalne samouprave i za povratak sredstava i nadležnosti lokalnoj samoupravi, za preuzimanje odgovornosti lokalnih samouprava kada je reč o mnogim pitanjima, pre svega u uređivanju života građana na lokalnu i posebno kada je reč o finansiranju lokalna i lokalnih samouprava. Ali kada je reč o ovome, međunarodni sporazumi, dogovori itd., tu mesta voluntarizmu i relativizaciji nema. Nema nikakvih razloga da za takvu vrstu dogovora, sporazuma – što nije često, ne sklapa opština bezbroj, stotine i desetine sporazuma s drugim lokalnim samoupravama u inostranstvu – procedura ne ide upravo ovako kako se ovim amandmanom predlaže, dakle uz prethodnu saglasnost i odobrenje republičkih vlasti, a ne samo ovako, u blažoj formulaciji, kao što je trenutno u ovom predlogu zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Reč ima koleginica Nikolić Vukajlović.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Zahvaljujem.

Juče sam kratko govorila vezano za ovaj Zakon o lokalnoj samoupravi i stvarno je kratko vreme da se bilo šta kaže ili razvije kao dijalog ili diskusija, a Zakon jeste vrlo ozbiljan i jeste zakon o kome treba govoriti.

Ono što želim da pitam ministra lokalne samouprave jeste – da li on stvarno veruje da je sve ovo što je napisano uopšte primenjivo u našoj državi, odnosno u našim lokalnim samoupravama? Ako on veruje da je ovo primenjivo, hajde i dalje da razgovaramo o ovome. Ako on zna da ovo nije primenjivo, a dobro zna da nije primenjivo, zašto smo mi uopšte gubili ovoliko vremena samo na ovaj jedan zakon, i to samo na prva tri člana, a

imamo još koliko zakona o kojima je trebalo možda ozbiljnije da razgovaramo?

Sad mi recite, gospodine ministre, zašto vi nama podmećete ovakve zakone koji su neprimenjivi? Stvarno su neprimenjivi u ovom trenutku. Vi nas za neko drugo vreme spremate, a mi nemamo drugo vreme nego ovo u kojem sada živimo. Lepo vas pitam – šta građani Srbije imaju od ovog zakona? Samo mi recite šta je novo i recite mi na konkretnom primeru šta će to biti novo gde će građanin da se pita šta će se raditi u njegovoj lokalnoj samoupravi? Hajde recite mi to. Nemojte meni da kažete, recite to građanima Srbije.

Lično znam iz svog iskustva da još dugo građani neće ništa da se pitaju u ovoj zemlji Srbiji, niti u lokalnoj samoupravi niti u mesnim zajednicama, osim lokalnih aktivista političkih stranaka koji su na vlasti, i to tamo, tih lokalnih aktivista mesnih zajednica gde imaju veće biračko telo, veći broj ljudi, gde vredi uložiti u put, u komunalije, u osvetljenje itd. Naš narod, šta misli? Misli da je to velika stvar, a u stvari, to mu je elementarno ljudsko pravo. Vi sve vreme, šta radite? Kako da kažem, mislim, pravite nas budalama, najprostije rečeno. Nek izvine javnost, ali je to tako. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović, po Poslovniku.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Reklamiram član 27, u vezi s članom 107. Poslovnika Skupštine Republike Srbije.

Moje kolege u Poslaničkoj grupi SPS i ja želimo da verujemo da je prethodna govornica imala najbolju nameru kada je ukazivala na eventualne probleme u zakonu, koje mi iskreno ne vidimo, ali je način da se obrati neko ministru, da ministar pravi budalama poslanike, apsolutno neprimeren način ophođenja u ovom parlamentu. Mislim da je tu trebalo da reagujete iako sam, ponavljam, uveren da nije postojala bilo kakva zla namera ni prema ministru ni prema bilo kome od njegovih saradnika, ali komunikacija ove vrste ipak nije prihvatljiva za ovaj dom.

Zbog toga sam i reklamirao član 107. pa vas molim da to imate u vidu, jer ipak ministri, kada dođu ovde, nisu glineni golubovi na koje ćemo mi ispaljivati hice kako bismo ih privoleli da komentarišu na način kako mi to želimo. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović, po Poslovniku.

Izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Hvala.

Da bih što bolje objasnila realnost, ja sam se stvarno izvinila i javnosti i ministru i kolegama na izrazu koji mi je tog trenutka stvarno došao kao

najbolji. Tako da nemojte mi na tome zameriti, ali ja vas molim da vrlo ozbiljno shvatite ono o čemu sam govorila. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, po Poslovniku.

VJERICA RADETA: Kolega Arsiću, javila sam se po članu 116, ali sada vas upozoravam na član 27, da morate da vodite računa kojim redosledom dajete reč narodnim poslanicima po povredi Poslovnika.

Naravno da nije bilo povrede Poslovnika. Sve što narodni poslanik može da kaže drugom narodnom poslaniku, može da kaže i ministru. Ništa uvredljivo nije bilo to što je narodni poslanik, a ne, kako malopre reče kolega, „govornica“, jer govornica je ovo ovde, a koleginica je narodni poslanik... Tako da je i to uvredljivo ako baš sad gledamo kako se ko izražava. Nije bilo ničeg uvredljivog.

Da, Vlada Republike Srbije, ministri u Vladi Republike Srbije svojim predlozima pokušavaju da prave budale i od narodnih poslanika i od javnosti Srbije zato što nam poturaju ono što nije u interesu građana Srbije, zato što, evo, i kroz lokalnu samoupravu pokušavaju da nam poture EU...

(Predsedavajući: Koleginice Radeta...)

Molim, kolega Arsiću?

(Predsedavajući: ... Ne možete tako da govorite.)

Kako tačno ne mogu? Boli me grlo pa imam problem, da li ste na to mislili?

(Predsedavajući: Ne možete ipak tako da govorite, da ministri i Vlada Republike Srbije od narodnih poslanika pokušavaju da naprave budale.)

Hajde drugačije ću: ministri i Vlada Republike Srbije obmanjuju građane Srbije, daju nam da raspravljamo i vi usvajate zakone koji su neustavni. Neustavno je lokalnoj samoupravi davati ingerencije iz nadležnosti Vlade Republike Srbije. I koji god izraz da upotrebim za takvog ministra i takvu vladu, to im je samo kompliment. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Branko Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem na ovim komplimentima.

U svakom slučaju, ne ministri, nego oni ljudi koji vode razne sektore u ministarstvima, pre svega pomoćnici koji rade sa svojim timovima na pisanju zakona... Intencija zaista nije da bilo koga i na bilo koji način diskreditujemo, degradiramo, obmanemo. O zakonima glasate vi, a ne mi kao ministri. Dakle, glasaju narodni poslanici, kao predstavnici legitimiteta, nosilaca suvereniteta ove zemlje, a to su građani. Sedite u ovom domu i vaše je pravo da glasate kako želite.

Što se tiče ovog konkretnog zakona, želimo bolju primenu instituta neposredne demokratije. To je nešto konkretno. Pravimo ga za ovo vreme, ne pravimo ga za neko bivše vreme. Pravimo ga upravo za ovo vreme. Želimo da

u ovom vremenu uvremenimo ono što se u praksi pokazalo kao na primer mesne zajednice koje nisu funkcionisale, da funkcionišu na jedan bolji način. To je valjda za ovo vreme, nije to ništa sporno.

Da li je sporno ako želimo efikasniji rad opština? Ne vidim zašto bi to bilo sporno. Ako kažemo da je 24 sata minimum vremena za sazivanje sednice da ne bi dolazilo do zloupotreba do kojih je dolazilo, da li je to bolje ili gore u odnosu na ono što je bila praksa? Mislím da je bolje.

Takođe, broj članova veća i broj pomoćnika predsednika opština ili gradonačelnika smo uveli u skladu sa skalom po broju stanovnika u opštinama. Mislím da to takođe vodi jednoj racionalizaciji, optimizaciji i eliminiše ono što je bila, na neki način, u nekim sredinama, politička zloupotreba da bi se udomili neki funkcioneri. Mislím da je i to dobro, da nije loše. Svakako vi imate pravo da kažete da nije dobro, da možda želimo da vas na taj način obmanemo. Naša namera, najiskrenije, nije bila da vas obmanemo. Niti zameram zaista na rečniku, imate prava da govorite u ovom domu šta god želite. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, po amandmanu.

VJERICA RADETA: Naravno, hvala na velikodušnosti, gospodine Ružiću. Da, naravno da imamo pravo da govorimo šta god hoćemo. Imate i vi, ali je suština da morate da predlažete ono što je u skladu s Ustavom Republike Srbije. Da li je ovovremeno, onovremeno, vreme budućnosti, to je stvar vizije, to je stvar razmišljanja, to je stvar političkog stava, ali kakav god da vam je stav, mora biti uokviren u Ustav Republike Srbije. Ustav Republike Srbije ne dozvoljava da iko vodi spoljnu politiku osim Vlade Republike Srbije. To je ono što mi od vas tražimo.

Hvalite se da ste ovim zakonom promenili da sednica skupštine ne može da se zakaže u roku kraćem od 24 sata. Da li je to neki veliki napredak? Ovo je takođe katastrofa. Lepo stoji – ne odnosi se na vanredno stanje, na, ne daj Bože, ratno stanje itd. Koja muka može naterati vladajuću većinu u nekoj opštini da zakazuje sednicu 24 sata pre početka? Dešava nam se to i u Narodnoj skupštini. To je samo stvar zloupotrebe. To je samo stvar da ne okupi odbornike na vreme; to je samo stvar da odbornici nemaju vremena da prouče materijal. To nije ništa dobro. Trebalo je da kažete, ako nije u pitanju neko vanredno stanje, da ne može sednica da se zakaže u roku kraćem od bar nedelju dana. Onda bi to bila neka promena i neki ozbiljan pristup.

Dakle, sve lepo zvuči, ali u suštini nije dobro. Kao što nije dobro, ministre, pohvalili ste se malopre, da i dalje ostaje zabrana zapošljavanja. Nije dobro, ne možete vi zabranom zapošljavanja da obogaljite neke službe. Kada vas pitamo gde su inspektori rada, nemate dovoljno inspektora. Kada pitamo gde su prosvetni inspektori, nema ih dovoljno. Gde su ovi, oni inspektori,

nema ih dovoljno, mali broj pokriva celu teritoriju države. To razumemo, ali zašto ograničavate zapošljavanje tamo gde zaista ima potrebe da se poveća broj? Negde kupite i kapom i šakom, i ko ispunjava uslove, i ko ne ispunjava uslove, povremeni, privremeni ugovor, bacate prašinu u oči, zamazujete oči narodu ovom pričom da ne možete da zapošljavate, a u svakom segmentu vam nedostaje inspekcija da bi se pokrila teritorija, od radnih odnosa, inspektora, uprave prihoda, tržišnih itd. Dakle, nemojte da ograničavate broj zaposlenih, odnosno dozvolite tu mogućnost, ali vodite računa da to bude u interesu obavljanja posla iz nadležnosti određenog ministarstva, odnosno lokalne samouprave.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović, po amandmanu.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Pa, znate kako, kada bismo ovakav odgovor koji smo dobili od ministra lokalne samouprave, konkretno sada Ružića, dobili od nekog ko je slučajno došao na mesto ministra, onda bih ja mogla da poverujem da on stvarno veruje u ovo što govori. Ali pošto znamo ko je gospodin Ružić i da je učestvovao toliko godina u lokalnim vlastima, da je pravio lokalne koalicije i da tačno zna kako sve funkcioniše, malo je, kako da vam kažem a da ne upotrebim nešto grubo, ali malo je verovati da on ovo ne razume.

Evo, ako želi da ga baš potpuno ubedim, to jeste ovako. Vi ste u Nacionalnom programu za usvajanje pravnih tekovina EU 1. marta 2018. godine... U stvari, taj nacionalni program ste tada treći put revidirali i u njemu tačno stoji sve. Ja ću sada vas da pitam – da li ste vi da EU ima samo jedan uslov, a to je vladavina prava, bez rešenja pitanja Kosova i Metohije? Kada biste ušli u EU, po njihovim procenama, da ste stvarno uveli vladavinu prava u zemlji Srbiji? Nikada, jer vi nemate pregovarače za tako nešto, jer vi ne uzimate našu realnu situaciju, ne uzimate naš realni život u obzir kada idete da pregovarate. Ja vas molim, promenite te pregovarače kako bismo zaista mogli da donesemo valjane i kvalitetne zakone. Ima dobrih zakona u EU, ali samo ako se oni pravilno primene na našu društvenu realnost. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar Branko Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem.

Dakle, zaista nemam mandat da pregovaram sa EU. Mislim da to sasvim kvalifikovano, kvalitetno rade ministarka Jadranka Joksimović i šefica pregovaračkog tima Tanja Mišćević. Imao sam i ta iskustva, nije da nisam, i mislim da Srbija zaista vrlo predano radi na tom polju, sasvim realistično i u interesu građanki i građana.

Što se tiče pomenute navodne zabrane zapošljavanja, ja bih rekao da je to racionalizacija. Nisam pominjao zabranu zapošljavanja, rekao sam – racionalizacija i optimizacija. Ta racionalizacija ne predviđa isključivo zabranu zapošljavanja. Dva su zakona koja tretiraju ova pitanja, a zakoni koji su doneti u ovom domu, ponavljam, nas obavezuju da ih primenjujemo, Zakon o budžetskom sistemu i Zakon o određivanju maksimalnog broja zaposlenih u javnom sektoru. Nadamo se, i kucate na otvorena vrata, gospođo Radeta, da ćemo od iduće godine na neki način biti u poziciji da tu racionalizaciju, a ne zabranu zapošljavanja, sprovodimo po jednom liberalnijem modelu.

Slažem se s vama – i tu kucate na otvorena vrata – ustavna nadležnost je vođenje spoljne politike, ali ovaj član na govori o lokalnim samoupravama koje vode spoljnu politiku, nego prate proces evropskih integracija u smislu blagovremenog informisanja o tome šta se dešava, a radi se o dvadeset i jednom poglavlju gde su lokalne samouprave zainteresovane. Valjda je logično da oni koji su odbornici, narodni predstavnici, predstavnici građana u lokalnim samoupravama budu uključeni u taj proces i idu u susret tim stvarima, a ne da zabiju glavu u pesak, da zaborave na sve ostalo i kao noj da ne gledaju šta se dešava u njihovim sredinama. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Stojković, izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi postiže se zaista bolja primena instituta neposredne demokratije ali i veće uključivanje javnosti i građana. Izmenama ovog zakona mi ćemo zapravo postići i efikasniji rad naših opština i gradova.

Pored reforme naših mesnih zajednica i odnosa mesnih zajednica prema jedinicama lokalne samouprave, izmene će se odnositi i na jačanje međuopštinske saradnje. Koliko je važna međuopštinska saradnja, upravo govore primeri iz Beograda, saradnja tri gradske opštine: Barajevo, Sopot i Voždovac. Kada se dogovore te tri opštine, mi možemo da brže gradimo naše lokalne puteve, da ih povezujemo sa regionalnim i magistralnim putevima, da ih povezujemo i da dobiju priključak sa Ibarskom magistralom. Reč je o izgradnji deonice puta koja se trenutno realizuje, to je deonica puta Parcani – Parcanski vis – Guberevac – Barajevo – Ripanj, koja izlazi na Ibarsku magistralu.

Moja opština, iz koje ja dolazim, opština Rakovica, ima dobru saradnju sa opštinom Voždovac. Zajedničkim snagama ove dve gradske opštine u

Beogradu radi se na izgradnji kanalizacije i fekalnog kolektora „Jelezovac“, koji će konačno rešiti problem građana naselja Miljakovac 3 i Sunčani breg.

Na samom kraju, kao član Odbora za evropske integracije želim da ukažem na sledeće: moramo svi zajedno da radimo na lokalnu kako bismo proces evropskih integracija približili našim građanima, našim udruženjima ali i svim onim akterima i organizacijama koje su uključene u proces evropskih integracija, ne samo da bismo apsorbirali sredstva iz EU već kako bi naši građani osetili benefite ovih integracija.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč?

Koleginice Turk, izvolite.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 3. Zakona o lokalnoj samoupravi kako bi se lokalne samouprave dodatno podstakle da svojim aktivnostima doprinose realizaciji projekata koji su od vitalnog značaja za sve stanovnike gradova i opština ali i kako bi pokretanjem inicijativa unapredili kvalitet života svih građana.

S jedne strane, veoma je važno ono što je postignuto u proteklom periodu, a to su reforme koje su sprovedene i postignuta politička i ekonomska stabilnost. Sigurno je da su rezultati koje je postigla Republika Srbija primećeni, prepoznati i cenjeni u svetu i da poboljšavaju ugled koji uživa Republika Srbija među ostalim zemljama.

Ispunjenjem ovih ključnih preduslova, promenom politike, stvorene su mogućnosti da se pokrene razvoj svih naših gradova, svih naših opština, svih naših okruga koji su dugo bili zapostavljeni i da se prosto na pravedan način ulaže u sve okruge, naročito u one nerazvijene. Reč je o promišljenom, domaćinskom poslovanju, o promišljenom i odgovornom odnosu države prema svim gradovima i opštinama, a to je sigurno ono što je nedostajalo u proteklim godinama i što nas je izuzetno mnogo koštalo.

S druge strane, i lokalne samouprave moraju biti spremne i sposobne da iznesu i pripreme sve projekte, da u dogovoru sa građanima predlažu inicijative, predlažu šta će se raditi po prioritetima kako bi se unapredio svaki segment života koji je od vitalnog značaja za sve građane.

Sigurno je da se klima menja, da naše lokalne samouprave mnogo bolje saraduju sa Republikom, o tome govore svi projekti koji se realizuju širom Republike Srbije. Samo u Trsteniku sada se rade prilično ozbiljni projekti na obnovi i izradi nove infrastrukture kada su u pitanju putevi, kada je u pitanju vodovodna mreža, a to je sigurno ono što je ključno i što prethodne vlasti nisu imale u svom planu i nisu smatrale za shodno da urade. Radi se na obnovi škola, ustanova, domova zdravlja. Ovaj amandman je upravo u tom smeru da

se podstakne i osnaži ova saradnja i odnos lokalne samouprave prema projektima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč?

Koleginice Lakatoš, izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvažene kolege i koleginice narodni poslanici, ministre sa saradnicima, proces evropskih integracija je veoma složen posao, krajnje odgovoran i od posebnog interesa i značaja za Republiku Srbiju, njen napredak i sveukupni razvoj.

Preko 60% evropskog zakonodavstva primenjuje se na lokalnom nivou i iz tog razloga je neophodno da se naše opštine i gradovi blagovremeno upoznaju sa svojim obavezama koje ih očekuju ali, isto tako, i da se vodi računa o kapacitetima i mogućnostima lokalnih samouprava u Srbiji.

Lokalne samouprave moraju imati dovoljno institucionalnih, administrativnih, finansijskih i tehničkih kapaciteta za uspešnu primenu EU standarda na lokalnom nivou, što ukazuje na neophodnost reformi u lokalnim samoupravama. Veoma je bitno da na putu evrointegracija jačamo i razvijamo administrativne kapacitete u lokalnim samoupravama kako bismo bili spremni da implementiramo promene koje se planiraju kao posledica integracija.

Amandmanom koji sam podnela na član 3, kojim se vrše izmene u članu 13. Zakona o lokalnoj samoupravi, dodatno se definiše proaktivnost jedinice lokalne samouprave.

Otvaranjem Kancelarije za lokalni ekonomski razvoj, formiranjem timova za izradu projekata za pretprijetne fondove Opština Stara Pazova je napravila značajan korak ka napretku, te je iz evropskih fondova obezbedila više od 500.000 evra za realizaciju tri projekta, i to iz oblasti ekonomije i razvoja i socijalne zaštite.

Stara Pazova, kao jedna od najrazvijenijih opština, koja prevazilazi nivo opštinskog uređenja, dobijanjem statusa grada stekla bi još bolje uslove za privlačenje investitora. Mnogo izvesnija bi bila i saradnja i realizacija projekata sa razvijenim evropskim gradovima, a to ne samo da bi uticalo na kvalitetniji život građana Stare Pazove već, naravno, i na sveukupni razvoj Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Malušić, izvolite.

LjILjANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Podnela sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi da bih pojasnila kako se proaktivnošću jedinica lokalne samouprave utiče na bolje finansiranje socijalnih institucija.

Naime, dolaskom Srpske napredne stranke na vlast, po prvi put u Srbiji uvešćemo integrisani sistem izrade socijalnih karata kroz povezivanje velikog broja različitih institucija, pre svega Poreske uprave, MUP-a, Katastra nepokretnosti itd., a u skladu sa najboljim pozitivnim primerima svetske prakse. Uvođenjem ovog sistema sprečiće se zloupotrebe i omogućiti pravednija raspodela tako što će socijalnu pomoć dobiti oni korisnici kojima je ta pomoć zaista potrebna.

Zahvaljujući Srpskoj naprednoj stranci i njenom predsedniku gospodinu Aleksandru Vučiću, po prvi put sve porodilje dobijaju jednokratnu novčanu pomoć u iznosu od 10.000 dinara za svako novorođeno dete, dok socijalno ugrožene porodilje dobijaju dodatnih 25.000 dinara, bez obzira na broj dece. Ovu vrstu pomoći danas prima 14.000 novih majki, za razliku od 2013. godine kada je taj broj bio četiri puta manji, samo 3.500 majki.

Takođe, u protekle tri godine Grad Beograd je stambeno zbrinuo 209 porodica interno raseljenih lica, dok će u okviru Regionalnog stambenog programa za zbrinjavanje izbeglica još 925 izbegličkih porodica biti stambeno zbrinuto. To znači da će preko 1.200 porodica dobiti krov nad glavom, čime se rešava višedecenijski problem i nepravda koja je počinjena ovim ljudima.

Usluge ličnih pratilaca danas besplatno koristi preko 350 dece, od 2016. godine, takođe zahvaljujući Srpskoj naprednoj stranci i njenim koalicionim partnerima, dok je ta misija do 2016. godine bila nemoguća. Tri dnevna boravka za decu sa smetnjama u razvoju su renovirana, proširena, izgrađen je objekat...

(Predsedavajući: Privodite kraju, koleginice Malušić.)

... Može da služi pedeset korisnika.

Još samo jedna rečenica. Na Zvezdari se otvara objekat, jedan od najznačajnijih, prihvatilište za decu, posle dvadeset godina. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Tomašević Damnjanović, izvolite.

TANjA TOMAŠEVIĆ DAMNjANOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Podnela sam amandman na član 3. Predloga zakona, kojim se u članu 3. dodaje novi stav, koji glasi: „Proaktivnošću jedinice lokalne samouprave obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje pravosudnih institucija“.

Poboljšanje kvaliteta i efikasnosti pravosuđa u cilju jačanja vladavine prava, demokratije, pravne sigurnosti, približavanje pravde građanima i vraćanje građanima poverenja u pravosudni sistem od izuzetnog je značaja za sveukupni razvoj Republike Srbije. Proces razvoja Republike Srbije prisutan je u svim sferama našeg društva jer težimo da živimo u modernoj, normalnoj i pristojnoj državi, a to možemo postići samo trudom i radom.

Država Srbija, na čelu sa predsednikom gospodinom Aleksandrom Vučićem, i Vlada Republike Srbije čine mnogo kada su u pitanju reforme svih sfera društva, pa i sfera pravosuđa. U prilog tome govori činjenica da je mnogo uloženo u izgradnju i adaptaciju zgrada pravosudnih organa širom Srbije. Time se omogućava bolji prostor za rad pravosudnih organa i pružanje usluga građanima. Uvedene su nove profesije, doneseni novi zakoni, uveden je novi sistem rada.

Država je pokazala spremnost da odgovori na zahteve građana za poštovanje vladavine prava i nezavisan, nepristrastan, odgovoran i efikasan pravosudni sistem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik mr Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić.

Da li neko želi reč?

Kolega Laketiću, izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, uvažene kolege narodni poslanici, danas ću govoriti o finansiranju lokalnih samouprava i značaju ne samo budžetskog finansiranja već i projektnog finansiranja lokalnih samouprava.

Lokalne samouprave koriste budžetska transferna sredstva po različitim osnovama. Razvoj lokalnih samouprava ne zavisi samo od tih sredstava koje stižu po tom osnovu iz budžeta Republike Srbije. Ono što bih potencirao jeste upravo korišćenje projektnih sredstava, dakle sredstava koja lokalne samouprave dobijaju po osnovu aplikacije po različitim projektima ministarstva. Tu bih naglasio pre svega veliki značaj za razvoj lokalne samouprave ukoliko postoje razvijeni projektni timovi i ukoliko postoji zainteresovanost od strane lokalnih samouprava za ova sredstva.

Kao primer ću pre svega dati opštinu iz koje dolazim, to je opština Prokuplje, koja je iz budžetskih sredstava uspela da obezbedi sredstva za izgradnju nove pijace, tzv. Mala pijaca u Prokuplju se prebacuje na jednu

sasvim drugu lokaciju. Taj projekat se finansira od strane Ministarstva privrede (prvi deo) i Ministarstva lokalne uprave (drugi deo ovog projekta). Reč je o jednom projektu koji je vrlo značajan za lokalnu zajednicu, dakle za stanovništvo opštine Prokuplje, jer je lokacija sadašnje pijace nešto što stvara probleme u saobraćaju, stvara probleme i vezano za zdravstvenu ispravnost namirnica, jer nije opremljena adekvatnim objektima, niti uređajima za čuvanje. Na ovaj način će dugoročno biti rešen jedan vrlo značajan problem.

Takođe bih naglasio značaj korišćenja sredstava iz Kancelarije za lokalni ekonomski razvoj. Ta sredstva su posebno značajna, naglasiću projekat bolnice, sanaciju prosvetnih, odnosno školskih objekata...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Jevtović Vukojičić, izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici i poslanice, proces evropskih integracija jeste strateško opredeljenje Vlade Republike Srbije i svakako da na tom putu i te kako aktivne treba da budu i lokalne samouprave.

Govoriću i dalje o zaštiti ranjivih društvenih grupa i nadovezaću se na govor moje prethodnice, narodne poslanice Ljiljane Malušić, koja je govorila o socijalnoj odgovornosti i socijalno odgovornoj politici Grada Beograda i opština u Beogradu, pre svega Opštine Voždovac, što se tiče zaštite ranjivih društvenih grupa.

Moram da istaknem da je od dolaska SNS-a odnos prema društveno ranjivim kategorijama poboljšan ne samo u Gradu Beogradu već je taj odnos poboljšan i što se tiče drugih gradova u Republici Srbiji. Navela bih socijalno odgovoran odnos Opštine Priboj kada je u pitanju zaštita najranjivijih društvenih grupa i pružanje usluga koje doprinose kvalitetu njihovog života.

Najpre bih istakla da Opština Priboj iz svog budžeta obezbeđuje sredstva za finansiranje pet usluga koje se tiču poboljšanja kvaliteta života, pre svega, starih lica, zatim lica kojima su neophodne usluge pomoći u kući, zatim dece sa smetnjama u razvoju, zatim lica koja su obolela od dečje cerebralne paralize. Na području opštine Priboj nalazi se i prihvatilište za žrtve porodičnog nasilja, pre svega decu i nenasilne roditelje. Moram da istaknem da je ovo prihvatilište jedino u jugozapadnom delu Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Radmilo Kostić.

Izvolite.

RADMILO KOSTIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poslednjih godina u celom svetu postoji tendencija da vlade zemalja daju veliku slobodu lokalnim vlastima u trošenju novca i prikupljanju dodatnog kapitala. Većina opština i gradova zapadne Evrope probleme rešava emitovanjem sopstvenih hartija od vrednosti, najčešće emitovanjem municipalnih obveznica. Uloga lokalne samouprave je da identifikuje projekte i obezbedi stručne ljude sa iskustvom u sprovođenju ovakvih projekata. Primeri korišćenja ovako obezbeđenih sredstava se mogu dugo ređati, između ostalog koriste se za finansiranje projekata za zaštitu životne sredine ili obnovljivih izvora energije.

Organi lokalne samouprave imaju mogućnost da kroz izdavanje municipalnih obveznica pribave neophodna sredstva za ulaganje u lokalnu infrastrukturu i druge projekte, a ova vrsta hartija od vrednosti je veoma često visoko rangirana kod investitora s obzirom na relativno nizak rizik neispunjavanja obaveza od strane izdavaoca, tj. lokalnih samouprava. Municipalne obveznice se mogu izdavati za finansiranje projekata koji ne donose prihod, za projekte koji donose prihod i za pokrivanje deficita budžeta lokalnih samouprava.

Zakonskih prepreka za ovakav vid finansiranja projekata uopšte nema, a jedini razlozi zašto se ovo ne radi jesu nezainteresovanost i neznanje. Prema dosadašnjem iskustvu, opštine su se zaduživale jedino kod poslovnih banaka uzimajući kratkoročne kredite da bi prebrodile probleme tekućih plaćanja. Tek pet lokalnih samouprava kapitalne projekte finansira emitovanjem hartija od vrednosti, i to: Novi Sad, Šabac, Stara Pazova, Pančevo, a ulazak u ovaj posao najavila je i Opština Knjaževac.

Lokalne samouprave moraju da pitaju građane šta žele da se gradi ili rekonstruiše. Nakon toga, pažljivim planiranjem projektuje se budžet ...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Kostiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, amandman na član 3. je logičan nastavak onoga što sam predložio amandmanima na čl. 1. i 2. predloga ovog zakona, jer za funkcionisanje lokalnih samouprava izuzetan značaj ima efikasnost pravosuđa.

U prethodnom periodu, tokom vladavine Demokratske stranke, bili smo svedoci ne samo neodgovornog već i kriminalnog odnosa ljudi koji su se nalazili na čelu lokalnih samouprava, naročito prema sredstvima lokalnih samouprava. Tako svi znamo npr. za dug od četiri milijarde dinara, za koliko

je bivši predsednik Opštine Smederevska Palanka Radoslav Milojević Kena zadužio svoju opštinu.

Milojević, inače poznati populist, koji se samo kada je u opoziciji zalaže za prava građana, na dan 30. 9. 2016. godine je iza sebe u svojoj opštini ostavio sledeće finansijsko stanje. Javno preduzeće „Palanka razvoj“ je za neisplaćene zarade imalo dug od 7.825.000 dinara, za otpremnine i jubilarne nagrade 635.000 dinara, ukupan dug ovog preduzeća bio je preko 380.000.000 dinara. Arhiv „Veroslava Veljašević“ je na dan 30. 9. imao neisplaćene zarade u visini od 11.700.000 dinara, a ukupan dug od 15.039.000 dinara. Predškolska ustanova „Čika Jova Zmaj“ je na osnovu neisplaćenih zarada dugovala zaposlenima blizu 35.000.000 dinara, na osnovu prevoza za zaposlene blizu 850.000 dinara, obaveze po osnovu bolovanja u iznosu od 800.000 dinara, a ukupan dug ove ustanove je bio oko 93.000.000 dinara. Kulturni centar je za neisplaćene zarade dugovao zaposlenima blizu 20.000.000 dinara, za prevoz zaposlenih dugovao je blizu 900.000 dinara, a ukupan dug je bio oko 27.000.000 dinara. Javno preduzeće „Palanka“ za neisplaćene zarade je dugovalo oko 25.000.000 dinara, za prevoz za zaposlene preko pola miliona dinara, ukupan dug je bio preko 43.000.000. Javno komunalno preduzeće „Pijace, zelenilo i čistoća“ za neisplaćene zarade je dugovalo preko 27.000.000 dinara, ukupan dug preduzeća bio je preko 37.000.000 dinara. Opštinska turistička organizacija je za neisplaćene zarade dugovala 18.000.000 dinara, prevoz za zaposlene preko 1.200.000 dinara, ukupan dug je bio preko 24.000.000 dinara.

Ovaj spisak je izuzetno dugačak i samo govori o tome kako su se predsednici opština koji su to radili ispred Demokratske stranke odnosili prema svojim građanima i prema zaposlenima u javnom sektoru.

Sve ovo nam govori od kolikog je značaja za funkcionisanje lokalnih samouprava efikasnost pravosuđa, koje bi trebalo da sudske postupke okonča u razumnom roku. Tako bi, pre svega, pravda bila zadovoljena a odgovorni za ovakve i druge slične stvari bili sankcionisani. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević. Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U ovo turbulentno vreme kada smo stavljeni na mnoge testove kako ćemo se nositi sa konstantnim naletima migranata, kako ćemo reformisati naš finansijski sistem, kako nam je uređeno zdravstvo, prosveta, obrazovanje i kada vodimo računa o statusu Kosova i Metohije i paralelno jačamo Vojsku, njene strukture, policija kažnjava sve prekršaje bez obzira na to ko je počinio prekršajno delo i konačno dobijamo obrise sigurnije i dobro uređene zemlje i nećemo se obrukati kada nam neko iz okruženja i šire dođe u posetu, imamo

situaciju da u to vreme neki marginalni faktori održavaju demonstracije, protestuju, onemogućavaju normalan život mojih sugrađana. Ružno je to što šalju lošu sliku o našim gradovima, o našem mentalitetu. To je netačno, gospodo, oni sigurno ne predstavljaju mentalitet mog naroda, već samo 3–5% birača. Sigurna sam da na narednim izborima to neće biti tako. Stoga, neće kreirati volju naroda na ulicama i na veštački način. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

I na član 3. Predloga zakona o lokalnoj samoupravi podneo sam amandman u kome se naglašava potreba za modernizacijom. Mislim da taj amandman apsolutno ima svoje mesto u ovom predlogu zakona i da se direktno oslanja na intenciju Vlade kada je reč o digitalizaciji.

Svakako da će ovaj zakon doneti mnoge benefite kada je reč o boljem funkcionisanju lokalne samouprave i o većoj uključenosti građana u proces donošenja odluka, pogotovo kada je reč o pripremi budžeta i onome za šta se SNS snažno zalaže, a to je da opštine u Srbiji postanu servis građana u pravom smislu te reči.

Mi smo u dosadašnjoj raspravi isticali u nekoliko navrata i pozitivne primere, a zaista ih ima dosta u Srbiji kada je reč o funkcionisanju lokalne samouprave, ali smo isticali i negativne primere. Moj kolega Torbica je malopre izneo negativne primere kada je reč o funkcionisanju Opštine Smederevska Palanka u periodu kada je Demokratska stranka vršila vlast u toj opštini. Lično sam iznosio u više navrata kako je funkcionisala Gradska opština Vračar dok je isto Demokratska stranka, nažalost, upravljala tom opštinom godinama unazad. Mi i danas imamo u Srbiji, nažalost, jedan primer koji premašuje sva dostignuća DS-a, a to je Opština Paraćin i „paraćinski despot“, kako ga građani Paraćina zovu, Saša Paunović iz Demokratske stranke, koji uništava uporno tu opštinu.

Mislim da u budućnosti treba da radimo na tome da nađemo načine kako bismo povećali odgovornost za vršenje vlasti u lokalnim samoupravama, baš da ne bismo dolazili u tu situaciju da jedna stranka ili jedan čovek svojim

vođenjem jedne lokalne samouprave, u ovom slučaju Opštine Paraćin, potpuno uništi tu opštinu. Siguran sam da će Paraćinci na narednim izborima umeti adekvatno da sankcionišu tako nešto. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi članovi Vlade Republike Srbije, dame i gospodo narodni poslanici, Vlada Republike Srbije je u prethodnom periodu vodila odgovornu ekonomsku politiku, i to smanjivanjem neracionalne potrošnje, birokratije i svih ostalih nepotrebnih troškova, sve u cilju kako bi se podstakao privredni rast, privredni razvoj, zapošljavanje i investiranje. Shodno tome, podnela sam amandman.

Upravo predlog zakona koji je na dnevnom redu, a to je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi, odnosi se na redukovanje broja radnih mesta; znači, optimizujemo broj radnih mesta što se tiče broja članova opštinskog veća i broja pomoćnika predsednika opštine. Znači, nastavljamo sa redukovanjem nepotrebne i neracionalne potrošnje, a sredstva usmeravamo za infrastrukturne projekte, samim tim i za privlačenje investitora i otvaranje novih radnih mesta.

S obzirom na to da dolazim iz Topličkog okruga, ističem da je prva vlada koja je prepoznala značaj izgradnje auto-puta na jugu Srbije vlada aktuelnog predsednika Aleksandra Vučića. A projekat je dovela do početka realizacije, i očekujemo početak realizacije projekta izgradnje auto-puta E80 u drugoj polovini 2018. godine, nastavila gospođa Ana Brnabić. To za građane Topličkog okruga, Prokuplja, Blaca, Kuršumlije i Žitorađe mnogo znači. Ne samo da će auto-put E80 povezati Jadran sa Bugarskom i Rumunijom, zatim Tursku sa EU, Srbiju sa Albanijom, nego će biti veoma značajan projekat za privlačenje svih investitora, jer smanjujemo troškove nabavke, odnosno troškove prevoza koji su zavisni troškovi u nabavci materijala, ali i troškove pružanja usluga.

Čestitam Vladi Republike Srbije na iscrpnom radu i uloženom trudu jer sve što činimo, činimo za dobrobit građana Srbije i za naše bolje sutra. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moj amandman odnosi se na član 3. za koji smatram da treba dodati, potpuno opravdano, da u usklađivanju koje se odnosi na Zakon o lokalnoj samoupravi i udruženja, kada govorimo o evropskim integracijama, treba poseban akcenat staviti na Agendu 2030. godine upravo zbog toga što su evropske integracije i uopšte civilno društvo, koje se aktivnije uključuje u rad lokalnih samouprava, sastavni deo ove agende, a naročito u 17. cilju između 17 ciljeva održivog razvoja, koji se odnosi na partnerstvo do ciljeva i učvršćivanje sredstava za sprovođenje globalnog partnerstva za održivi razvoj.

Ono što postižu lokalne samouprave, naši gradovi i opštine, to je pre svega da većom apsorpcijom od strane projekata EU sa lokalnim samoupravama, kada govorimo o projektima koji se realizuju u samim lokalnim samoupravama od strane svih nosilaca vlasti, lokalne vlasti, pokazuju da ono što je potrebno državi Srbiji, to je bolji, veći i snažniji razvoj lokalnih privreda, lokalnih aktivnosti, povećava se aktivizam.

To se najbolje vidi na primerima kao što je IPARD program. To je, inače, program EU i evropskih fondova za finansiranje poljoprivrednika, odnosno udruženja poljoprivrednih proizvođača, koji zajedno sa lokalnim samoupravama i svim relevantnim subjektima na lokalnom nivou treba da podignu nivo finansiranja poljoprivrednih proizvođača i prerađivača. Imali smo priliku prošle godine da je država izdvojila i podršku za razvoj IPARD programa, a sam IPARD dao je 175.000.000 bespovratnih sredstava EU.

Zatim, imamo projekte prekogranične saradnje sa Mađarskom, Rumunijom i Bugarskom, gde su gradovi koji se nalaze u pograničnim područjima, kao što su Dimitrovgrad, Bor, Negotin i Subotica, imali prilike da imaju direktne koristi, kao lokalne samouprave, od ovih projekata.

Zatim, projekti zaštite životne sredine koje je država Srbija uz pomoć EU i fondova uradila, kao što je deponija Užice, kao što je sistem za upravljanje medicinskim otpadom u Pirotu, zaista pokazuju da ste sa velikim opravdanjem ovakav vid izmena i dopuna stavili u ovaj član 4, zbog toga što nam to daje praktično vetar u leđa da jačamo kapacitete u lokalnim samoupravama, ljude koji su sposobni da sprovode projekte EU. Samim tim, i država i nadležna ministarstva koja se bave određenim oblastima daju svoj puni kapacitet i podršku lokalnim samoupravama za realizaciju ovakvih projekata.

Vlada Republike Srbije ima pravo da kaže da se sada nalazimo na putu napretka, da idemo ispred svih zemalja regiona i zapadnog Balkana i da smo zaista najbolji, ne samo na osnovu ovih rezultata nego da nas to nije zaustavilo

na tom putu napretka, već da samo ovim rezultatima koje smo dosad postigli možemo da idemo dalje.

Naravno da na tom putu uvek ima određenih prepreka, ali mislim da je jako važno da ovim promenama Zakona i ovakvim amandmanom koji sam predložila nađemo put kojim će Srbija sigurno ići i put kojim se zaista ređe ide, zbog toga što, kada imate velike probleme i kada na tom putu rešavanja tih problema zajedno sa građanima učestvuju lokalne samouprave, onda imamo razloga da budemo zadovoljni, jer rezultate koje postizemo zaista podržavaju građani Srbije. I ne samo na izborima koji su bili nego na svakim sledećim izborima, Srpsku naprednu stranku prepoznaće kao stranku koja zaista ima šanse da uvede Srbiju u EU u najkraćem mogućem roku. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Tomić.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Olivera Pešić.

OLIVERA PEŠIĆ: Poštovani predsedavajući, jedinice lokalne samouprave treba da budu proaktivne, odnosno treba da pokažu smelost i inicijativu i da idu ukorak sa politikom koju vode predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije, a to je politika sveukupnog razvoja, tako da i moj amandman ide u tom pravcu.

Ja sam o Gradu Leskovcu, kao primeru jedne proaktivne jedinice lokalne samouprave, govorila. Govorila sam o tome da građani Leskovca i privreda Leskovca imaju priliku još od 2012. godine da kažu šta je to što u gradu Leskovcu treba da se gradi. Govorila sam o tome da Gradsko veće usvaja tromesečne izveštaje o radu javnih preduzeća i da se ti izveštaji objavljuju na sajtu Grada Leskovca.

Kada smo 2012. godine u Leskovcu preuzeli odgovornost za rukovođenje gradom, sve razvojne institucije u gradu Leskovcu su bile u blokadi, svi računi mesnih zajednica su bili u blokadi, skoro sve škole na teritoriji grada su bile u blokadi, ugašen je Fond za mlade talente, a dug od dve milijarde dinara koji smo nasledili iznosio je 70% vrednosti budžeta grada Leskovca za 2012. godinu.

Na moju veliku žalost, nemam dovoljno vremena da nabrojim šta je sve otkako je SNS na vlasti u Leskovcu urađeno, od 2012. godine do danas, ali očigledno je da su građani Leskovca zadovoljni radom SNS-a i radom gradonačelnika Leskovca Gorana Cvetanovića, jer su oni na izborima 2016. godine rekli da nam veruju. To je ono što kolege prekoputa boli, to što građani Leskovca veruju i gradonačelniku Goranu Cvetanoviću i Srpskoj naprednoj stranci. Zbog toga je gradonačelnik Leskovca neretko tema u ovom parlamentu, jer se poslanici opozicije koriste svim sredstvima kako bi urušili ugled SNS-a i ugled predstavnika SNS-a na lokalnu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Pešić.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, sve češće čujemo da je za uspeh potrebna proaktivnost, te da oni koji se odlikuju ovom osobinom brzo stižu do uspeha.

Predlog ovog zakona dozvoljava da statutom opštine može da se predvidi da se za pojedine oblasti, kao što su ekonomski razvoj, urbanizam, primarna zdravstvena zaštita, zaštita životne sredine, poljoprivreda, postavljaju pomoćnici predsednika opštine. Pomoćnike predsednika opštine postavlja i razrešava predsednik opštine.

Pomoćnici predsednika opštine pokreću inicijative, predlažu projekte i sačinjavaju mišljenja u vezi sa pitanjima koja su od značaja za razvoj u oblastima za koje su postavljeni i vrše druge poslove po nalogu predsednika opštine. Tako proaktivnom politikom pomoćnik predsednika opštine može da se fokusira da na svojoj opštini nastoji da ima što više malih i srednjih preduzeća i da na taj način direktno utiče na smanjenje nezaposlenosti u svojoj opštini i poveća privredni rast ne samo u svojoj opštini već i u samoj Republici.

Godine 2012. zatekli smo pokradene opštine, u kojima se ništa nije radilo ni izgradilo. Zato građani treba da znaju da tim prevarantima ne treba verovati i dozvoliti im da ponovo uzmu naše sudbine u svoje ruke. Nervozni su, ne ide im ništa odruke, ni sve laži, ni sve obmane kojima se služe ovih dana, ali zato je tu, na čelu ove naše države lepe, Srpska napredna stranka sa svojim predsednikom Aleksandrom Vučićem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jovanović.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Intencija mog amandmana je da ukaže na potrebu borbe protiv korupcije i u samim lokalnim samoupravama.

Inače, u članu 13. osnovnog zakona definišu se subjekti sa kojima lokalne samouprave saraduju ali i načini i oblasti te saradnje. Naime, jasno je da bez te i takve saradnje i aktivnosti u lokalnim samoupravama nema ni boljeg kvaliteta života građana u tim lokalnim samoupravama. Međutim, ako su te aktivnosti i saradnja usmerene isključivo na nekakve kriminalne ili

koruptivne aktivnosti, a u cilju sticanja ličnih privilegija, teško da se može govoriti o bilo kakvom kvalitetu života građana a kamoli nešto boljem. Primer za to su opštine Paraćin i Smederevska Palanka: imate nefunkcionalnost lokalne samouprave, blokade javnih preduzeća, višemesečno neisplaćivanje zarada, a o nekoj razvojnoj komponenti u tim lokalnim samoupravama da i ne govorimo.

Međutim, ukoliko su aktivnosti i saradnja usmerene ka cilju da, uz borbu protiv kriminala, pomognu boljem životu građana u lokalnoj samoupravi, onda imate slučaj kao što je Subotica gde imate jednu ozbiljnu razvojnu komponentu, pored redovnog funkcionisanja lokalne samouprave. Primer je revitalizacija jezera Palić. Uz pomoć gradonačelnika, predsednika države i Vlade Republike Srbije obezbeđena je, baš kroz ovakvu saradnju, ozbiljna donacija od 6,5 miliona evra od strane nemačke *KFW* banke za revitalizaciju Palića. Moram da im se sad javno zahvalim na tome, to je jedno od krucijalnih pitanja za Suboticu i Palić, a takođe da pohvalim napore Vlade i predsednika na tom polju.

Upravo moj amandman je jedna podrška tim i takvim procesima u Republici Srbiji i u Subotici. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vujadinoviću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Reč ima narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Amandman koji sam podnela na član 3. odnosi se na kadrovske resurse u lokalnim samoupravama. Mojim amandmanom dodaje se novi stav kojim se definiše dodatna aktivnost lokalnih samouprava, koja je inače potrebna zbog afirmacije ljudskih i kadrovskih resursa.

Svakako da lokalne samouprave, kada su u pitanju kadrovski resursi, imaju različite šanse. Mislim da je univerzitet stvaralac kadrova i da su opštine i gradovi koji imaju univerzitete odnosno fakultete u boljoj poziciji. Šta je tu potrebno uraditi?

Prvo, lokalne samouprave koje nemaju fakultete i univerzitete treba konstantno da rade sa ministarstvom na edukaciji zaposlenih u lokalnim samoupravama. To je kratkoročno rešenje, a dugoročno je da se mladi ljudi koji studiraju u drugim gradovima po završetku studija vraćaju u svoje sredine i da država utiče na to da im se što više omoguće uslovi.

Druga stvar koja je veoma važna za afirmaciju kadrova u lokalnim samoupravama jeste saradnja lokalnih samouprava sa tržištem. Apsolutno se mora voditi računa da lokalne samouprave na vreme tržištu rada dostavljaju informacije o tome koji su kadrovi potrebni za razvoj njihovih opština, odnosno gradova.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Filipovski.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Hvala, predsedavajući.

Kada govorimo o lokalnoj samoupravi, stvari su potpuno jasne čak i laicima. Lokalnom samoupravom upravlja se uspešno samo ako se prema njoj odnosi domaćinski, samo ako je odnos onih koji su na vlasti prema toj lokalnoj upravi i svemu što ona predstavlja domaćinski.

Razlika između bivših vlasti, koje su ranije vodile lokalne samouprave u Srbiji, i današnjih lokalnih samouprava, gde je na vlasti u najvećem broju slučajeva SNS, upravo je u tom domaćinskom odnosu koji je prepoznatljiv u svakom gradu, u svakom većem mestu u Srbiji, u svakoj lokalnoj samoupravi.

Mi jednostavno ne možemo zaboraviti kako je u vreme vladavine „žute“ vlasti ta „žuta“ vlast „počistila“ državnu kasu i devastirala Srbiju. Ne možemo zaboraviti kako se stranka Dragana Đilasa, Vuka Jeremića i Saše Jankovića, iako se fino prikrivao, bogatila na račun građana. Pitamo se kako je moguće da su u Srbiji tada svi bili siromašni samo je Dragan Đilas uspeo da se obogati i stekne firme, agencije, vile, četvrtinu reklamnog prostora u Javnom servisu i ko zna šta još. Tada se hvalio kako je uspešno upravljao jednom lokalnom samoupravom, najvećom u zemlji, Gradom Beogradom, a upravo u glavnom gradu situacija nikad nije bila gora nego kada je njime vladalo „žuto preduzeće“, zahvaljujući biznismenu i menadžeru Draganu Đilasu koji je stavio omču na vrat građanima zadužujući nas kreditima koje će, nažalost, morati da plaćaju i naši unuci. Ako je neko zaboravio vladavinu tog „žutog preduzeća“, mi nismo, jer kako je moguće zaboraviti toliki kriminal i korupciju koji su u to vreme ojadili Beograd. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vesna Marković.

Izvolite.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

Reforma javne uprave i lokalnih samouprava je najvažniji aspekt procesa evrointegracija. Vlast na lokalnom nivou je najbliža građanima i reforme sprovedene na lokalnom nivou građani mogu direktno da osete. Opštine i gradovi pružaju najveći broj usluga neophodnih građanima, usluga koje direktno utiču na kvalitet njihovog života.

Programom *Exchange 5*, koji se finansira iz IPA sredstava Evropske unije, planirana je podrška za unapređenje opštinskih usluga u upravljanju

imovinom za najmanje dvadeset gradova i opština koje spadaju u kategoriju nerazvijenih. To je prva komponenta ovog programa *Exchange 5*, a druga komponenta je podrška za planiranje i programsko budžetiranje na lokalnu, u okviru koje je predviđena tehnička podrška za dvanaest lokalnih samouprava.

Proces šire reforme upravljanja javnim finansijama stavlja naglasak na utvrđivanje prioriteta i optimizaciju potrošnje, i to u cilju postizanja privrednog rasta i efikasnog pružanja kvalitetnih usluga javne uprave. Predviđeno je da ovaj program traje tri godine, a počeo je prošle godine, i njegova ukupna vrednost je 4,45 miliona evra.

Na ovaj način ne želim samo da ukažem na benefite koje imaju lokalne samouprave od procesa pridruživanja Evropskoj uniji već i da pozovem predstavnike lokalnih samouprava da apliciraju za ova sredstva, da koriste sredstva iz ovih programa. Prethodnim programom *Exchange 4* bilo nam je na raspolaganju 5,8 miliona evra, koje smo na pravi način iskoristili.

Cilj svih ovih reformi je da opštine i gradovi ojačaju svoje administrativne kapacitete, razviju u potpunosti svoje potencijale koji bi im doneli dodatne prihode i na taj način bi bili manje zavisni od sredstava koja dobijaju iz budžeta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Marković.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Duško Tarbuk.

Izvolite.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani građani Srbije, želeo bih da predložim amandman na član 3. Predloga zakona, koji vrši izmene u članu 13. Zakona o lokalnoj samoupravi, i dodam novi stav 3, koji glasi: „Proaktivnošću jedinica lokalne samouprave obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na efikasnost lokalne samouprave“.

Proaktivnost lokalne samouprave ogleda se u njenoj težnji da na što bolji način preuzme kontrolu, odgovornost i efikasnost u donošenju odluka. Odgovornost lokalne samouprave ogleda se kroz stepen odgovornosti organa vlasti. Neophodno je da lokalna samouprava kao organ državne uprave na koji su građani i privreda neposredno upućeni bude sposobna, efikasna i profesionalna.

Ono što želimo jeste proaktivna lokalna samouprava, koja će da bude servis građana i, samim tim, bolji rad lokalnih samouprava i veće učešće građana u donošenju odluka. Neke od njih su i uključivanje najšire javnosti u sam postupak pripreme zakona, strateških i drugih dokumenata javnih politika, kao i podsticanje građana na pokretanje inicijativa od značaja za njihovu sredinu.

Mislim da ovaj set zakona ide u pravcu decentralizacije, što svi ovde, naravno, želimo jer je to želja naših građana u Srbiji. Odlazio sam i na sajt Ministarstva i pogledao ovu brošuru, koja svima onima koji žele da pogledaju i saznaju o čemu mi ovde u Parlamentu govorimo može puno da pomogne.

Svoje poštovane i uvažene kolege molim da u danu za glasanje podrže ovaj zakon. Naravno, ako budu imali snage i vremena, i moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Reč ima narodni poslanik Nikola Jolović.

Izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Jedinice lokalne samouprave saraduju i udružuju se radi ostvarivanja zajedničkih ciljeva, planova i programa razvoja, kao i drugih potreba od zajedničkog interesa. Radi njihovog ostvarivanja, mogu udruživati sredstva i obrazovati zajedničke organe, preduzeća, ustanove i druge organizacije i službe u skladu sa zakonom i statutom.

Takođe, jedinice lokalne samouprave mogu saradivati sa jedinicama lokalne samouprave drugih država, u okviru spoljne politike Republike Srbije, uz poštovanje jedinstva i pravnog poretka Republike Srbije, u skladu s Ustavom i zakonom. Odluku o uspostavljanju saradnje, odnosno zaključenju sporazuma o saradnji sa jedinicom lokalne samouprave druge države donosi skupština jedinice lokalne samouprave, uz saglasnost Vlade.

Jedinice lokalne samouprave mogu osnivati i svoja udruženja, a sve u skladu s Ustavom i zakonom.

Ovim amandmanom se dodatno definiše proaktivnost jedinica lokalne samouprave, jer se on upravo odnosi na bolji pristup ekonomskim resursima, a sve u cilju unapređenja razvoja Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Joloviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Goran Pekarski.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani gosti iz Ministarstva, evo, pričamo o jedinicama lokalne samouprave, pričamo o opštinama i gradovima. Postoje različiti statusi opština, postoje samostalne opštine i postoje gradske opštine. Gradske opštine nemaju tu samostalnost u odlučivanju kao ove prethodne nego zavise od gradova. One se kreću u okviru budžeta grada, koriguju svoje statute u odnosu na gradski statut. Jednostavno, Grad Beograd, pričam sada o Beogradu, kontroliše rad tih gradskih opština.

Što se tiče tih kontrola, sinoć sam počeo da pričam, koje je Dragan Đilas na neki način zloupotrebio insistirajući da stigne finansijska kontrola u Opštinu Grocka, u kojoj sam ja tada bio, koja je ostala devet meseci, prosto se uselila u Gradsku opštinu Grocka, i posle devet meseci nisu uspeli da nađu ništa. Revoltiran, gradonačelnik je u tom trenutku poslao budžetsku inspekciju, koja je došla kao vid političkog pritiska. Kažem političkog pritiska, zato što oni nisu došli da kontrolišu rad budžetskog dela, odnosno izvršnog dela Opštine, nego su kontrolisali strogo skupštinski deo Opštine, onaj zakonodavni deo. I, kontrolisali su rad predsednika Skupštine opštine Grocka, tj. mene u tom trenutku. Svaki dan su provodili sa mnom u kancelariji po sat-dva, i ostali su nekih mesec dana. Čak su insistirali da budu prisutni na sastancima predsednika Skupštine opštine Grocka sa šefovima odborničkih grupa koje su bile u skupštinskom sazivu.

Naravno da gospođica Jerkov sinoć nije htela da se tako nešto čuje i da javnost sazna ko je i kakav je njihov novi-stari lider Dragan Đilas. U jednoj stvari je u pravu, nije Dragan Đilas stalno slao inspekciju, u nekim trenucima je pokušavao i da kupi funkcionere jedinice lokalne samouprave, i to u periodu od 2008. do 2009. godine, kada je i sam imao interes da se izgradi asfaltna baza u Vrčinu, na teritoriji opštine Grocka. Tada je prećutno dao saglasnost funkcionerima jedinice lokalne samouprave da mogu da lobiraju kod građana i da utiču da se građani ne bune oko izgradnje asfaltne baze u Vrčinu i da objasne građanima da je asfaltna baza dobra za respiratorni sistem. Hvala vam puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Pekarski.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dragana Kostić.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažene kolege narodni poslanici, između ostalog, ovaj Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi definiše i mesne zajednice, znači, njihove statute, način izbora članova mesne zajednice i finansiranje.

Lokalna samouprava odakle ja dolazim, Sokobanja, dolaskom Srpske napredne stranke juna 2016. godine uvela je dodatno finansiranje seoskih mesnih zajednica s obzirom na to da je situacija u tim mesnim zajednicama bila katastrofalna. Zarasli i neprohodni seoski putevi su bili van upotrebe pa smo zbog toga uveli da svakoj seoskoj mesnoj zajednici dodelimo po 300.000 dinara, a ima ih 25 na teritoriji opštine Sokobanja, što je sedam i po miliona dinara dodatno izdvojenih iz budžeta za sanaciju i rekonstrukciju tih atarskih puteva.

Sem toga, uveli smo i projektno finansiranje za šest seoskih mesnih zajednica. Na konkursu je izabrano šest najboljih, znači ekonomski opravdanih i održivih projekata. Uglavnom su to rekonstrukcije doma kulture ili raznih sportskih terena, ulepšavanje seoskih centralnih trgova ili česmi.

Sve ovo govorim zato što prethodna vlast uopšte nije vodila računa o seoskom stanovništvu, a u opštini Sokobanja 50% stanovništva živi na selu, i zato što nisu imali sluha za njihove potrebe i brige. Sve ovo radimo da bismo zadržali stanovništvo na selu i da im na neki način omogućimo normalan i komforniji život. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Tijana Davidovac.

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Predloženim izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi otklanjaju se uočeni nedostaci u praktičnoj primeni važećeg zakona u oblasti rada i funkcionisanje mesnih zajednica.

Od kada je Srpska napredna stranka došla na vlast, Gradska opština Lazarevac, iz koje ja dolazim, predstavlja pozitivan primer saradnje između opštine i mesnih zajednica. U proteklom periodu intenzivno se radilo na asfaltiranju državnih, lokalnih i nekategorisanih ulica i puteva, na inicijativu saveta i građana mesnih zajednica na teritoriji Gradske opštine Lazarevac. Zatim, intenzivno se radi i na rekonstrukciji vodovodne i kanalizacione mreže.

Krajem leta se očekuje završetak radova na prvom vanbolničkom porodilištu koje se gradi na teritoriji Beograda u proteklih četrdeset godina. U toku je i rekonstrukcija stolarije u Domu zdravlja „Dr Đorđe Kovačević“.

Na inicijativu građana opštine Lazarevac, u toku je izrada projektne dokumentacije, u saradnji sa Ministarstvom građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture i JP „Putevi Srbije“, kako bi se napravio kružni tok na magistralnom putu kod skretanja za Lazarevac, na Očazi, čija realizacija je planirana za 2019. godinu.

Ulaganje u poljoprivredu jedan je od prioriteta naše opštine. Otvaranjem Kancelarije za poljoprivredu omogućili smo našim građanima da se informišu o brojnim podsticajima u poljoprivredi, zdravstvenoj zaštiti životinja i budućim ulaganjima za koja mogu da apliciraju, što doprinosi razvoju poljoprivrede kao jedne od najvažnijih grana privrede na teritoriji opštine Lazarevac.

U cilju povećanja bezbednosti naših građana, u Lazarevcu je ugrađen video-nadzor na nekoliko lokacija u gradu, kao i panik taster koji svaki

građanin, ukoliko je ugrožen, može aktivirati i povezati se odmah sa policijskom stanicom.

Brojni su primeri saradnje Gradske opštine, mesnih zajednica i građana, a usvajanje predloženih zakona značajno će doprineti povećanju ove saradnje i u drugim opštinama. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Snežana R. Petrović.

Izvolite.

SNEŽANA R. PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolege narodni poslanici, na član 3. Predloga zakona podnela sam amandman kojim se vrše izmene u članu 13. Zakona o lokalnoj samoupravi dodavanjem novog stava 3, koji glasi: „Proaktivnošću jedinica lokalne samouprave obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na poresku odgovornost“.

Spremnost za preuzimanje odgovornosti u cilju opšteg interesa i dobrobiti građana lokalne samouprave ogleda se u proaktivnosti njenih čelnika da organizuju i stvore uslove za bolji život svojih sugrađana. Stupanjem na čelne funkcije jedinica lokalne samouprave svi njeni funkcioneri imaju obavezu da ulažu maksimalne napore da lokalna samouprava funkcioniše kao profesionalan, moderan i uređen servis svih građana. Proaktivnost ne poznaje izraze – ne mogu ništa da učinim, moram i ne mogu, već je njena suština u smeru – hajde da sagledamo alternative, moramo izabrati drugačiji pristup, hoćemo i možemo.

Ovakav proaktivan pristup u radu jedinica lokalne samouprave jeste i način rada odgovorne Vlade Republike Srbije i jeste put sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Praktična primena navedenog nije laka, ali posvećenost u radu, preuzimanje odgovornosti u jedinicama lokalne samouprave jedan je od puteva privlačenja i dovođenja investitora; ulaganje u razvoj lokalne samouprave obezbeđivanjem novih radnih mesta, što pak obezbeđuje bolje uslove da mladi ljudi ostanu da žive u svojim mestima, da rade, da svojim pregornim radom pomognu i poboljšaju svoj i život svih svojih sugrađana. Sve ovo će, ovakav proaktivan pristup u radu u lokalnim samoupravama, motivisati i same građane da se uključe što više u rad lokalne samouprave i na taj način zajedno svi pomognemo poboljšanju uslova života i omogućavanju boljeg života svih.

U danu za glasanje, podržaćemo predložene amandmane.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Hvala.

Dobra saradnja lokalnih samouprava sa državnom upravom uvek donosi dobre rezultate i pomaže da se poboljšaju uslovi života stanovništva na svim poljima. Naravno, potrebno je i da lokalne samouprave prepoznaju šta je ono što je bitno za građane. Moj amandman upravo govori o proaktivnosti lokalnih samouprava kako bi se povećali infrastrukturni kapaciteti u našoj zemlji.

Navešću neke primere sa opštine Palilula, odakle ja dolazim. Otvaranjem Pupinovog mosta i obilaznice od Zemuna do Pančevačkog puta ovaj deo Beograda dobio je jednu bezbednu i modernu saobraćajnicu, kojom se izmestio deo teretnog saobraćaja iz centra grada. Sada stanovnici leve obale Dunava a i celog Banata mogu lakše i brže da dođu do Zemuna i Srema. Takođe, izgradnja ove obilaznice je pozitivno uticala na atraktivnost ovog područja, tako da možemo da očekujemo i neke nove investicije na levoj obali Dunava. U prethodnom govoru sam spomenuo najavu izgradnje velikog industrijskog parka u Borči.

Kada je u pitanju dobra saradnja lokalne samouprave sa državnom upravom i prepoznavanje od strane opštinskih rukovodstava onih projekata koji su bitni, moram da napomenem izgradnju stanova za pripadnike bezbednosti na lokacijama u Borči i Ovči. Lokacija u Ovči je prva na kojoj će krenuti da se realizuje ovaj projekat u Beogradu; tu će se graditi 2.000 stanova i dobro je što su imovinski odnosi već rešeni.

Ovakvim projektima i njihovim prepoznavanjem od strane lokalne samouprave dolazi do povećanja infrastrukturnih kapaciteta naše zemlje i poboljšavaju se uslovi života građana. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Pantoviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vlado Babić.

Izvolite.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem.

Cenjene kolegice i kolege narodni poslanici, Srbija je poslednjih godina velikim koracima zagazila na put evropskih integracija sa ciljem da postane uređena zemlja i samim tim dostigne standarde visokorazvijenih evropskih zemalja. To, pre svega, čini svojim građanima radi njihovog boljeg i dostojanstvenijeg života. Priznao to neko ili ne, Srbija radi to veoma uspešno na svim poljima, a posebno u oblasti zdravstvene zaštite i razvoja medicinskih centara i domova zdravlja.

Na tom putu lokalne samouprave moraju biti osposobljene u tolikoj meri da mogu svakodnevno podizati svoje kapacitete, da preko svojih organa prate proces evropskih integracija i budu spremne da isprate i sve promene koje ovakve promene nose sa sobom.

Da ćemo, pre svega, zdravstveni sistem obezbediti novootvorenim zdravstvenim centrima i iste opremiti adekvatnom savremenom opremom, da ćemo u svakoj lokalnoj samoupravi domove zdravlja osposobiti za pružanje još kvalitetnije i vrhunske zdravstvene usluge – ovakve prazne priče, obećanja slušali smo sve do 2012. godine od predstavnika bivšeg režima gotovo svakodnevno, ali sve se zadržavalo samo na pustim obećanjima i, prosto rečeno, njihovim lažima. Nikada nije zabeleženo više afera u zdravstvu nego u periodu od 2000. do 2012. godine, a u Vojvodini do 2016. godine, a sve pod rukovodstvom ministara i pokrajinskih sekretara, tada članova G17 i Demokratske stranke.

Amandmanom koji sam podneo insistira se na razvoju medicinskih centara koji će se razvijati po evropskim standardima i doprineti sveukupnom planskom razvoju Srbije, jer samo zdrav čovek može svojim predanim radom i angažovanjem dostići nivo visokorazvijenih zemalja, što nam je i cilj zacrtan na putu evropskih integracija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Babiću.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, želim da vam se obratim ne samo kao resornom ministru, nego kao članu Vlade. Radi se o jednom veoma uznemirujućem i ozbiljnom pitanju koje se danas pojavilo.

Naime, moj uvaženi kolega dr Vlado Babić, iz Sombora, inače po nacionalnosti Bunjevac, poslanik Srpske napredne stranke, dobio je danas na adresu Narodne skupštine Republike Srbije, kao što možete da vidite, jedno grozno preteće pismo, pisano je latiničkim pismom, rukom, u kome mu se između ostalog preti da će biti zaklan zato što je pre nekoliko dana replicirao gospodinu Tomislavu Žigmanovu, zbog toga što se zalaže za očuvanje identiteta bunjevačke nacionalne manjine.

Na najgori mogući način se u ovom pismu vređa predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić. Spominje se da je, citiram, vezano za jasenovačke žrtve, „lijepo definirao prvi hrvatski predsednik dr Franjo Tuđman da je u Jasenovcu ubijeno samo 20–30 tisuća ljudi“. Govori se pogrdno o Aleksandru Vulinu, koji će, kaže, doživotno biti persona non grata u Hrvatskoj. Govori se o gospodinu Vojislavu Šešelju, za koga se kaže da je osuđeni haški zločinac, kaže „komunjarsko-četnički vojvoda koji će takođe biti zaklan prvom prilikom“ itd.

I ono što je, mislim, najgroznije u ovom pismu, gospodinu Babiću se preti da će, kaže, nekakvi osvetnici atakovati na njegovu žensku obitelj: „Mrtav si, naći ćemo ti slabu točku u kretanju. A šta ćemo tek da radimo cijeloj tvojoj ženskoj obitelji, džaba ti i skupštinska retorika...“ itd.

Dakle, ja vas molim da upoznate Vladu Republike Srbije, da upoznate ministra unutrašnjih poslova s ovim pismom koje je danas stiglo na adresu dr Babića ovde u Narodnu skupštinu Republike Srbije. Plašim se da je ovo nastavak najgore moguće kampanje protiv Republike Srbije. Mi smo o tome više puta govorili ovih dana u Narodnoj skupštini, ali ovo je zaista prevazišlo svaku meru. Ovo je sad atak na ličnost jednog narodnog poslanika; ovde se preti njegovoj porodici, ženskim članovima njegove porodice, možete da zamislite šta to znači.

Ovde se na najgori mogući način govori o Srbiji, o njenom rukovodstvu, o srpskim političarima, na kraju krajeva, koji su u opoziciji, koji čak nisu ni na vlasti. I, ako želite, mogu ovo da vam fotokopiram, da imate kod sebe.

(Vjerica Radeta: Mi želimo.)

Dobićete, kolege, i vi.

Mi ćemo kao poslanička grupa insistirati da se otkrije ko stoji iza ovog pisma. Ovo pismo je anonimno, nije potpisano, pisano je rukom. Pisano je nekim jezikom koji mene dosta podseća na ovaj novohrvatski Tuđmanov govor.

Ali nije to sad najvažnije, najvažnije je da država Srbija reaguje, da se stane u odbranu i dr Babića i članova njegove porodice, ali i svih ostalih koji su pomenuti u ovom pismu, bez obzira na to da li su u pitanju političari iz vlasti ili političari iz opozicije.

Koverta u kojoj je stiglo ovo pismo nalazi se kod dr Babića, tako da molim Vladu Republike Srbije, molim Ministarstvo unutrašnjih poslova da ove pretnje najozbiljnije prime k znanju, da reaguju i da se otkrije ko stoji iza ovog monstruoznog čina.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Po Poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo svakako zaslužuje da se kaže nekoliko rečenica, recimo po članu 27.

Jeste strašno što se dešavaju ovakve stvari – ne samo ovo što je sad pročitao gospodin Martinović, već to traje duže vreme – da svako može sebi da dozvoli da na najgrublji način preti i vređa državu Srbiju i pojedince, da li iz vlasti da li iz opozicije. S druge strane, postoje neki „beli medvedi“ kojima ništa ne sme da kaže, jer onda skaču razne organizacije itd., proglašavaju ovde

neke narodne poslanike za heroine zato što su bezobrazne pa se usude da kažu nešto što pristojan čovek ne bi mogao ni da pomisli.

Što se tiče gospodina Babića, kada je govorio u Narodnoj skupštini Milorad Mirčić mu je pružio punu podršku, jer se mi zaista godinama zalažemo za ono o čemu je on tada govorio, i taj pokušaj da se Bunjevci hrvatizuju nije od juče. Ali jeste taj gospodin Žigmanov... Gospodin Žigmanov, mi kažemo da je on ustaša, i on jeste to. Samo nemojte, molim vas, da me prekidate. Slušali smo ga pre neki dan kako je ovde govorio – da poslanik Srbin deo onoga kaže u Hrvatskom saboru, ne bi smeo izaći napolje. Dakle, mi dozvoljavamo mnogo toga, plašim se da će nam se obiti o glavu.

Pridružujemo se pozivu nadležnim organima, MUP-u pre svega, da se ozbiljno pozabave i ovim pismom i svim onim što se dešavalo prethodnih dana.

Evo, vidimo sad kako javnost i Srbiju ismeva i ovaj samooteti novinar; pa kako se ismeva to što su pronađene stvari koje su 5. oktobra pokradene itd. Dakle, sve to deluje onako kao sitnica, ali mozaik se slaže i moraju nadležni organi biti budni i reagovati u skladu s ovlašćenjima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Moram da vas pitam da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Član 27. u vezi s članom 107, imajući u vidu i član 108, naravno, da ne bismo ponavljali odredbe Poslovnika koje se vezuju za ono što je za najoštriju osudu. A za najoštriju osudu je, u svakom slučaju, svaka pretnja, svaki pokušaj da se destabilizuje država Srbija na način kako se to sada pokušava. Svaki akt, svaka manifestacija radnje koja ugrožava našu stabilnost predstavlja opasnost za državu Srbiju. Ukoliko nismo jedinstveni, ukoliko ovo ne osudimo na najoštriji mogući način, dovodimo sebe u opasnost i na taj način doprinosimo da država Srbija bude ugrožena. To vlast Republike Srbije, mi koji participiramo u toj vlasti ne smemo da dozvolimo.

Jednostavno, situacija nam nalaže oprez, budnost. Istovremeno, s druge strane je korišćenje svake moguće šanse, ukoliko im se ukaže, a ima ih mnogo koji žele tu šansu da iskoriste, kao što je kroz ovo pismo to već nagovešteno, da destabilizuju državu, da smene vlast na neregularan način, nelegalan način. To svakako ne smemo da dozvolimo.

Zbog toga, apel svim državnim organima, svim institucijama, svima onima koji su nadležni da se bave ovim pitanjima, da ovo pismo uzmu ozbiljno u razmatranje, da vinovnika ili vinovnike privedu pravdi, procesuiraju

i da svako ko je za ovako nešto odgovoran bude krivično odgovoran, na način koji podrazumeva najoštrije kažnjavanje. Ja vam se zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću. Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Naravno da je, gospodine Martinoviću, ovaj sramni čin jedan poziv na linč – i, kao što se to obično događa, od strane anonimnog autora – nešto što je neprihvatljivo u jednoj demokratskoj državi kakva Srbija jeste.

Ovaj odnos prema našoj spoljnoj politici, prema politici koju personifikuje predsednik Republike i u odnosima sa Republikom Hrvatskom, gde ima mnogo teških i otvorenih pitanja, ali pokušavamo da pokažemo i na tom polju liderstvo i napravimo boljitak za budućnost svih nas u regionu... Naravno da ću preneti, pre svega kao ministar u Vladi, ovo sramno pismo i nadležnim organima, pre svega ministru unutrašnjih poslova.

Ono što je važno za Srbiju, to je da je Srbija ozbiljna država, da imamo jasno definisane zakone koji tretiraju, između ostalog, i pitanja nacionalnih saveta nacionalnih manjina. Ni na koji način ne smeju biti ugrožena prava svih predstavnika nacionalnih manjina, bilo da govorimo o Bunjevcima, Rumunima, Vlasima, Romima, Hrvatima. Imamo 21 nacionalni savet i time se ponosimo.

Oni koji su ekstremisti, oni koji na takav način sagledavaju bavljenje politikom i zaštitom svojih manjinskih prava, prosto ne pripadaju jednom uređenom društvu, a Srbija svakako jeste jedno uređeno društvo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem ministru Ružiću.

Na član 3. amandman je podnela...

Izvinjavam se, povreda Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Nije povreda Poslovnika, javio sam se za repliku.

Pre svega želim da se zahvalim gospodinu Ružiću zbog toga što će obavestiti Vladu o ovom nemilom činu.

Ono što samo želim da dodam, simptomatično je da ovo pismo dolazi na adresu dr Babića pred predstojeće izbore za nacionalne savete u Republici Srbiji.

Ono što sam zaboravio da kažem u svom izlaganju, to je da se autor ili autori ovog anonimnog pisma pozivaju na Hrvatsko nacionalno vijeće. Oni prete dr Babiću u ime Hrvatskog nacionalnog vijeća zato što gospodin Babić smatra da su Bunjevci posebna nacionalna manjina, da ne pripadaju hrvatskom

nacionalnom korpusu nego da su posebna etnička zajednica, koja živi pre svega na teritoriji Vojvodine, odnosno na teritoriji gradova Sombora i Subotice.

Zbog toga koristim ovu priliku da pozovem predstavnike Hrvatskog nacionalnog vijeća... Ako treba, mi ćemo im uputiti ovo pismo, kao što ćemo ga dati i kolegama iz Poslaničke grupe SRS i svih drugih poslaničkih grupa. Dakle, pozivam gospodu iz Hrvatskog nacionalnog vijeća da se izjasne vezano za ovo pismo, da ga osude i kažu ko stoji, ako znaju ko stoji, dakle, ko je autor ovog pisma i ovih monstruoznih pretnji, pre svega na račun dr Babića i njegove porodice ali, bogami, i na račun celokupne države Srbije.

Pismo nije nimalo naivno, nije bezazleno. Tu se otvaraju mnoge, veoma kompleksne teme, teme iz prošlosti, teme iz sadašnjosti. Ima tu mnogo stvari koje bi trebalo da se razjasne i kojima bi trebalo da se pozabave nadležni državni organi.

Vama, ministre, još jedanput hvala. Ali želim da naglasim da će Poslanička grupa SNS zaista učiniti sve da se ovde stvari isteraju na čistac. Niko u Srbiji ne može da bude obeležen i niko u Srbiji ne može da bude meta bez obzira na svoju političku, nacionalnu, versku ili bilo koju drugu orijentaciju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Kolega Mijatoviću, vi ste se javili. Samo mi recite, molim vas, osnov javljanja. Vi možete i po amandmanu s obzirom na to da imate vreme poslaničke grupe.

Izvolite.

MILORAD MIJATOVIĆ: Ja ću se osvrnuti na ovo pismo.

Kao stranka koja se zalaže za prava nacionalnih manjina, zaista osuđujemo ovakav način dešavanja u Srbiji, pisanje anonimnih pisama, napadanje pojedinaca zato što pripadaju određenoj nacionalnoj zajednici ili nacionalnoj manjini.

Smatram da je Srbija jedna uređena zemlja i svima onima koji misle da će biti drugačija poručujem odmah – ne, Srbija će biti uređena zemlja, koja ima jasne službe bezbednosti, koje znaju šta i kako rade. Upravo očekujem da će službe bezbednosti dati odgovor i na ovo pitanje, na način kako dolikuje jednoj demokratskoj zemlji.

Moram da naglasim da se u Srbiji svako mora osećati dobro, da je to dom svih onih koji poštuju Ustav i zakone ove zemlje. Zato našem kolegi narodnom poslaniku poručujem – da, vi živite u svojoj zemlji i osećajte se veoma dobro, imaćete dobru zaštitu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem.

I ja bih dodala par reči. Zaista je za svaku osudu ovako nešto, pogotovo to da se preti članovima porodice. Smatram da će Vlada Republike Srbije i nadležna ministarstva učiniti korake da zaštite kolegu Vladu Babića i njegovu porodicu.

Kada govorimo o predloženim zakonima, mislim da je zaista pokazano u prethodnom periodu, u prethodnih nekoliko godina, da dobro radimo. Upravo sve to smeta onima koji su uništili ovu zemlju, koji su do 2012. godine devastirali Srbiju. Oni samo lažima pokušavaju da obmanu građane Srbije i dovedu ih u zabludu ne bi li im na nekim narednim izborima dali glas.

Još jedan primer koji lažima pokušava da dovede sve nas ovde u zabludu ali i građane Srbije jeste kolega koji je jutros govorio o poplavama, poljoprivredi. To je kolega Miroslav Aleksić, bivši predsednik Opštine Trstenik, čovek koji je blatio i svakodnevno blati državu Srbiju, sva ministarstva, a od države je uzeo traktor iz subvencija od 893.000 dinara. Nije sporno što je dobio traktor, nije sporno što prima platu kao narodni poslanik, ali sporno je to što na svaki način pokušava da predstavi javnosti, građanima da sve ono što se dobro radi u Srbiji – nije dobro. Isti taj čovek je primao najveću platu u Srbiji do pre dve godine. Trstenik, koji je maltene bio grad na rubu propasti, on je doveo na još niže grane i građani Trstenika su mu jasno rekli da ga ne žele.

Taj čovek je sa tastom opljačkao državu, o tome smo mnogo puta u ovoj skupštini govorili, ali i dalje se ne stidi da ovde govori loše o državi, o Vladi Republike Srbije, o gospodinu Aleksandru Vučiću koji pokušava da vrati Srbiju na stabilne noge. Ali jedno je bitno – da građani Srbije prepoznaju ko od nas govori istine, a ko laži, ko pokušava da vrati Srbiju na one grane na kojima je bila 2012. godine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Barišić.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa. Sa radom nastavljamo u 15.05 časova. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 15.05)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na člana 3. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolege, na član 3. Predloga zakona podnosim amandman u smislu da se doda novi stav 3, koji glasi: „Proaktivnošću jedinice lokalne samouprave obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na vladavinu prava“.

Proces reforme sistema lokalne samouprave u Republici Srbiji učinio je lokalnu samoupravu efikasnijom i funkcionalnijom, a promene na lokalnom nivou vlasti omogućile su efikasnije upravljanje lokalnom samoupravom, a posebno brži i stabilniji ekonomski razvoj, uspešno rešavanje problema građana, razvoj međusobne saradnje između lokalnih zajednica. Efikasnost rada gradske uprave direktno je srazmerna stepenu primene međunarodnog standarda u oblasti lokalne samouprave.

Reforma lokalne samouprave u Republici Srbiji utiče na veću efikasnost lokalne administracije, podsticanje ekonomskog razvoja i usvajanje projekata razvoja u različitim sferama društvenog života, što doprinosi stabilnijem funkcionisanju svih nivoa vlasti i boljem pružanju javnih usluga građanima.

Danas u svetu postoji odlična saradnja između opština, okruga i regiona unutar jedne države. Međutim, današnje mišljenje, koje je sve rasprostranjenije, jeste da za zadovoljenje osnovnih potreba stanovništva državne granice postaju pretesne. Tako su u razne oblike saradnje između prekograničnih opština osim zainteresovanih država uključene i mnoge međunarodne organizacije kao i međunarodna zajednica. Zato se i govori da je jedna zajednica onoliko jaka koliko su njene veze sa svetom razvijene.

Sve napred navedeno govori o tome da se opisanom proaktivnošću jedinica lokalne samouprave doprinosi sveukupnom razvoju Republike Srbije, te iz tog razloga predlažem da usvojimo amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Izvolite.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pre svega želim da dam podršku kolegi Babiću zbog onog strahovitog pisma koje je primio, jer želim da svi zajedno najoštrije osudimo takve pretnje i način komunikacije u Republici Srbiji. Srbija je suverena, stabilna, sigurna zemlja, i to više ne sme da se ponovi. Zato još jednom apelujemo na kompletnu Vladu, pre svega MUP, da se što pre pronađu anonimni počinioci takvog nedela.

Dakle, predložila sam amandman i predlažem dodavanje stava 3. u članu 3, kojim se ističe da se proaktivnošću jedinica lokalne samouprave postiže smanjenje siromaštva u Republici Srbiji. Dakle, ovim članom trebalo bi precizno i nedvosmisleno da se utvrde prava i dužnosti lokalnih samouprava, a pre svega da se utvrde planovi daljeg razvoja, sa ciljem jačanja životnog standarda svake lokalne samouprave i svake opštine.

Međutim, posebno želim da skrenem pažnju na nekorektno pozivanje nekolicine opozicionih poslanika na nevreme koje je nedavno zadesilo pojedine opštine i gradove, a sve u cilju njihovog prikupljanja jeftinih dnevnopolitičkih poena. Dok su oni ovde insistirali da se isključivo usmenim putem pominju te opštine, naravno, najviši državni funkcioneri i članovi SNS-a ali i naši koalicioni partneri već su se našli na terenu i pomagali građanima.

Još jednu stvar bih pomenula, kako danas pominju kako protivgradni sistem treba osavremeniti. Osećam potrebu da podsetim naše sugrađane kako su oni to činili i kako planiraju to da čine. Od 2007. do 2013. godine, poljoprivrednici znaju da je taj period upisan crnim slovima upravo zbog načina kako su oni pokušavali da osavremene taj sistem, pa su onda četiri miliona evra ulagali u kojekakva istraživanja i pokušaje da nađu alternativu, ne kupujući protivgradne rakete...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Amandman koji predlažem pokazuje doprinos proaktivnosti lokalne samouprave sveukupnom razvoju Republike i postizanju finansijske stabilnosti. Proaktivna saradnja lokalne samouprave sa državnom upravom doprinosi povećanju planiranja unutar jedinice lokalne samouprave, u cilju postizanja privrednog rasta i razvoja ali i podsticanja konkurentnosti sa drugim jedinicama lokalne samouprave. Danas imamo čitav niz sporazuma o finansiranju različitih projekata gde su potpisnice upravo jedinice lokalne samouprave, čime se unapređuje kvalitet života građana ali i povećava konkurentnost među opštinama.

Ovakva politika doprinela je povećanju saradnje i udruživanju opština. Kao primer ću navesti potpisivanje Protokola o saradnji gradova i opština duž sliva Velike Morave i sliva gornjeg Dunava, što će doprineti organizovanom

povezivanju lokalnih samouprava u cilju smanjivanja rizika od elementarnih nepogoda. Svi se sećamo velikih poplava koje su 2014. godine zahvatile našu zemlju, posebno neke beogradske opštine poput Obrenovca. Ovakav protokol podrazumeva saradnju i udruživanje gradova i opština a postiže se ne samo prevencija u cilju smanjenja rizika od nepogoda već i sigurnost očuvanja dostignutog stepena razvijenosti, što doprinosi napretku i finansijskoj stabilnosti, a to je put kojim se kreće SNS. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Ognjanović.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U prethodne četiri godine vlast u Beogradu je puno uradila, uspeh se vidi na svakom koraku. Više investicija u Beogradu znači napredovanje čitave države, jer se 40% BDP-a ostvaruje upravo u prestonici, koja je motor i pokretač privrede.

Moj amandman vezan je za privredni rast lokalnih samouprava. Govoriću ne samo šta smo uradili, šta je gradska vlast uradila, nego šta će se raditi i šta smo započeli. Počeli su radovi na postavljanju šinske mreže na Mostu preko Ade Ciganlije. Završetkom te tramvajske infrastrukture moći ćemo da povežemo Banovo brdo sa Novim Beogradom, i to Mostom preko Ade. Ove godine se planira izmeštanje korita Topčiderske reke i proširenje Bulevara patrijarha Pavla kako bismo Rakovicu i Vidikovac povezali sa Mostom.

Gradiće se i tunel ispod Topčidera koji treba da poveže novobeogradsku stranu sa Auto-komandom. Važna je izgradnja novog savskog mosta. Planirana je izgradnja tunela ispod centra grada koji će da poveže savsku i dunavsku terasu. Da bi se povezala leva strana Dunava sa Palilulom, sa desnom obalom, neophodno je izgraditi novi most na Adi Huji. U saobraćajnu infrastrukturu spada izmeštanje Železničke stanice. U Beogradu se sveobuhvatno radi na poboljšanju saobraćajne infrastrukture, što je jedan od najvećih pokretača i prioriteta.

Turizam je najbrže rastuća privredna grana u Beogradu. Samo u 2017. godini u Srbiju je došlo preko tri miliona turista, u Beograd oko milion, a u prvom kvartalu 2018. godine 19% više. Beograd će postati centar usluga kada je turizam u pitanju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Jovica Jevtić.

JOVICA JEVTIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi predstavnici Vlade Republike Srbije, poštovani narodni poslanici, na član 3. predloženog zakonskog rešenja kojim se vrše izmene u članu 3. važećeg Zakona o lokalnoj samoupravi predlažem amandman u smislu dodavanja novog stava koji dodatno definiše odnos između stepena proaktivnosti jedinica lokalne samouprave i ravnomernog razvoja Republike Srbije.

Član 13. važećeg Zakona o lokalnoj samoupravi definiše da jedinice lokalne samouprave mogu da saraduju i udružuju se radi ostvarivanja zajedničkih ciljeva, planova i programa razvoja, kao i drugih potreba od zajedničkog interesa. Radi njihovog ostvarivanja, mogu udruživati sredstva i obrazovati zajedničke organe, preduzeća, ustanove i druge organizacije i službe, u skladu sa zakonom i statutom. Takođe, definiše da jedinice lokalne samouprave mogu saradivati sa jedinicama lokalne samouprave drugih država, u okviru spoljne politike Republike Srbije, uz poštovanje teritorijalnog jedinstva i pravnog poretka Republike Srbije, u skladu s Ustavom i zakonom. Odluku o uspostavljanju saradnje, odnosno zaključenju sporazuma o saradnji sa jedinicom lokalne samouprave druge države donosi skupština jedinice lokalne samouprave, uz saglasnost Vlade.

Navedeni član važećeg zakona takođe definiše da jedinice lokalne samouprave mogu osnivati svoja udruženja, u skladu s Ustavom i zakonom i da organi jedinica lokalne samouprave mogu saradivati sa nevladinim organizacijama. Predloženim izmenama člana 13. važećeg zakona vrši se terminološko usklađivanje sa odredbama Zakona o udruženjima.

Takođe, novim stavom u predloženim izmenama uređuje se i pitanje mogućnosti jedinice lokalne samouprave da, u okviru svojih nadležnosti preko svojih organa, prati proces evropskih integracija Republike Srbije i razvija za to potrebne administrativne kapacitete, u skladu sa zakonom i utvrđenom politikom Republike Srbije.

Smatram da se dodavanjem novog stava, koji predloženi amandman i definiše, dodatno definiše uzročno-posledična veza između stepena proaktivnosti jedinica lokalne samouprave i ravnomernog razvoja Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jevtiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre sa saradnicima, imperativ svake lokalne samouprave jeste smanjenje broja nezaposlenih lica. Lokalna samouprava Grada Leskovca i gradonačelnik Goran Cvetanović svakako su puno učinili u rešavanju tog pitanja. Prema podacima iz 2012. godine, broj nezaposlenih lica u Leskovcu iznosio je 22.812 lica, dok je danas smanjen za više od 5.000 i iznosi 17.225. Pored povećanja zaposlenih radnika u fabrikama, smanjenju ovog broja doprineo je i lokalni akcioni plan za zapošljavanje, koji je u periodu od 2013. do kraja 2017. godine svojim programom i merama obuhvatio 961 lice. Dosad je Grad za njegovu realizaciju izdvojio oko 131.000.000 dinara, dok visina izdvajanja za 2018. godinu iznosi 18.000.000 dinara.

Inostrane kompanije zapošljavaju preko 3.500 Leskovčana i sve više se interesuju za naš grad. Tome je doprinela kupovina imovine „Jugekspresa“ i „Sintetike“, za koje je grad izdvojio četrdeset, odnosno trideset miliona dinara. Vlada Republike Srbije je za adaptaciju zgrade „Sintetike“ izdvojila 185.000.000 dinara. Vrlo brzo tamo će se useliti turska kompanija „Džinsi“, koja će zaposliti još 300 radnika. Što se tiče „Jugekspresa“, dobar deo imovine ovog preduzeća koristi „Jura“, a trenutno smo u pregovorima da na preostalom delu otvori svoju četvrtu fabriku.

Pored „Džinsija“ i „Jure“, u Leskovcu uspešno posluju *VNB Knitting*, *Terasteel*, *Autostop*, *Falke*, a do kraja godine se očekuje i pokretanje pogona *Aptiv Packard*, u zelenoj zoni, koju smo upravo mi nakon dužeg niza godina pokrenuli i gde očekujemo dolazak još mnogih investitora. Britanski investitor će do kraja ove godine zaposliti oko 300 radnika, a ukupan broj radnih mesta koja će otvoriti u naredne dve godine je za 3.000 Leskovčana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Bogatinoviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milan Knežević.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3, koji čini celinu sa moja četiri amandmana koje sam podneo na ovaj zakon.

Kolege su već u prethodnom delu diskusije ukratko rekle, i detaljno, na šta se odnosi član 3, tako da građani koji su se uključili u prenos u popodnevrim satima, odnosno posle posla znaju sadržaj tog amandmana. Ja

bih iskoristio da u okviru svog amandmana pomenem jednu trenutno aktuelnu aktivnost koju sprovodi lokalna samouprava Grada Kragujevca, koja bi trebalo, između mnogih, ali nemam dovoljno vremena da još mnoge stvari pomenem... Samo bih se osvrnuo na aktuelnu aktivnost koja je vezana za zapošljavanje, gde nezaposlene osobe i osobe s invaliditetom dobijaju priliku za posao na javnim radovima, na osnovu konkursa Gradske uprave za 2018. godinu.

Konkurs je raspisan pre četiri dana, znači u toku zasedanja ove skupštine, 15. juna. Istovremeno je raspisan i konkurs za subvencije poslodavcima koji pripadaju privatnom sektoru i imaju registrovanu privrednu delatnost na teritoriji grada Kragujevca. Na ovaj način, s jedne strane, pored drugih sistemskih mera za zapošljavanje, Grad Kragujevac podstiče zapošljavanje, a s druge strane daje podsticaj za preduzetnike i poslodavce. Iznos koji je Grad izdvojio za ove namene je osam miliona dinara, a Nacionalna služba za zapošljavanje šest i po miliona dinara. Cilj ovog konkursa je očuvanje i unapređenje radne sposobnosti nezaposlenih lica.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević

Da li neko želi reč? (Da.)

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi sa ciljem da se dodatno definiše zakon.

Saradnja lokalne samouprave sa Ministarstvom je dobra, ali ću naglasiti ministru da je sada Aleksincu neophodna pomoć. Naime, u noći između 14. i 15. juna jedanaest sela na teritoriji opštine je poplavljeno. Uništeni su putevi, oštećeni mostovi, poplavljene su kuće i pomoćne zgrade. Ekipe preduzeća iz Aleksinca su na terenu. Pokušava se na svaki način da se život u ovih jedanaest sela normalizuje, ali kapaciteti lokalne samouprave su ograničeni i šteta koja je naneta prevazilazi mogućnosti aleksinačke lokalne samouprave. Zato je neophodna pomoć države da se otklone posledice nevremena.

Ne možemo kriviti nikoga za štetu koja je naneta. Reka Turija ili, bolje reći, potok, to je mali bujični potok koji preko leta presuši, ali količina padavina bila je tolika da ništa nije moglo sprečiti poplavu.

Potrebno je naglasiti da se u nevolji pokazuje ko je kakav čovek. Godine 2014, iako je i sam Aleksinac bio poplavljen, uputili smo pomoć opštini Paraćin. Dobrovoljno vatrogasno društvo iz Aleksinca, sa jakim pumpama, sa hranom i vodom, o trošku opštine Aleksinac, nedelju dana je

pružalo pomoć građanima Paraćina. Danas kada je nama potrebna pomoć, nema čak ni telefonskog poziva od strane Paunovića, predsednika Opštine Paraćin, a kamoli da se pomogne u raščišćavanju terena i sanaciji posledica poplava. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, kolege poslanici, nema čoveka koji ne bi osudio pretnju koju su dobili naš kolega Vlado Babić i neke druge ličnosti iz Vlade. Ne sumnjam da će MUP brzo pronaći počinioca, a dotle na pravi način zaštititi kolegu kome je prećeno, kao i druge ljude koji se nalaze na ovom spisku jednog čoveka ili organizacije.

Ovde smo u prilici, i vi i ja, da stalno slušamo neke loše vesti iz Opštine Smederevska Palanka. Mislim da treba polako s tim da prestajemo; promenilo se štošta, došlo je novo rukovodstvo posle ovog ubedljivog rezultata, pa možemo da ne govorimo više o krađama i lopovlucima, tome je kraj, već možemo da kažemo da novo rukovodstvo aktivno radi.

Ova reč, proaktivnost, koju danas koristimo prava je za novo rukovodstvo Opštine Smederevska Palanka, jer je posle izbora urađeno nekoliko putnih pravaca. Jedan je put koji spaja dva velika sela, Kusadak i Azanju, a samim tim i dva regionalna puta, Smederevska Palanka – Smederevo i Smederevska Palanka – Mladenovac, kao i Smederevska Palanka – Topola, na indirektan način.

Još jedan pravac se radi, to je u Palanci Mukerova ulica koja svojim završetkom ima za cilj da poveže jednim sporednim pravcem i opštinu Velika Plana, zapravo regionalni put Velika Plana – Smederevo i Velika Plana – Smederevska Palanka. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Kako funkcioniše lokalna samouprava tamo gde vlada „žuti otpad“, najbolje se vidi na primeru Šapca. S početka 2018. godine, malo-pomalo u Šabac počinju da dolaze najveći politički propaliteti koje je Srbija ikada imala: Jeremić, Đilas, Stamatović, Paunović, uz domaćinstvo Dušana Petrovića i Nebojše Zelenovića.

Nije se dugo čekalo, epilog je specijalni prijem gradonačelnika Šapca Nebojše Zelenovića i predsednika Skupštine Nemanje Pajića kod gradonačelnika Peći, izvesnog Gazmenda, koji nije skrivao zadovoljstvo što

mu pored zastave nepriznate i samoproklamovane države Kosovo sede dva gorenavedena politička idiota iz Šapca. Dok država Srbija bje bitku i pokušava da sačuva ono što je treći idiot u ovoj priči, Vuk Jeremić, izmestio iz nadležnosti UN, a to je pitanje Kosova i Metohije, da bi potvrdili svoj zajednički karakter ove posete, dva klimoglavca, Zelenović i Pajić, potpisala su neke dokumente i ugovore s oznakom republike Kosova.

Postavljam pitanje – u čije ime su gradonačelnik Šapca Nebojša Zelenović i predsednik Skupštine Nemanja Pajić sedeli pod zastavom nepriznate i samoproklamovane države Kosova?

Očekujem osudu svih patriota u Srbiji, naročito Šapčana. Posebna odgovornost je na odbornicima Grada Šapca koji bi trebalo da sazovu hitnu sednicu i smene ih sa funkcije. Posebno tu mislim na odbornike trenutno vladajuće koalicije, koji su posle ovoga valjda konačno shvatili kakva je politika Jeremića, Đilasa, Dušana Petrovića. Siguran sam da nisu spremni da nose teret ovakve izdajničke politike, kao što sam siguran da ni građani Šapca nisu glasali za ovakvu politiku.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, poštovane kolege narodni poslanici, i dalje sam pod utiskom sramnog anonimnog pisma koje je dobio naš kolega Babić i, kako je rekao naš predsednik poslaničke grupe gospodin Martinović, ovo nije pretnja samo narodnom poslaniku, ovo je pretnja Republici Srbiji. Zato apelujem na nadležne da učine sve kako bi se pronašao i raskrinkao podnosilac ovog pisma.

Podnela sam amandman kojim bih ukazala na to koliko je važno da lokalne samouprave učestvuju proaktivno u razvoju Republike Srbije. Ovde, naravno, utiču i očekivane međunarodne okolnosti najavljenih ekonomskih politika, kao i trendovi u 2017. godini koji se nastavljaju u 2018. godini, i to privredni rast koji bi trebalo da bude veći od 4%. U narednoj godini očekujemo stabilnost, zatim očekujemo blagi rast zaposlenosti, nove investicije, da spoljni deficit bude kao na prošlogodišnjem nivou.

Mi nemamo vremena za bacanje i zato ga ne smemo trošiti na prazne priče, već isključivo na konkretne akcije od kojih moramo imati koristi. Srpska napredna stranka ima zacrtan cilj, kojeg se moramo držati, da nikada ne popusti volja i želja za boljim životom u svim aktivnostima koje su od važnosti za građane Srbije. S Aleksandrom Vučićem na čelu, nećemo skrenuti sa kursa koji nas vodi tamo gde su sve šanse i prilike koje nam se daju u svrhu

poboljšanja uslova kojima podižemo standarde dobijajući podršku EU i celog sveta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Želim da pozdravim ministra sa saradnicima. Želim da osudim ovaj incident koji se dogodio kolegi Babiću i želim da se to što pre razreši, da nam se to više ne ponovi.

Podnela sam amandman koji se odnosi na unapređenje zdravstvene zaštite kada su jedinice lokalne samouprave u pitanju. Lokalne vlasti u celoj Republici Srbiji imaju značajnu ulogu u tekućim reformama zemlje i oblikovanju budućnosti Republike Srbije. Budući da je vlast na lokalnom nivou najbliža građanima, ona je u centru demokratije.

Reforme sprovedene na lokalnom nivou jesu one koje građani mogu direktno osetiti te su stoga odgovornost i decentralizovan pristup njihovom sprovođenju od presudnog značaja. Lokalne samouprave su odgovorne za pružanje velikog broja važnih usluga građanima, kao i za veliki deo investicija i infrastrukturne i komunalne službe.

Još 2009. godine predstavljen je Akcioni plan za pripremu jedinica lokalne samouprave u Srbiji za proces evropskih integracija. Preko 60% evropskog zakonodavstva primenjuje se na lokalnom nivou.

Htela bih nešto da kažem o lokalnim samoupravama na teritoriji AP Vojvodine od 2000. do 2016. godine kada je zdravstvo u pitanju. Lošom politikom Demokratske stranke u lokalnim samoupravama Vojvodine uništeno je sve što je moglo da se uništi, pa i zdravstveni sistem, sve u zdravstvu osim ljudskog resursa, a čak je i on okrnjen.

PRESEDNİK: Hvala, vreme.

Na član 3. amandman je podneo Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poljoprivreda jeste šansa Republike Srbije koja dosad nije korišćena, pre svega zaslugom stranke bivšeg režima koja je subvencije uglavnom delila samo sebi i svojim prijateljima.

Dakle, ja verujem da modernizacija, kooperacija i prerada što bliže mestu proizvodnje mogu da budu šansa ne samo za poljoprivredu, već to može da ima i demografski potencijal, odnosno da stanovništvo koje sada živi na selu bude zadržano, da se otvori mogućnost da se pojedinci vrata, ne samo da

se bave poljoprivrednom proizvodnjom već da se bave prerađivačkom industrijom.

Mislim da je velika šansa u voćarstvu, povrtarstvu i da poljoprivrednici ubuduće, a već dajemo subvencije, budu vlasnici skladišnih kapaciteta, da na takav način odlažu svoju robu da mogu kroz nekoliko meseci da sačekaju bolju cenu, da sačekaju kupca i tako izbegnu pobune i blokade puteva, odnosno proteste kojima su godinama izloženi.

Takođe, mislim da stočarstvo daje veliku šansu zato što mi imamo 0,33 grla po hektaru poljoprivrednog zemljišta, a evropski prosek je oko jedan. Ukoliko bismo to uradili, dobili bismo oko tri i po miliona grla. Ne bismo izvozili milione tona pšenice, a zauzvrat uvozili meso sumnjivog kvaliteta, već bismo bili izvoznici mesa. Ta tri i po miliona grla, samo žive vage, vredela bi oko tri i po milijarde; prerađeno, ne u finalni proizvod, to bi vredelo najmanje sedam milijardi. Na takav način bismo stekli više novca ne samo u poljoprivredi i preradi.

Ja se zalažem za to da poljoprivrednici mogu kroz skladišne kapacitete i prerađivačku delatnost da ono što eventualno izgube na njivi nadoknade time što će u skladištu nešto zaraditi, što je praksa u razvijenim zemljama, navešću primer Danske. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvažena predsednice Narodne skupštine, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, bez ubrzane aktivnosti lokalnih samouprava nema razvoja vaspitanja i obrazovanja, pogotovo njegovog glavnog zadatka – razvoja ljubavi prema svojoj otadžbini.

Da je bivši ministar poljoprivrede dosovskog režima i profesor univerziteta, Dragan Veselinov, imao razvijene patriotske osećaje, ne bi 10. juna 2018. godine izjavio: „Mi moramo raditi na tome da Republika Vojvodina neće ugroziti budućnost dođoša“. Ili, da je Čeda Jovanović, zvani „Čedo Šmrkač“, imao patriotske osećaje, ne bi 26. oktobra 2012. godine izjavio: „Vojvodini treba dati puni suverenitet i priznati je kao nezavisnu zemlju“. Ili, da je Nenad Čanak, zvani „Nešo Gica“ ili „Vepar od Katalonije“, imao patriotske osećaje, ne bi 5. marta 2017. godine izjavio: „Spreman sam da priznam nezavisnost Kosova i Metohije“. Ili, da je Saša Janković, zvani „Sale

Prangija“, imao patriotske osećaje, ne bi 7. avgusta 2017. godine izjavio: „Srbiji je u interesu da Kosovo uđe u Interpol, a time i prizna nezavisnost Kosova“.

Sve što je drug Tito sagradio, Slobodan Milošević sačuvao, uništila je „žuta ološ elita“ pljačkaškom privatizacijom, a Aleksandar Vučić ponovo izgrađuje.

Zato je ovaj amandman važan, da se ne bi u budućnosti, dame i gospodo, javljali političari kao što su Čedo Jovanović zvaní „Šmrkač“, Nenad Čanak zvaní „Vepar od Katalonije“, Saša Janković zvaní „Sale Prangija“, Dragan Veselinov „Ubica sa Semafora“, koji nemaju ni morala, ni časti, ni stida, ljudi bez obraza koji rade na razbijanju naše otadžbine. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Milija Milić.

Na član 3. amandman je podnela Aleksandra Majkić.

Da li želi reč?

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 3, kojim se dodatno definiše proaktivnost lokalnih samouprava i povezuje efikasnost lokalne samouprave.

Proaktivna lokalna samouprava je ona koja preuzima kontrolu nad nadležnostima i resursima kojima raspolaže, postavlja jasne strateške ciljeve i konstantno radi na njihovom ostvarenju. Iako nije u izvornoj nadležnosti lokalne samouprave, ono što je najbitnije za svaku lokalnu samoupravu jeste, pre svega, privlačenje investicija i zapošljavanje ljudi na teritoriji lokalne samouprave.

Primer takvog privlačenja investitora i podsticanja zapošljavanja imamo u Kikindi, koja je prošle godine donela Odluku o naknadi za zaštitu i unapređenje životne sredine. Tom odlukom je smanjena taksa za zaštitu životne sredine kompanijama u investicionim ciklusima, tj. kompanijama koje proširuju kapacitete i obnavljaju opremu, a samim tim stvaraju uslove za nova zapošljavanja. Ovo umanjenje takse zavisi od visine investicija i može da se umanjí do maksimalno 50%, a dostupno je svim pravnim licima na teritoriji grada Kikinde. Ovu pogodnost koristio je francuski *Le Belier* prethodnih godina, a trenutno je koristi *Zoppas* u Kikindi. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo Živan Đurišić.

Izvolite.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, ovaj amandman podneo sam na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi, kojim se vrši izmena u članu 13. Zakona o lokalnoj samoupravi, a član

definiše saradnju i udruživanje lokalnih jedinica samouprave radi ostvarivanja zajedničkih ciljeva, planova i programa rada. Ovim članom regulisana je saradnja lokalne jedinice samouprave sa jedinicama lokalne samouprave drugih država, u okviru spoljne politike Republike Srbije, a sve u skladu s Ustavom i zakonom Republike Srbije.

Moj amandman glasi: „U članu 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi, kojim se vrši izmena u članu 13. Zakona o lokalnoj samoupravi, dodaje se novi stav 3, koji glasi: ' Proaktivnost u jedinicama lokalne samouprave obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na poboljšanje funkcionalnosti pravosuđa' “.

Samo da podsetim narodne poslanike i sve građane Srbije da je predsednik Aleksandar Vučić u svom ekspozeu prilikom izbora Vlade 2014. godine između ostalog naveo da je završetak reforme pravosuđa jedan od bitnih stubova za normalno funkcionisanje privrede, državne uprave i stvaranje sigurnog ambijenta za strana ulaganja.

Koristim priliku da iznesem nekoliko podataka o radu lokalne samouprave, opštine iz koje dolazim, Velike Plane, i to o radu lokalne samouprave od konstituisanja Skupštine opštine kada je odgovornost za vođenje lokalne samouprave preuzela Srpska napredna stranka. Za ove dve godine vođena je aktivna politika privlačenja novih investicija i otvaranja novih radnih mesta.

Aktivnom saradnjom sa stečajnim upravnicima lokalna samouprava je doprinela ubrzanju i okončanju stečajnih postupaka, izlaganju prodaji imovine stečajnih dužnika: hotela „Plana“, mlekare „Plana“ i konfekcije „Perkon“.

Pokrenute su i potpuno nove investicije u novim objektima. U industrijskoj zoni u Velikoj Plani 1. juna 2016. godine otpočela je proizvodnju klanica pilića, koja trenutno zapošljava 145 radnika, vrednost investicije je dva miliona evra. Takođe, u industrijskoj zoni u toku je izgradnja mlekare, vrednost investicije je 3,5 miliona evra; očekuje se da pre kraja 2018. godine otpočne sa radom i zaposli pedeset radnika. U industrijskoj zoni u Miloševcu privode se kraju radovi na izgradnji najsavremenije farme pilića, vrednost investicija je preko dva miliona evra. Očekuje se da se u gorenavedenim privrednim društvima do kraja godine zaposli novih 200 radnika, a u toku 2019. godine novih 370 radnika.

U danu za glasanje glasaću za zakon o izmenama i dopunama ovog zakona.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Dame i gospodo narodni poslanici, Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave iz koje ja dolazim odlično saraduju; svi projekti koji su za grad Niš planirani od strane Vlade Republike Srbije, a da je ovo ministarstvo uključeno na bilo koji način, sprovode se na vreme i onako kako je to planirano.

Proces modernizacije državne uprave se, naravno, odnosi i na funkcionisanje Gradske uprave u Nišu, odnosno na težnju da i ona radi odgovornije i efikasnije, pružajući usluge stanovnicima Niša na zadovoljavajućem nivou. U tome je Niš uvek imao stručnu i tehničku podršku od strane Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave.

Nakon racionalizacije broja zaposlenih u upravi, koja je bila nužna, nastavlja se sa optimizacijom procesa rada i investiranjem u unapređenje znanja i veština zaposlenih ali i stvaranjem boljih uslova za njihov rad. U skladu sa takvom namerom Vlade, radiće se na izmenama zakona koje se odnose na način provere znanja i veština prilikom zapošljavanja, profesionalni razvoj zaposlenih i nagrađivanje po zaslugama.

S druge strane, nastavlja se sa reformom sistema plata, jer samo transparentan, pravedan i upravljiv sistem kadrova i plata može podići motivaciju zaposlenih, što na kraju doprinosi i kvalitetnijim uslugama koje uprava pruža građanima. Uprava je uspešna onoliko koliko su građani zadovoljni, a to je primarni cilj svih reformskih mera Vlade Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani ministre, poštovane kolege poslanici, proaktivnost lokalne samouprave upravo je vezana za član 3. na koji sam podneo amandman. Upravo je taj član najgrublje narušen ponašanjem gradonačelnika Šapca i predsednika Skupštine grada Šapca, koji su svojom posetom Skupštini opštine Peć i gradonačelniku Peći, pod okriljem zastave nepostojeće države Kosovo, najgrublje narušili sve zakonske ali i ljudske norme u Republici Srbiji.

Koliko košta čast jednog slobodarskog grada i slobodarskog naroda, koliko košta da neko u ime ostataka „žutog preduzeća“ sedne i pregovara s nekim u Peći, pod okriljem kosovske države koja, naravno, ne postoji i koju mi nikada nećemo priznati, pitanje je za gradonačelnika Zelenovića ali i njegove nalogodavce: Đilasa, Petrovića, Vuka Jeremića i ostale. Oni svakako ne predstavljaju moje Šapčane, ne predstavljaju Srbiju, nego predstavljaju sebe i ostatke „žutog preduzeća“.

Ono što moram pitati ministra – posle dve godine vlasti, kada građani u Šapcu nemaju niti jedan glas koji bi dali Dušanu Petroviću i Nebojši Zelenoviću, kako građani da se zahvale takvom gradonačelniku, koji je na vlast došao kupovinom glasova, lagao za investicije, trošio budžet bez pokrića i na izborima za savet mesne zajednice dobio od građana grada Šapca jednu veliku nulu? Kako građani da se zahvale tom gradonačelniku? Da je imao obraza i časti, on ne bi pravio nered i učestvovao u stvaranju slike koja nije realna i lažno predstavlja Srbiju, nego bi, da je imao obraza i časti, podneo ostavku na tu funkciju i dozvolio da građani Šapca ponovo odluče o tome ko će ih voditi u narednom periodu. Hvala.

PRESEDNIK: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Reč ima narodni poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, pretpostavka razvoja naše države je dobra koordinacija Vlade Republike Srbije sa opštinama i gradovima, pre svega u prepoznavanju ključnih problema u jedinicama lokalne samouprave a zatim i u realizaciji projekata od vitalnog značaja za građane.

Pored kontinuiranog ulaganja u zdravstvo u Novoj Varoši, kupovinom medicinske opreme, sanitetskih i terenskih vozila i adaptacijom zdravstvenih objekata, Opština Nova Varoš veoma aktivno radi na kreiranju novih ideja i novih projekata koje usmerava ka brojnim konkursima države. Većina ovih projekata je dobila zeleno svetlo pa je preko četrdeset miliona dinara odobreno u proteklih nekoliko meseci. Skoro 24.000.000 dinara odobreno je za izradu projektno-tehničke dokumentacije, a zatim i za proširenje i kompletno uređenje Trga vojvode Petra Bojovića. Devet miliona dinara odvojeno je za poslednju fazu rekonstrukcije zgrade osnovne škole, četiri miliona za modernizaciju i unapređenje rada Opštinske uprave, četiri miliona za projekat proširenja Zavičajnog muzeja i sedam miliona za adaptaciju predškolske ustanove, kao i adaptaciju seoskih osnovnih škola.

Pre nekoliko dana počela je izgradnja trafostanice u Radoinji kod Nove Varoši, koja će dugoročno obezbediti kvalitetno napajanje električnom energijom potrošača na području Nove Varoši, Priboja, Prijepolja, Čajetine, Novog Pazara, Sjenice, Raške i Tutina. Vrednost ove veoma važne investicije je preko osam miliona evra.

Realizacija svih ovih projekata pokazatelj je da Vlada Republike Srbije stremi sveukupnom razvoju države i podizanju životnog standarda svih njenih građana. Hvala.

PRESEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u vezi s izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi, najviše je, čini mi se, bivši režim koristio to vreme da optužuje Vladu Republike Srbije i Narodnu skupštinu kako se navodno smanjuju prihodi lokalnih samouprava. To jeste njihovo pravo, međutim, zaboravili su jednu drugu obavezu dok su rukovodili tim opštinama, a to je da su lokalne samouprave prvo mesto gde građani ostvaruju svoje osnovne potrebe prema državnim organima.

Tako da mi se čini da je jedan od razloga taj što sadašnje lokalne samouprave ne samo da treba nego i moraju da prate zakonodavni okvir Republike Srbije, da prilagođavaju svoje kapacitete i organe uprave da bi mogle ta očekivanja koja građani imaju od njih zaista i da realizuju. To je osnovni zadatak lokalne samouprave. Može da bude diskusija oko toga da li je to usklađivanje sa zakonodavstvom Evropske unije radi samog pristupanja ili usklađivanje radi ostvarivanja prava i potreba koje imaju građani. Valjda svako od nas želi da Republika Srbija i svi njeni organi vlasti, bez obzira na nivo vlasti, ispunjavaju zahteve koje građani očekuju.

A oni koji su iz bivšeg režima, te zahteve najčešće nisu ispunjavali, po principu „mora da ti fali jedan papir“, da bi nekog službenika, nekog načelnika, nekog predsednika opštine nagradio kovertom. Zahvaljujem.

PRESEDNIK: Na član 3. amandman je podneo Mladen Lukić.

Da li želite reč?

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Dana 21. januara 2014. godine u Briselu je održana prva međuvladina konferencija između Srbije i Evropske unije, čime je označen početak pristupnih pregovora na političkom nivou. Od tada se intenzivira aktivnost svih nivoa vlasti, uključujući jedinice lokalne samouprave, da u okviru svojih nadležnosti, preko svojih organa, prate procese evropskih integracija Republike Srbije i razvijaju za to potrebne administrativne kapacitete, odnosno da vrše potrebne reforme kako bi spremno dočekale zatvaranje pregovaračkih poglavlja i priključenje Srbije Evropskoj uniji.

Na tom polju postignut je ogroman napredak u profesionalizaciji službenika, podizanju nivoa stručnosti i odnosa sa građanima, tako da se sve češće mogu sresti službenici koji su ljubazni i građanima na usluzi, a sve ređe mrzovoljni i bahati službenici koji misle da su građani tu radi njih, a ne obrnuto. Lokalne samouprave uglavnom postaju moderne i efikasne, istinski servisi građana. Takođe, sistematizacije i sistemski akti prilagođavaju se

potrebama lokalne sredine i građana, čime se omogućava građanima da lakše ostvaruju svoje potrebe i utire se put za dolazak investitora u lokalne sredine.

Premijerka Ana Brnabić, kao tadašnja ministarka lokalne samouprave, prvu radnu posetu imala je baš u Bajinoj Bašti, gde je 21. avgusta 2016. godine obišla klizišta i bujice u selu Dub nastale usled obilnih padavina. Time je jasno stavila do znanja da Vlada brine o problemima lokala, kao i da se obilaskom lokalnih samouprava bolje upozna sa potrebama lokalnog stanovništva i lakše se opredeljuju prioriteti prilikom raspodele budžetskih sredstava. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDNİK: Na član 3. amandman je podneo Dragan Veljković.

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, polazeći od našeg glavnog strateškog cilja, pristupanja EU, kao i činjenice da je lokalna samouprava definisana kao najvažniji adresar evropskog zakonodavstva budući da je između 60% i 70% svih evropskih direktiva adresirano upravo na jedinice lokalne samouprave, sasvim je logično i normalno što je suština izmene i dopune odredbe člana 3. predloženog zakona uređivanje pitanja mogućnosti da jedinice lokalne samouprave prate proces integracija Republike Srbije i u tom smislu razvijaju svoje administrativne kapacitete.

Naime, proces društvene transformacije, koja se neminovno odvija na putu jedne države ka njenom članstvu u EU, podrazumeva važnu i aktivnu ulogu lokalnih samouprava, te njihovo pozicioniranje kao nezaobilaznih aktera u preuzimanju, prilagođavanju i provođenju evropskih pravnih i političkih tekovina i vrednosti.

Kao samostalni oblik javne uprave koji je najbliži građanima, njihovim potrebama i svakodnevnim izazovima, lokalna samouprava je zadužena za regulaciju i vršenje javnih poslova u mnogim društvenim poslovima. Zbog toga ona mora imati važnu ulogu u procesu evrointegracija, jer od sposobnosti i kapaciteta lokalnih zajednica u velikoj meri zavisiće uspeh i vremenski okvir pristupnog procesa.

Pregovaranje o različitim pristupnim poslovima biće nezamislivo bez koordinacije i saradnje sa lokalnim samoupravama, s obzirom na to da se neka od ključnih poglavlja odnose na socijalna pitanja, zapošljavanje, zaštitu životne sredine, poljoprivredu, energetiku, ruralni razvoj, zdravlje i dr., upravo ona pitanja koja se najefikasnije rešavaju na nivou lokalnih zajednica i za koja su one neposredno nadležne.

Takođe, povlačenje finansijskih sredstava iz fondova EU za lokalni i regionalni razvoj, te razmena iskustava i implementacija evropskih standarda i rešenja, glavni su benefiti koji treba da motivišu lokalne samouprave na jedan proaktivni pristup u samom integracionom procesu.

Iz svih napred navedenih razloga, SNS podržava predložene izmene koje vode ka osnaživanju kapaciteta za uključivanje i moguće učešće u skriningu i procesu pregovaranja.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo Milovan Krivokapić.

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsednice.

Kroz član 3, odnosno postojeće stavove urađene su izmene i dopune, na koje sam podneo amandman 3, kojim se dodaje stav 3, koji glasi: „Proaktivnošću jedinica lokalne samouprave obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim akcentom na nerazvijene opštine“.

Procesi društvene transformacije koji se neminovno odvijaju na putu jedne države ka njenom punom članstvu u EU podrazumevaju važnu i aktivnu ulogu lokalnih samouprava i njihovo pozicioniranje kao nezaobilaznih aktera u preuzimanju, prilagođavanju i sprovođenju evropskih pravnih i političkih tekovina i vrednosti.

Lokalna samouprava, u skladu sa proklamovanim principom prema kojem odlučivanje o zajedničkim pitanjima treba da bude preneseno na najniži mogući nivo društva, samim tim ima veoma važnu ulogu u procesu prilagođavanja nacionalnog, institucionalnog i zakonodavnog okvira sa normativnom praksom EU.

Kao samostalni oblik javne uprave koji je najbliži građanima, njihovim potrebama i svakodnevnim izazovima, lokalna samouprava je zadužena za regulaciju i vršenje javnih poslova u mnogim društvenim oblastima. Zbog toga ona mora imati i važnu ulogu u procesu evrointegracija, jer od sposobnosti i kapaciteta lokalnih zajednica, pre svega administrativnih, materijalnih i personalnih, u velikoj meri zavisiće uspeh i vremenski okvir pristupnog procesa.

Lokalne samouprave u našoj državi rade na osnaživanju kapaciteta za uključivanje i moguće učešće u skriningu i procesu pregovaranja, osposobljavanju lokalnih vlasti i institucija i razvoju mreže lokalnih službenika.

Lokalne samouprave, koje su građanima najneposredniji oblik vršenja vlasti, u vreme prethodne vlade bile su nepravedno zanemarene i stavljene na marginu za mnoga pitanja.

Uzimajući u obzir napred navedeno, mišljenja sam da bi, pored načina definisanih u članu 3, trebalo dodatno definisati da se proaktivnošću jedinica lokalne samouprave obezbeđuje sveukupni razvoj...

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Mirko Krlić.

Izvolite.

MIRKO KRILIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća.

Moj amandman tiče se odnosa kulture i lokalne samouprave i verovatno bi imao sasvim drugu tematiku da današnja sednica nije počela od strane jedne opozicione narodne poslanice, za koju mislim da zaista zna mnogo kada priča o kulturi, ali na jedan vrlo ružan način, kada je pokušano da lokalna samouprava u Vršcu bude optužena da je gasila slobodu medija i slobodu umetničkog izraza time što je predstava „Moj izbor – zašto slušam Marčela“ skinuta sa festivala u Vršcu.

Imam neku obavezu, jer se i u Skupštini bavim kulturom i informisanjem, da upravo odgovorim na ovakvu vrstu optužbi prema Srpskoj naprednoj stranci, prema lokalnoj samoupravi u Vršcu koja navodno guši slobodu kulture, slobodu izraza, slobodu mladih ljudi, što je jako važno, jer ta duodrama za temu ima obrazovanje mladih ljudi i njihovo angažovanje u društvu.

Mogu reći, vrlo odgovorno, da je izrečen niz neistina. Prvo, predstava u Vršcu na festivalu nije otkazana, već nije imala tehničke mogućnosti jer organizator nije obezbedio razglas i sve potrebne dodatne stvari da bi predstava mogla da se odigra. To je prva stvar. A druga stvar, ta ista predstava je 2. novembra 2016. godine ponuđena da se igra u opštini Čukarica. U Opštini Čukarica na vlasti je SNS. Naravno, direktor Miško Rakočević je potpuno otvoreno, s punom slobodom umetničkog izražavanja, dozvolio da se takva predstava odigra. Ta predstava je prodala pet karata, i sam je organizator odustao od predstave.

Prema tome, sve što je rečeno za to, obična je laž, incident i pokušaj da se ponovo pravi kaos u jednoj maloj lokalnoj zajednici kao što je Vršac.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Goran Nikolić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo poslanik Radovan Jančić.

Izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospođo predsedavajuća.

Poštovani narodni poslanici, Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi kojim se vrše izmene u članu 13. Zakona o lokalnoj samoupravi uređuje se pitanje mogućnosti jedinice lokalne samouprave u okviru kojih će one, preko svojih organa, pratiti proces evropskih integracija Republike Srbije i razvijati svoje administrativne kapacitete. Na putu evropskih integracija od posebne važnosti je da lokalne samouprave podižu svoje kapacitete i budu aktivni učesnici tog procesa, da prate i primenjuju promene koje se planiraju kao posledice istih.

Pitanje je da li sve lokalne samouprave ove poslove mogu uspešno obavljati s postojećim brojem zaposlenih, posebno kada su u pitanju pogranične opštine, uzimajući u obzir da su pojedine već uspostavile visok stepen saradnje s opštinama iz susednih zemalja, a poštuju zakon o načinu određivanja maksimalnog broja zaposlenih u javnom sektoru. To je slučaj kada je u pitanju opština Novi Kneževac, iz koje dolazim, gde u Opštinskoj upravi danas radi svega 37 zaposlenih.

I pored ove činjenice, pretpristupnim fondovima dostavili smo osam projekata po osnovu IPA projekata prekogranične saradnje, pet po osnovu saradnje Srbije i Mađarske i tri Srbije i Rumunije, po kojima je odobreno 1.200.000 evra, od čega je za Opštinu Novi Kneževac 750.000, čija je realizacija u toku. Ovi projekti značajno će unaprediti rad lokalne samouprave i doprineti sveukupnom razvoju Republike Srbije.

Srbija je na putu ubrzanog razvoja. U Srbiji se već bolje živi. Standard građana je na višem nivou, stopa nezaposlenosti je na istorijskom minimumu, o čemu govore sve relevantne međunarodne institucije, a građani na brojnim izborima od 2012. godine do danas kažu da je to rezultat odgovorne politike Srpske napredne stranke i njenog predsednika gospodina Aleksandra Vučića. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo poslanik Žarko Mićin.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela poslanik Borka Grubor.

Izvolite.

BORKA GRUBOR: Zahvaljujem, predsednice.

Lokalna samouprava je najpovoljniji oblik za utvrđivanje potreba građana i planiranje materijalnih resursa za njihovo ostvarenje. Kao samostalni oblik javne uprave koji je najbliži građanima, njihovim potrebama i svakodnevnim izazovima, lokalna samouprava je zadužena za regulaciju i vršenje javnih poslova u mnogim društvenim oblastima. Na ovaj način će lokalnim vlastima biti dozvoljeno da u što većoj meri prilagođavaju sprovođenje zakona lokalnim uslovima.

Lokalne samouprave su odgovorne za pružanje velikog broja važnih usluga građanima, za veliki deo investicija u infrastrukturu i komunalne službe, kao i ustanove od značaja za razvoj Republike Srbije i razvoj zdravstva na lokalnom nivou.

U okviru svojih nadležnosti, a u skladu sa spoljnom politikom Republike Srbije, uz poštovanje teritorijalnog jedinstva i pravnog poretka Republike Srbije i u skladu s Ustavom i zakonom, jedinice lokalne samouprave mogu da saraduju i udružuju se radi ostvarivanja zajedničkih ciljeva, planova i programa razvoja, kao i drugih potreba od zajedničkog

interesa. Radi njihovog ostvarivanja, mogu udruživati sredstva i obrazovati zajedničke organe, preduzeća, ustanove i druge organizacije i službe.

Znači, na ovaj način data su široka ovlašćenja da, u interesu građana Republike Srbije, proaktivnim delovanjem lokalna samouprava može da podstakne privredni razvoj, ravnomerni regionalni razvoj, unapređuje konkurentnost domaće privrede, podstiče razvoj proizvodnog zanatstva i uslužnih delatnosti, podstiče zapošljavanje i razvoj tržišta kapitala, samim tim, izvrši uticaj na razvoj zdravstvenih institucija i zdravstva uopšte.

Lokalna samouprava je ravnopravni partner republičkim organima u smislu delovanja na dobrobit građana i razvoj Republike Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić. Nije tu.

Na član 3. amandman je podnela Ljubica Mrdaković Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsednice.

O javnom zdravlju i unapređenju našeg zdravstvenog sistema govorio je i gospodin Aleksandar Vučić u svom ekspezu iz 2016. godine: „Među prioritetima zdravstvenog sistema Srbije u narednom periodu svakako će biti kontinuirano sprovođenje skrining programa i poboljšanje preventive na svim nivoima. Osim što pružaju mnogo veće šanse za izlečenje, pravovremeni skrining programi i preventiva omogućavaju uštedu za zdravstveni sistem na ime skupocениh troškova lečenja primarnog oboljenja i njegovih posledica“.

Akcija besplatnih preventivnih pregleda, koju je u cilju rane dijagnostike i promocije prevencije kao najefikasnijeg načina brige o sopstvenom zdravlju pokrenulo Ministarstvo zdravlja u periodu septembar 2017. godine – maj 2018. godine, izazvala je veliko interesovanje građana koji su masovno odlazili u zdravstvene ustanove kako bi se preventivno pregledali.

Veliku podršku i značajno interesovanje građana za ovu akciju Ministarstva zdravlja posebno potvrđuje podatak da je u devet dana akcije pregledano više od 170.000 građana Srbije, odnosno blizu 20.000 građana svake poslednje nedelje u mesecu. Od tog broja, kod više hiljada građana prevenirano je ozbiljno oboljenje, što je najznačajniji rezultat ove akcije.

Posebnost ove akcije jeste u tome što su pregled mogli da obave i građani koji iz bilo kog razloga nemaju zdravstveno osiguranje. Najveće interesovanje građana zabeleženo je za mamografske i ginekološke preglede, kardiološke, dermatološke, oftalmološke preglede, kao i kontrole holesterola, triglicerida i druge laboratorijske analize.

Ministarstvo zdravlja će, u skladu s iskazanim ogromnim interesovanjem građana za besplatne preventivne preglede, nastaviti s organizovanjem ovakvih i sličnih akcija.

PRESEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela Jasmina Obradović.

Na član 3. amandman je podnela Aleksandra Maletić.

Na član 3. amandman je podnela Sandra Božić.

Na član 3. amandman je podneo dr Mihailo Jokić.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: U vezi s prihodima lokalne samouprave, mislim da jednu trećinu budžeta svake opštine ili svakog grada treba da čine izvorni lokalni prihodi a u strukturi izvornih lokalnih prihoda krucijalno mesto ili prvo mesto treba da sadrži, i sadrži trenutno, porez na imovinu.

Kada je u pitanju porez na imovinu, ja se zalažem, odnosno naša stranka se zalaže za to da broj građana koji plaćaju porez na imovinu bude sve veći. Kada bi svi građani plaćali porez na imovinu, taj porez bio bi manji. Znači, moramo se truditi da legalizacijom taj obim bude sve veći, da cena po kvadratnom metru bude što manja i, s druge strane, da ta procentna stopa o kojoj sam govorio, koja može biti 0,2, 0,3, 0,4%, ne bude u svakoj opštini 0,4%.

Još jedna stvar koja je vrlo bitna – kada građani dobiju rešenje o porezu na imovinu, godišnje rešenje, onda to godišnje rešenje mora da sadrži trenutno stanje, trenutnu obavezu koju građanin ima prema državi. O čemu se radi? Prva dva plaćanja su akontacije i pojavljuje se mala razlika o kojoj građanin nema saznanje. Ta razlika koju građanin ne plaća, stalno se uvećava, kao grudva snega. Zbog toga se zalažem za to da Ministarstvo naloži lokalnim samoupravama da uz godišnje rešenje ide obaveštenje kakvo je trenutno finansijsko stanje, ili koje su trenutno obaveze svakog građanina kada je u pitanju porez na imovinu. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podnela Ivana Nikolić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo Ljubiša Stojmirović.

Na član 3. amandman je podneo Nenad Mitrović.

Na član 3. amandman je podneo Marko Zeljug.

Izvolite.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Proaktivnost lokalne samouprave u Predlogu zakona treba da obezbedi slobodu inicijative i pokretanja projekata od interesa za građane, u cilju razvoja lokalne samouprave, kao i ukupan razvoj Republike Srbije.

Dolaskom SNS-a na vlast u Beogradu i formiranjem tima koji je imao zadatak da reši sve nagomilane probleme koji su nastali za vreme tajkunske vlasti Dragana Đilasa, zatečen je ukupan dug Grada u iznosu od 1.200.000.000 evra. Odgovornim raspolaganjem budžetom i realizacijom investicija danas je taj dug sveden na duplo niži nivo.

Gradska javna preduzeća, koja su bila stecište javašluka i „mašina“ za izvlačenje novca građana Beograda za lično bogaćenje, posle uvođenja reformi i optimizacije broja zaposlenih danas stvaraju dobit. Najdrastičniji primer je „Parking servis“, koji suštinski dobija resurs javne površine finansiran od resornog sekretarijata na upravljanje, a obaveza preduzeća bila je da naplati taksu. Godine 2014. „rupa“ u kasi tog preduzeća bila je sto miliona dinara. Već 2016. godine, po izvršenim promenama, dobit istog preduzeća dostigla je 730.000.000.

Slična, ako ne i gora, situacija bila je u gradskim opštinama gde je vladala Demokratska stranka. Navešću primer Gradske opštine Surčin iz koje dolazim, gde je bivša vlast pokušala otimanje odbornika da bi zadržala vlast, da bi sakrila svoja kriminalna dela. Dug kase sa javnim preduzećima iznosio je 500.000.000 dinara, što prevazilazi budžetski okvir Gradske opštine Surčin. Zatečen je enorman broj nepotrebno partijski zaposlenih ljudi, kao i broj ljudi u komisijama koje se nikada nisu sastajale a mesečno su koštale građane Surčina tri miliona dinara. Hvala.

PRESEDNİK: Na član 3. amandman je podneo Milosav Milojević.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvažena predsednice Narodne skupštine, cenjeni ministre, dame i gospodo, želim da izrazim uverenje da je ovo jedna od najvažnijih tema o kojima diskutujemo. U prethodnim obraćanjima po amandmanima istakao sam važnu saradnju lokalnih samouprava i državnih organa. Rekao sam da verujem da samo sa jasnom vizijom i poštovanjem statuta jedna opština ili grad mogu ići napred.

Sada bih se nadovezao na prethodno izlaganje i kazao da, kao što i sam izraz znači, ništa od toga ne bi bilo moguće ukoliko nema proaktivnog pristupa, odnosno samoinicijativno, smelo, sa svesnim preuzimanjem odgovornosti i kontrole nad onim što želite ostvariti, možemo doći do napretka i razvoja.

Upravo ovaj element čini okosnicu razvoja privatnog sektora, to je ono što moderan poslodavac traži od svog radnika: kreativnost, preuzimanje odgovornosti, inicijative. Moderan život 21. veka to zahteva.

Opština Aranđelovac je tokom proteklih godina dobila više od dvadeset miliona evra pomoći od Vlade Republike Srbije, kroz razne programe i za mnoge namene. Urađene su desetine kilometara lokalnih i magistralnih puteva, izvršena sanacija škola, vrtića, biblioteke, muzeja, zgrade suda, kulturnih i istorijskih spomenika. Započinju se veliki projekti rekonstrukcije bolnice, sportskih hala i mnogo toga što je suštinski važno za funkcionisanje i razvoj grada.

Mnogi od projekata su decenijama stajali i bili zaboravljeni pod dubokim slojem prašine. Dolaskom SNS-a na vlast, vizijom Aleksandra Vučića, počela je ponovo da se razvija svest koliko je zapravo važno raditi

bitne stvari, koliko je značajno pokušati i učiniti sve da bi se jedna lokalna jedinica, grad, opština razvili.

Upravo proaktivnim pristupom, sa idejom i željom, došlo se do toga da nešto što nije rađeno decenijama, za šta su mnogi mislili da će zauvek ostati mrtvo slovo na papiru, odjednom postane realnost. To se postiglo samo i jedino zahvaljujući želji i volji ljudi iz lokalne samouprave, s jedne, odnosno razumevanjem i poznavanjem problematike ljudi iz državnih organa, s druge strane. To je jasan obrazac kako treba ići dalje. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podnela Stanija Kompirović.

Izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Moj amandman na član 3. odnosi se na sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje pravosuđa.

Glavni cilj unapređenja pravosuđa i unapređenja rada pravosudnih organa jeste uvođenje novih i poboljšanih metodologija rada, poboljšanje komunikacije s javnošću, unapređenje profesionalnih kompetencija, revizija relevantnog zakonodavnog okvira, efikasnost pravosuđa u celini sa fokusom na mreži sudova opšte nadležnosti i javnih tužilaštava.

U cilju unapređenja pravosuđa potrebno je nastaviti sa stručnim usavršavanjem nosilaca pravosudnih funkcija kako bi se obezbedilo da se oni pridržavaju najviših standarda kompetentnosti, ponašanja, integriteta, profesionalizma i odgovornosti. Bez adekvatno obučenog administrativnog i tehničkog osoblja u sudovima i javnim tužilaštvima nema ni kvalitetnog i efikasnog rada ovih organa, te je stoga potrebno stalno raditi na njihovoj obuci i stručnom usavršavanju.

Unapređenje efikasnosti, kvaliteta rada, kao i stvaranje podsticajnog radnog okruženja s ciljem ostvarenja najboljih rezultata ostaju prioriteti u narednom periodu. Kao što je i stvaranje ekonomski snažnog i stabilnog društva prioritet i put politike kojom nas vodi naš predsednik, pa zato težimo da idemo putem boljeg i napred. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo Vladimir Đukanović.

Na član 3. amandman je podnela Jelena Mijatović.

Na član 3. amandman je podneo Miodrag Linta.

Na član 3. amandman je podneo Marko Parezanović.

Izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Mislim da je za svaku lokalnu samoupravu jako važno da izgradi taj partnerski odnos sa svim republičkim institucijama, od Vlade Republike Srbije, preko ministarstava do javnih preduzeća. To mogu najbolje da ilustrujem na primeru mog grada Čačka. Pre par meseci sam imao to zadovoljstvo da sa svima vama i svim građanima podelim jednu lepu vest, da

je Grad Čačak ušao u završnu fazu pregovora sa velikom nemačkom kompanijom „Forverk“, kompanijom koja se bavi proizvodnjom rezervnih delova za automobilsku industriju i koja bi trebalo u gradu Čačku da zaposli između 1.200 i 1.500 građana u narednih nekoliko godina. Sada mogu da kažem da je pre nekoliko dana potpisan ugovor i da u prvoj polovini juna možemo očekivati kamen temeljac, a već u januaru da će ta fabrika početi da zapošljava građane i radi.

Sve to ne bismo mogli da uradimo da nismo imali savršen odnos i sa Vladom Republike Srbije i sa nadležnim ministarstvima i sa javnim preduzećima i da za kratko vreme nismo izgradili jednu potpuno novu industrijsku zonu, u koju je uloženo preko pet miliona evra.

Kada smo u Gradu Čačku razgovarali o ovoj temi i kada je ona bila na sednici Skupštine grada, samo jedna politička organizacija je bila protiv ove investicije, protiv otvaranja novih radnih mesta. Mislim da ne moram čak ni da vam govorim o kojoj političkoj organizaciji se radi, da ćete sigurno sami prepoznati.

Kada se stvori povoljna investiciona klima, steknu potrebni infrastrukturni preduslovi, kada se zavrti točak investicija, onda tamo gde je jedna investicija, tu je i druga. Kada mnogi strani investitori čuju da je jedna tako velika i ozbiljna kompanija došla u grad Čačak, onda se i oni lakše odluče da načine isti korak. Mislim da ću već u narednih dvadeset dana imati ponovo to zadovoljstvo da sa svima vama i sa građanima Čačka podelim još jednu lepu vest, a to je da će u gradu Čačku biti otvorena još jedna fabrika i da će u grad Čačak doći još jedna respektabilna i renomirana strana kompanija.

PRESEDNIK: Na član 3. amandman je podneo poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem.

Utisak mi je u današnjoj popodnevnoj raspravi, utisak koji upravo gledam, da celog dana nema ni jednog jedinog poslanika bivše Demokratske stranke, u bilo kom agregatnom stanju. Ovo je tema koja njih uopšte ne interesuje. Bili su tu kad su bila poslanička pitanja i žalili su se, izneli par neistina i otišli. Lepo, a brinu se o narodu i o onome što se dešava u našoj državi.

Da sam sa svim svojim predlozima amandmana na pravom putu, upravo mi govori ovaj član zakona, odnosno izmena i dopuna Zakona o lokalnoj samoupravi. Da Vlada Republike Srbije i predsednik Republike Srbije rade pravu stvar i državu Srbiju i sve nas vode pravim putem, upravo govori i ono što sam hteo da istaknem kroz amandman na član 3 – ekonomski održivi razvoj Republike Srbije.

Kada to govorim, pre svega mislim na onaj deo gde se govori u ovom članu da sve lokalne samouprave moraju biti upoznate sa svim dešavanjima koja su na nivou Republike Srbije, a pre svega se govori o evropskim integracijama. Upravo kroz to, ako pratimo evropske integracije, mi ćemo videti da nam se otvaraju vrata, apropo onoga što je govorio kolega Marko Parezanović, da otvaramo nove investicije, da nam dolaze strani ulagači i da Republika Srbija ide pravim putem. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podnela Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Hvala.

Gospodine ministre, evidentno je da vas hvale ovi vaši prijatelji iz Evropske unije, u koju Srbija, mi srpski radikali apsolutno smo sigurni, nikada neće ući, jer će uslov za to biti da priznate šiptarsku lažnu državu Kosovo. Hvale ne samo vaš resor nego celokupnu Vladu, način na koji sprovodite sve njihove zakone.

Zarad javnosti i drugih kolega koje možda nisu znale taj podatak, ovaj član 3. morali ste na ovakav način da precizirate upravo zbog toga što vam i oni sami kažu da se 70% zakona koje je dosad Srbija usvojila upravo spuštaju do nivoa lokalne samouprave.

Sad vi zamislite, nešto je o tome govorila i gospođa Radeta kada vam je rekla da ćete ostati bez velikog broja stručnih ljudi u lokalnim samoupravama, naročito u malim sredinama... Jer, znate šta je za jednu Crnu Travu, ili Babušnicu, ili Trgovište, pa i Kuršumliju, da nađete dobrog pravnika, dobrog stručnjaka koji će da vodi opštinsku upravu, koji će da bude sekretar skupštine, koji će da upravlja javnim preduzećem, da bude opštinski pravobranilac? Sve to vi sada, sve te ljude na raznim treninzima i edukacijama usmeravate ka putu u EU.

A šta, a mi smo sigurni da se to neće desiti... Kako će ti ljudi sada da se vrate na ono što treba da bude njihovo bazno i osnovno znanje, a to je Ustav Republike Srbije i svi naši pozitivni zakonski propisi, a ne oni koje sinhronizujete s pravilima te briselske birokratije, koja ima izuzetno neprijateljski stav prema Srbiji i ide dotle da ucenjuje jedinice lokalne samouprave da sprovode njihovu izuzetno neprijateljsku politiku prema Srbiji kada je u pitanju teritorijalni integritet. Pa ne mislite valjda da će oni, recimo, za Trgovište ili neku drugu opštinu koja je na granici Srbije da daju neku donaciju a da ne šire svoju politiku?

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Bogosavljević Bošković.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Politika Vlade Republike Srbije je skup politika ministarstava, i to ne bi bilo ništa čudno da tu politiku Vlade Republike Srbije ne diktira EU, odnosno Brisel. To se lepo vidi i u ovom predlogu, odnosno članu 3. zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi, jer ću ja malo da vam kažem šta je bilo predviđeno u članu 13. važećeg zakona.

Zbog čega je to pogubno? Evo, nastavlja se osamnaest godina u kontinuitetu. Politika EU se vodi, i nema tu neke razlike. Ali nema razlike ni između onih podnosilaca pretećeg pisma, odnosno upućenog pretećeg pisma kolegi Vladi Babiću i briselske administracije. Ne postoji apsolutno nikakva razlika. I jednima i drugima su problem i na meti udara građani Srbije i Srbija kao država.

Veliki broj kolega je ovde govorio da će mogućnost koja je ostavljena o međusobnoj saradnji između lokalnih samouprava doneti neku veliku korist. To je i dosad bilo predviđeno i moguće. Neko je pominjao i regionalnu deponiju u Užicu; ona je, znači, urađena pre izmena i dopuna ovog zakona.

Zamenili ste termin „nevladine organizacije“ terminom „udruženje“. Valjda su se građanima Srbije Helsinški odbor, JUKOM i slične nevladine organizacije isuviše zgradile. Čini mi se da je kod građana Srbije doprla do svesti potreba da treba da se efikasnije suprotstavimo politici koja vodi ka EU. Vidite da pojedini ambasadori zemalja EU uslovljavaju i kažu kada Srbija eventualno može da računa na ulazak u EU. Mislim, kada je to uslov, nikad. A Srpska radikalna stranka je uvek govorila i zagovarala politiku protiv EU.

PRESEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Mirjana Dragaš.

Izvolite.

MIRJANA DRAGAŠ: Hvala, poštovana predsednice.

Gospodine ministre, poštovani saradnici gospodina ministra i saradnici u Ministarstvu, poštovani narodni poslanici, u toku ove rasprave o Zakonu o lokalnoj samoupravi ovih dana od većine poslanika slušali smo koliko je ovaj zakon važan za život građana i neposrednu organizovanost lokalne samouprave, kojoj je osnovni zadatak da, u stvari, zadovolji potrebe građana u najrazličitijim segmentima.

Složiću se sa većinom ovakvih zaključaka i sugestija, ali moj amandman na član 3. odnosi se na predlog koji je dat u članu 3. Predloga zakona kojim se menja važeći član 13. Predviđeno je da se, u skladu sa Zakonom o udruženjima, izmeni ovaj stav i pruži odgovarajuća uloga i značaj pravo udruženjima građana koja imaju za cilj isticanje konkretnih zahteva

građana, njihovih potreba i zahteva, što je naravno u redu, koji su njima važni u svakodnevnom životu.

Izmenom koju nudi amandman daje se mogućnost šireg povezivanja, saradnje i sa drugim oblicima organizovanja građana, kroz humanitarne organizacije i neke druge organizacije koje imaju za cilj ostvarivanje konkretnih potreba stanovnika na određenom području, odnosno u konkretnoj zajednici. Zato mislim da je dopuna u vidu ovog mog amandmana od velike koristi i da bi u tom smislu trebalo da zauzme svoje mesto u predlogu člana 3.

Na primer, saradnja u lokalnoj zajednici građana može se ostvariti bilo da građani žive u mesnoj zajednici u gradu ili na selu i može da bude izražena u vidu inicijativa koje se odnose, na primer, na izgradnju doma zdravlja, sportskog igrališta u mesnoj zajednici ili široj zajednici, dečjeg vrtića, popravljjanje puta, popravljjanje struje, krovova, fasada, izgradnje vodovoda itd. Isto tako, smatram...

(Predsednik: Vreme ste potrošili.)

... Da zakonom može biti predviđena saradnja sa humanitarnim organizacijama, kao i sa drugim, gde podrazumevamo, recimo, fondacije ili zadužbine koje mogu da budu u ostvarivanju određenih potreba značajne u oblasti... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Potrošili ste vreme, hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč?

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li želi reč?

(Nikola Savić dobacuje.)

Morate se prijaviti.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Nešto izgleda nije u redu s ovom jedinicom.

Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. predloga ovog zakona. Iz samog zakona vidljivo je da zakon uopšte ne dotiče najvažnije probleme koji se javljaju u jedinicama lokalne samouprave. Umesto toga, zakon se bavi trivijalnim stvarima, od čega jedinice lokalne samouprave nemaju nikakve koristi.

Jedna od tih stvari, jedna od tih izmena jeste ta da zakon omogućava jedinicama lokalne samouprave da preko svojih organa prate procese evropskih integracija. Ovo nije posao lokalne samouprave. Ovim poslom treba da se bave Ministarstvo inostranih poslova i Ministarstvo za evropske integracije, mada smo mi u Srpskoj radikalnoj stranci protiv tog ministarstva jer znamo da od EU, od evropskih integracija, nema ništa. Ako bi eventualno i bilo nekada, to bi bila cena koju ova zemlja ne bi trebalo da plati.

Što se tiče same lokalne samouprave, zakon nije predvideo neke najosnovnije stvari, nije predvideo ono što najviše pogađa lokalnu samoupravu. Svedoci smo da je ovih dana bio ogroman broj elementarnih nepogoda na velikom broju teritorija lokalnih samouprava. Umesto nekih stvari koje sam ovde pobrojao, trebalo je iznaći mehanizam na koji način će Vlada Republike Srbije pomoći onim lokalnim samoupravama koje su stradale od elementarnih nepogoda, da bi to bilo na najpravičniji mogući način, a ne, recimo, ova lokalna samouprava ima predsednika opštine iz opozicije, ova ima iz vlasti i onda se tu vrši favorizovanje određenih lokalnih samouprava. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, gospodine ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi. Vlada je napokon uočila da su u oblasti zakonodavstva koje se odnosi na lokalnu samoupravu neophodne promene. Međutim, promene koje predviđa ovaj zakon su samo kozmetičke prirode i ne obuhvataju suštinske probleme koji su prisutni u lokalnoj samoupravi.

Za lokalnu samoupravu nije najvažnije da li će ona imati pet, sedam, devet ili jedanaest članova opštinskog, odnosno gradskog veća. I do sada se vodilo računa o tome iako Zakon nije decidno propisivao broj članova veća prema broju stanovnika. Za jednu lokalnu samoupravu je najvažnije da ona bude istinski servis građana, a ne mesto za upošljavanje stranačkih kadrova. Favorizovanjem pojedinih lokalnih samouprava diskriminišu se ostale lokalne samouprave, jer uspešnost lokalne samouprave u dobroj meri zavisi od transfernih sredstava koja se dobijaju od Republike. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, već osamnaest godina Srbija se nalazi na putu ka EU. Između ostalog, primorana je da uđe u tzv. proces harmonizacije, da usaglašava svoje pravo s pravom EU. To je ono što je pogubno budući da svako ko je ikada prošao pored predmeta koji se izučava na prvoj godini pravnog fakulteta, Teorija države i prava, tj. Uvod u pravo, zna da nijedan zakon ne može biti sam sebi cilj, već je isključivo cilj ono što treba da bude boljitak i regulacija u životu, u tom pravnom sistemu, tj. u državi.

Tako da ne možemo donositi zakone i pogubno je i loše da se donose zakoni samo zato što su u skladu s tim i tim poglavljem i tom i tom direktivom Evropske unije. Treba da se donose onakvi zakoni koji bi najbolje regulisali pravni život, konkretno sad u ovom primeru, u lokalnim samoupravama, što sa ovim zakonom nije slučaj.

Postoji mnogo manjkavosti. Pre svega, neke stvari ovde odstupaju od pojma lokalne samouprave. Ako se u članu 13. kaže da jedinice lokalne samouprave saraduju, udružuju se radi ostvarivanja zajedničkih ciljeva, planova i programa razvoja itd., nije tu problem možda čak kada bi lokalne samouprave ostvarile neku međunarodnu saradnju s nekim gradovima u drugim državama, o tome se vodi računa, viši organi, Vlada Republike Srbije vodi računa o tome, i tu ne može da bude toliko problema iako to nije ono zbog čega lokalna samouprava postoji i ne treba da joj uopšte bude cilj. Ali problem je nešto što piše u ovom zakonu, a to je kada se to udruživanje dešava na domaćem planu.

Mi imamo situaciju, što može da dovede do političke konotacije i tumačenja na taj način ovog člana, da imamo tri opštine na jugu Srbije u kojima republička vlast ne može da ostvari, tj. da natera te opštine da ističu državne simbole Republike Srbije. A sad treba da imaju zakonski osnov da se i udruže, konkretno Preševo, Bujanovac i Medveđa, i da podstičemo na taj način novi separatizam. Nije retko da se u javnosti čuje kako to može da bude neko „potkusurivanje“ i razmena teritorije sa tzv. Kosovom, i da se o tome razgovara. Zašto bismo mi davali osnova za takva tumačenja?

Jedinice lokalne samouprave ne mogu voditi spoljnu politiku, spoljnu politiku vodi Vlada Republike Srbije. Moramo da usaglašavamo zakonske predloge, izmene i dopune zakona s našim Ustavom, sa pozitivnim propisima, a ne s onim što bi se dopalo nekim komesarima, predstavnicima EU u Srbiji i bilo u skladu sa bilo kakvim poglavljem. To svi predlagači treba da imaju u vidu.

Možda bi i Narodna skupština mogla da povede malo više računa vezano za svoju spoljnopoličku aktivnost, da joj se ne desi više da predstavnik Narodne skupštine, delegat Meho Omerović, inače strah i trepet bescarinskih zona, bude u bilo kakvoj delegaciji i predstavlja Republiku Srbiju na bilo kakvom planu.

Ako već mora biti takva situacija sa lokalnim samoupravama, treba da se šalju ljudi od integriteta i da se o tome povede malo računa.

Naravno, o tome treba da povede računa i Narodna skupština.

Kolege su malopre pričale o situaciji koja je bila pre neki dan kada je – skandalozno, naravno – rukovodstvo Opštine Šabac otišlo u Peć i tamo održalo sastanak sa predstavnicima lažnih vlasti u Peći i šiptarskim

teroristima. To je skandalozno i za svaku osudu, i građani Šapca će to kazniti na sledećim izborima.

Moram da vas upozorim na situaciju koju smo imali nedavno u Beogradu kada je održan festival „Mirdita“, promocija kosovske kulture. Na njemu su se našli, između ostalog, svi poznati srpski izdajnici, kakvi su Čedomir Jovanović, Borka Pavićević itd., ali i dva gradska odbornika iz najnovijeg saziva Beogradske skupštine, to su: Slobodan Nakarada, direktor Muzeja savremene umetnosti i Ivan Tasovac, inače bivši ministar u Vladi Republike Srbije, naprednjačkoj vladi, sadašnji gradski odbornik.

Apelovao bih da svi imaju to u vidu i da prvo odgovarajuće kazne, u svojim redovima, ljude koji brukaju Republiku Srbiju, a onda da počnu da pričaju o drugim problemima. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Pre svega, prosto nema bojazni u pogledu nekog eventualnog teritorijalnog objedinjavanja ove tri opštine u centralnom delu Srbije, ako se ne varam, a ne na jugu Srbije. Dakle, ovde se radi o mogućnosti koja se ostavlja zakonom da se opštine dogovore, potpišu sporazum o obavljanju određenih poslova, i to je nešto što zaista nema veze sa nekim separatizmom ili teritorijalnim objedinjavanjem. Podsećam, dakle, radi se o centralnom delu Srbije.

Što se tiče isticanja državnih simbola Srbije, takođe nema problema u te tri opštine. Slažem se da ponekad, pre svega kada je Dan zastave, imamo situaciju da se ističu simboli druge države, i to ne sporimo.

U više navrata ste rekli, kao poslanička grupa, da lokalne samouprave ne mogu da vode spoljnu politiku. To i nije intencija, slažemo se oko toga. Dakle, znamo ko vodi spoljnu politiku, ali govorimo o nečemu drugom, o praćenju procesa evropskih integracija i blagovremenom informisanju predstavnika. Opet podsećam, to se radi preko Stalne konferencije gradova i opština, predstavnika lokalnih samouprava, jer se praktično 21 poglavlje odnosi upravo na sve ono što dotiče krajnjeg korisnika, a to je građanin te lokalne samouprave u kojoj ti građani žive. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Gospodine ministre, to da nema bojazni slušali smo i 2004. godine u vreme pogroma na Kosovu i Metohiji, i 2008. godine kada je Kosovo samostalno proglasilo nezavisnost, i 2010. godine u vreme pitanja koje je upućeno Međunarodnom sudu pravde, i 2013. godine kada je potpisan Briselski sporazum. Stalno to slušamo, a situacija je sve gora i gora. U svim tim situacijama vaši ministri i vaša stranka bili su na vlasti.

S druge strane, to što nije problem sa državnim simbolima, moram da vas podsetim da ste imali muku i muku ste mučili da uklonite spomenik šiptarskim teroristima u Preševu više od dva meseca, i to ste uradili pod okriljem noći. To je nekako pokazalo nemoć države u tom primeru.

Tako da bih vas molio da se malo sistematski i malo više potrudite oko obezbeđivanja poštovanja državne zastave, grba i himne.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Branko Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Uklanjanje tog spomenika, uz sve kontraverze koje je izazvalo, ne predstavlja državne simbole Republike Srbije. A spomenik je uklonjen, tako da je država pokazala da na čitavoj svojoj teritoriji može da primenjuje zakone.

Ako govorimo o državnim simbolima države Srbije, sa tim problema nema, to sam rekao, ako ste me slušali.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Paunović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta i zajedno Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ministre, vi ste malopre rekli nešto što asocira da vi zapravo priznajete lažnu državu Kosovo. Rekli ste da država Srbija može svoje zakone da primenjuje na celoj teritoriji države Srbije. Nažalost, ne može. Nadam se da vam je to onako izletelo, da niste ozbiljno to mislili.

Kada je u pitanju član 4, on govori o promenama člana 20. Opet nije bilo potrebe da se menja, bar ne u potpunosti. Dobro, ovo što ste uradili vezano za Zakon o stanovanju, za održavanje stambenih zgrada, mada i ovo niste mogli u potpunosti da brišete jer i dalje u nadležnosti opštine mora ostati ovaj deo koji se odnosi na bezbednost korišćenja, misli se na one stare i ruševne stambene zgrade, to mora biti u nadležnosti opštine.

Samo ću prokomentarisati nekoliko od ovih tačaka iz člana 20. koje su najinteresantnije. Dakle, govorite o nadležnosti lokalne samouprave – stara se, kažete, o zadovoljavanju potreba građana u oblasti prosvete, pa onda nabrajate predškolsko, školsko itd. Da li vi znate da postoji Zakon o obrazovanju koji kaže da direktore bira ministar, dakle, ne lokalne samouprave? To je ono što nije dobro i to je ono što nije istinska decentralizacija.

Stara se o zaštiti, između ostalog, od elementarnih i drugih nepogoda. Kako se stara? Tako što nemate protivgradne rakete, zato što je kaos u Srbiji nastao sa poljoprivrednim proizvodima, zato što lokalne samouprave nisu bile spremne da ovaj posao urade. Pa se onda kaže da će to preći na republički nivo, a vi u ovom zakonu to ostavljate lokalnim samoupravama. Dakle, sedite

ponekad u Vladi pa se dogovorite, da imate iste stavove. Nedimović kaže da će ovim odsad da se bavi ministarstvo na nivou Republike.

Stara se, interesantno, između ostalog, o zaštiti, unapređenju i korišćenju poljoprivrednog zemljišta. Vi to možda ne znate, ministre, ali pretpostavljam da ministar Nedimović zna, a trebalo bi i vi da znate, da je skoro 400 hektara poljoprivrednog zemljišta na teritoriji AP Vojvodine na volšeban način izdato, bez javnih oglasa, bez tendera. Trenutno radi komisija koja treba da utvrdi ko je i koliko para uzeo, koliko je ljudi oštećeno i na koji način su baš ti koji su dobili dobili tu ogromnu količinu poljoprivrednog zemljišta.

Obrazuje i uređuje organizaciju i rad organa, organizacija i službi. Naravno, o tome smo govorili danas u više navrata, ništa ovo nije ovako kako je napisano. Pisalo je ovo i u postojećem zakonu, tako da ništa novo niste rekli, ali je suština da treba da radite na tome, da obilazite, da šalžete inspekcije i da zaista lokalne samouprave postanu servis građana.

(Predsednik: Potrošili ste vreme grupe.)

Samo još jednu rečenicu.

Kada su u pitanju simboli u opštinama, vi ste napisali da to mora biti u skladu s Ustavom. Ali mora biti uz saglasnost Vlade upravo zbog onih opština o kojima ste govorili. Ako obavezujete samo u skladu s Ustavom, onda podrazumeva vođenje postupka pred Ustavnim sudom itd. Zato morate da kažete da ovo opštine mogu da rade uz saglasnost Vlade.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Gorica Gajić.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsednice.

Evo, i poslanici Demokratske stranke Srbije podneli su amandman na član 4. tako što kažemo da član 4. treba da se briše.

Naime, njime se predviđa šta sve opština preko svojih organa radi, čime se bavi, koje oblasti pokriva. U postojećem zakonu to je pobrojano u nekih 39 tačaka. Zbog nekih drugih zakona koji su u međuvremenu doneti, nekih nadležnosti koje su se iz opštinske, odnosno lokalne oblasti preselile na republički nivo, mi ipak smatramo da je postojeći zakon i ovaj član 4. bio sveobuhvatniji kada je u pitanju oblast koju treba organi lokalne samouprave da vrše ne bi li zadovoljili potrebe svojih građana.

Primeru radi, vi ste sada to definisali u nekih 15 tačaka, pa bih da naglasim šta je to što je možda ovde trebalo i dalje da ostane: uređenje korišćenja poslovnog prostora; da ne govorim o Beogradu, glavnom gradu, svim većim gradovima, pa na kraju krajeva i nešto manjim gradovima.

Robne rezerve. Vidimo kakva situacija ume da bude na terenu kada su nepogode, tako da bar kada je u pitanju gorivo i neke slične robe, mogu da budu predmet robnih rezervi na opštinskom nivou.

Pomoć u razvoju zadrugarstva. Vidim da posebno jedno ministarstvo i te kako propagira zadrugarstvo, a ovde ga nema i selimo ga iz ove nadležnosti.

Naravno, održavanje stambenih zgrada. Evo, ja ću samo da navedem jedan jako pozitivan primer iz Opštine Svilajnac. Mi smo pre nekoliko dana doneli odluku na našoj lokalnoj Skupštini opštine na koji način i u kojim zonama ćemo se baviti sređivanjem fasada i dovođenjem u funkcionalni status stambenih zgrada. Pošto smo, na svu sreću, sredili sve javne objekte, ostale su nam ruglo te stambene zgrade. Naravno da smo tim odlukama definisali i način na koji će učestvovati stanari tih zgrada i procenat kojim će opština svojim budžetom da učestvuje u svemu tome. Nadam se da će i druge opštine poći našim primerom, jer to je jedan primer dobre prakse.

Povodom inspeksijskih službi bih nešto rekla. U ovih 15 tačaka nema inspeksijskih službi, a znamo da i mi na lokalnom nivou donosimo neke naše akte, uređujemo neku oblast, tako da je potrebno da i ovde ostane ova tačka gde bismo mi na lokalnom nivou zadržali te naše inspeksijske službe. Hvala.

PRESEDNIK: Ministar se javio.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Prosto zbog koncepta o kome govorimo ovde već danima, dakle, imamo 15 oblasti, kao što ste i vi rekli, koje se baziraju na Ustavu i sektorskim zakonima. Dali ste sada neke primere koji upravo idu u prilog toj tezi. Dakle, imaćemo jedinstveni popis poslova, kao što sam rekao, radimo na njemu, već je 80% završeno. Ono što je značajno, to je, evo, dali ste primer za održavanje zgrada – Zakon o stanovanju sektorski je zakon, Zakon o planiranju i izgradnji, sve su to stvari koje predstavljaju sektorske zakone, dakle oblasti, ali naravno da nije izbačeno iz ovog zakona i po tom popisu poslova će svakako sve to biti tu prisutno. Ali novi je model, bazira se na oblastima koje su definisane Ustavom i sektorskim zakonima. Hvala vam.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Vujić.

VOJISLAV VUJIĆ: Uvažena predsedavajuća, gospodine ministre, vezano za amandman o kojem su kolege pričale, vrlo kratko. Od ovih 15 stvari koje se nalaze u tom amandmanu ja ću da se osvrnem samo na tri. Pritom, rekao sam vam prekjuče kad smo razgovarali da ne postoji zakon koji može da definiše sve stvari i da svakog predsednika opštine sankcioniše ili usmeri da radi kako treba. Naravno da svako od njih ko obavlja tu vrlo važnu funkciju mora svojom ličnom etikom i moralom dosta stvari da dovede u red.

Ako pričamo o tri stvari, rekao sam, od ovih 15, jedna koja mi je privukla pažnju jeste – stara se o razvoju i unapređenju turizma. Dolazim iz Vrnjačke Banje, najlepše opštine, da ne bude da sada pariram svom kolegi iz Svrljiga, ali tvrdim da je Vrnjačka Banja najlepša opština, o tome možemo da pričamo. Vrlo je interesantno to što ove godine slavimo 150 godina

organizovanog bavljenja turizmom. Naravno, pozivam sve građane Vrnjačke Banje, sve vas poslanike, Vladu Republike Srbije da svi dođete ove godine u Vrnjačku Banju i da slavimo tih 150 godina turizma.

Ali kaže: „Stara se o razvoju i unapređenju turizma, zanatstva, ugostiteljstva i trgovine.“ Ne smemo da dozvolimo ono što se desilo Vrnjačkoj Banji lošim planiranjem, da naša glavna Vrnjačka promenada, najlepše šetalište u Vrnjačkoj Banji – koje bi trebalo da se renovira u mesecima kada turizam u Vrnjačkoj Banji nije u punom jeku, a to su oktobar, novembar, decembar, januar, februar, mart, april itd., meseci kada to vremenski uslovi dozvole, a ove godine su dozvoljavali – bez nekog dobrog i adekvatnog plana u špicu sezone bude raskopana. Pa je moje pitanje, ministre – da li vi kao ministar, da ne pričamo o stranačkim organima nego o vašem resoru, možete da skrenete pažnju lokalima da takve stvari ne smeju da se dešavaju?

Ili, broj 8. kaže: „Stara se o zaštiti životne sredine, zaštiti od elementarnih i drugih nepogoda; zaštiti kulturnih dobara...“ itd. Pričamo o zaštiti životne sredine, a Vrnjačka Banja ni dan-danas, kao prvo mesto u kategoriji turističkih mesta, nema rešeno pitanje deponije. Uz sve predloge koje je predsednik Opštine dobio kako to pitanje može da reši, nije hteo da poslušati nijedan. Vrnjačka Banja i dan-danas svoje smeće odlaže na obalama reke Morave i posle svake veće kiše ili veće bujice sve to smeće završava u vodi, ide dalje ka Trsteniku, Kruševcu itd.

Pod 13. kažete – upravlja opštinskom imovinom. Tačno, opštine su dobile mogućnost da upravljaju svom imovinom koja je bila i pod ingerencijom Republike. Ta imovina data je na korišćenje i domaćinsko upravljanje opštinama. Tačno je, kada neko domaćinski upravlja takvom imovinom, opština i svi građani koji u njoj žive od toga treba da imaju neke koristi. Nažalost, opet moram da navedem jedan od primera gde je predsednik Opštine, od kada je taj zakon stupio na snagu, prodao više nego što je Vrnjačka Banja prodala u tih 150 godina organizovanog bavljenja turizmom.

Molim vas, ministre, znam da to ne može da piše u zakonu, ali da imate neko vaše slobodno pravo da pozovete takve predsednike opština kada nešto ja kao narodni poslanik ovde kažem, a stojim iza svake stvari da je istinita, da pozovete predsednika opštine, skrenete pažnju na takva ponašanja; ako ne možete drugačije, zamolite ga kao ministar da se takve stvari u budućnosti ne dešavaju. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo Boško Obradović.

Na član 4. amandman je podnela Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Evo, ovaj član 4. počinje onako kako valja, dakle u skladu sa Ustavom i zakonom, ali ne možemo reći da se svuda kroz ovaj tekst i piše ovako konkretno, malo je to neprofesionalno urađeno.

Dakle, razumeli smo se da je vrlo važno da se pozivamo na Ustav svuda i na svakom mestu, pogotovo u ovom političkom trenutku koji je vrlo osetljiv, u kojem nam se nameće potpisivanje pravno obavezujućeg sporazuma. Ne bismo došli u ovakvu situaciju da gospodin Ivica Dačić, sa Vučićem, nije potpisao Briselski sporazum. On se ovih dana hvali da sve veći broj država povlači priznanje Kosova kao nezavisne države, pa se nadam da će se i on sam dosetiti da povuče svoj famozni paraf sa Briselskog sporazuma.

Ne znamo samo, ako se predlagač poziva na Ustav, gde ste u Ustavu pronašli rodnu ravnopravnost. Tamo piše „ravnopravnost polova“ i to je jedini ustavni termin koji možemo koristiti.

Takođe, nije precizno određeno ostvarivanje prava osoba s posebnim potrebama, s invaliditetom i zaštita prava osetljivih grupa. Najpre, i osobe s invaliditetom su osetljive grupe. Ovaj naziv morao bi strogo da se precizira, dakle da se tačno navede koje su sve osetljive grupe, jer smo u ranijem periodu imali a i dan-danas imamo primere zloupotrebe, gde se određene interesne lobi grupe podvode pod osetljive iako to realno nisu, pa imamo profesionalne borce za ljudska prava i razne druge lobi grupe.

Mi smo predložili ovim amandmanom precizno definisanje osetljivih grupa, u prvom redu deca i osobe s invaliditetom, izbeglice, povratnici, interno raseljena lica sa područja bivše SFRJ itd.

PREDSEDNIK: Vreme, zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo poslanik Dragan Vesović.

Na član 4. amandman je podneo poslanik Srđan Nogo.

Na član 4. amandman je podneo poslanik Zoran Radojičić.

Na član 4. amandman je podneo prof. Miladin Ševarlić.

Na član 4. amandman je podnela poslanica Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, ove nadležnosti u članu 20. Predloga zakona, i uopšte svih do sada Zakona o lokalnoj samoupravi, izviru iz Ustava Republike Srbije, kako ste vi naveli ovde.

Međutim, neka ustavna rešenja su vam bila daleko preciznija i manje opasna po funkcionisanje lokalne samouprave nego ova koja ste vi dali. Čak i u prethodnom zakonu, upravo u ovom članu kojim menjate deo koji se tiče upotrebe zastave, grba i ostalih obeležja, mnogo je bolje. Veoma je važno i mi vam sugerišemo, evo već pola sata – pre svega zbog opasnosti na jugu Srbije, u opštinama gde su se već dešavali određeni incidenti, o čemu je govorio i

kolega Šešelj – da promenite ovaj član zakona i precizirate da je to moguće, ali samo uz saglasnost Vlade Republike Srbije i u skladu s Ustavom.

Zbog čega to kažemo? To obeležje, to je veoma širok pojam. Ja sad neću da ulazim u ove jubilarne i druge nagrade, da ne banalizujem ovu skupštinsku raspravu činjenicom da je Dragica Nikolić dobila Plaketu Svetog Đorđa u Kragujevcu jer je majka Radomira Nikolića. Ali kada je u pitanju obeležje u jednoj opštini, može nekome da padne na pamet, u nekoj od opština na jugu Srbije, da stavi statu Hašima Tačija, ili Haradinaja ili nekog drugog šiptarskog zlikovca i kaže – mi to radimo zbog toga što je danas Haradinaju rođendan, to je obeležje opštine, tako smo izglasali na sednici skupštine. I šta mi sada da radimo? Dok to dođe do Ustavnog suda, dok vi reagujete... Ovako, lepo stavite šta su ta obeležja i da to mora da bude u skladu, gospodine Arsiću, s Ustavom Republike Srbije i uz saglasnost Vlade, da ne bismo došli u situaciju... Jer ta osnovna ćelija gde oni deluju, neprijatelji srpskog naroda, uvek je najpogodnije tlo, a to je jedinica lokalne samouprave... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite, kolegice Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom na član 4. Predloga zakona koji je podnela Poslanička grupa SRS skreće se pažnja na obavezu da se ovaj zakon primenjuje na celoj teritoriji Republike Srbije.

Vi ste ovaj zakon uredili po meri EU, jer je EU vama strateški cilj, a građanima Srbije je propast. Član 4. Predloga zakona o lokalnoj samoupravi utvrđuje nadležnosti opštine, odnosno grada, pa se u tački 10. kaže: „Stara se o ostvarivanju, zaštiti i unapređenju ljudskih i manjinskih prava, rodnoj ravnopravnosti, kao i o javnom informisanju u opštini“.

U opštinama u Beogradu formiraju se razne komisije i radna tela koja se bave određenim pitanjima iz oblasti kulture, informisanja, privrede, rodne ravnopravnosti, ali nisam čula da je formirano bilo kakvo radno telo koje se bavi pitanjima nacionalnih manjina, zaštitom njihovih prava i sloboda. Ne bih da podvlačim, ali očigledno vama treba s obzirom na to da se pitanjima nacionalnih manjina bavite samo zato što je to uslov EU. I očigledno da se takođe bavite pitanjima nacionalnih manjina samo u periodu predizborne kampanje, kada im delite pakete da biste zauzvrat dobili glasove. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč?

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, uskoro država Srbija ... zakone Evropske unije. Gospodine ministre, to nije od vas poteklo, to je, kao što sam i malopre rekao, već osamnaest godina u kontinuitetu i to je nešto što nije dobro.

Član 4. predloga ovog zakona se odnosi na član 20. osnovnog zakona. U prvom, odnosno u Zakonu o lokalnoj samoupravi bili su predviđeni zadaci iz nadležnosti lokalne samouprave, a vi sada to opisujete kao oblasti koje su u nadležnosti lokalne samouprave. To je jedan član procesne prirode, koji neće bitno uticati na poboljšanje uslova u određenim lokalnim zajednicama.

Vi biste mogli u narednom periodu više da iskoristite autoritet ministarstva na čijem ste čelu, pa da kažem i vaš autoritet, da lokalnim samoupravama u kojima se ne živi baš najbolje, gde su... Izborni proces je takav kakav jeste, građani su želeli da ih određeni ljudi zastupaju u njihovim lokalnim samoupravama; imamo taj izbor, ali nema napretka, nema boljitka za građane koji žive u tim mestima. Probajte malo to da uradite.

Jedan od načina, odnosno mesta gde bi trebalo da intervenišete, vi ste rekli da se tu radi o racionalizaciji zapošljavanja... Evo, mi iz Srpske radikalne stranke vam kažemo da to nije baš tako. Mi u lokalnim samoupravama nemamo dominantnu ulogu i ako smo negde učesnici u vlasti, nigde nismo na mestu predsednika opštine, da mi to zbog sebe tražimo. U mnogim lokalnim samoupravama, zbog načina na koji se sada može vršiti zapošljavanje – govorimo isključivo o situaciji kada je potrebno zaposliti mlade, stručne i kvalitetne kadrove da bi lokalne samouprave koje nisu razvijene mogle da se razvijaju – procedura koja se koristi je veoma složena i komplikovana. U najvećoj meri o tome odlučuje ta vladina komisija, a na predlog vladajućih stranaka, pre svega SNS-a, a onda iz nekih mesta i drugih, ko će biti zaposlen. Probajte da to bude na drugačiji način, da ne bude pod ovim uslovima.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč?

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovim izlaganjem koristim priliku da upoznam javnost i ubedim skupštinsku većinu da su amandmani SRS-a smisleni i da želimo ne da predložimo amandmane radi reda, nego da poboljšamo kako Predlog zakona o izmenama Zakona o lokalnoj samoupravi, tako i druge predloge. Zbog lošeg Poslovnika i nedostatka vremena, Poslaničkoj grupi SRS uskraćeno je da kažemo i o predloženim zakonima, odnosno setu ostalih predloga zakona koji su na dnevnom redu.

Recimo, primer, pored ovog člana 4, koji nažalost nije prihvaćen, želim da ukažem na član 5. ovog zakona, gde se kaže: „Odbornik ima pravo da bude redovno obaveštavan o pitanjima od značaja za obavljanje odborničke dužnosti, kao i da na lični zahtev od organa i službi opštine dobije podatke koji su mu potrebni za rad“. Ovde, gospodine ministre, nema vremenski ograničeno da li je to pet ili deset dana, što bi trebalo da stoji.

Dalje, u članu 6, tačka 6a) kaže: „bira i razrešava lokalnog ombudsmana“; ja bih dodao „i opštinskog pravobranioca“.

Gospodine ministre, razumem da vi morate da usaglašavate ove predloge zakona sa zakonima Evropske unije, ali da li je sve ovo što nam dolazi iz Evropske unije dobro? Ili ste vi u Vladi Srbije samo dobri poslušnici ili ste nezavisni od te famozne Evropske unije, nešto jeste. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić Vukajlović, izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Hvala.

Pre podne smo govorili o vladavini prava kao jednom od uslova za vaš ulazak u Evropsku uniju, a ovih dana, ovako kako vodimo sednicu i ovako kako se vodi rasprava na sednici po pitanju ovih zakona koji su predloženi, svedoci smo jedne druge stvari, a to je da je ovo jedan perfektan sistem vladavine legalnom zloupotrebom prava, od države do lokalne samouprave.

Ko će ovo razumeti? Ovo će razumeti svi oni koji jesu u državnoj upravi, svi oni koji se bave strankama i svi oni koji su bili u lokalnim organima vlasti.

Ono što želim da kažem, to je da ovakvo stanje možete održavati i održavate sa više zakona, ali ono što je najbitnije jesu dva zakona kako vi možete i kako vladate na ovako nelegalan način, a legalno se vlada, pazite sad tu kontradikciju. Znači, to su Zakon o javnim nabavkama i zakon o zabrani zapošljavanja.

Zakon o javnim nabavkama. Šta radite sa Zakonom o javnim nabavkama? Sve uradite, samo što niste nacrtali izvođača radova ili pak davaoca usluga. I na taj način, šta radite? Tako radite u državnom vrhu, a isto tako radite i u lokalnim samoupravama. Tako da se vaši ljudi koji su pozicionirani u lokalnim samoupravama u vidu vlasti isključivo bave javnim nabavkama i čekaju kad će to da se desi. Građanima se ne bave, socijalnom

politikom se ne bave, privredom se ne bave, pravljenjem privrednog ambijenta takođe se ne bave.

Kada bi Zakon o javnim nabavkama bio drugačiji i kada biste vi stvarno vodili računa o građanima, videli biste da bi toliko sredstava ostalo, ako bi se Zakon sprovodio na drugi način, da bismo mogli da rešimo sigurno 50% socijalnih problema u svakoj lokalnoj samoupravi.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč?

Kolega Bojiću, izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala.

Uvažene kolege narodni poslanici, evo, pri kraju smo ove maratonske diskusije i rasprave u pojedinostima o samo nekoliko članova Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi.

U članu 4. najbitnija izmena se odnosi na koncept utvrđivanja nadležnosti jedinica lokalne samouprave, bilo opština ili grada, na osnovu posebnih, sektorskih zakona koji na celovit način uređuju određene oblasti.

Želim da se nadovežem na današnju diskusiju i da kažem naše mišljenje o mogućnostima međuopštinske saradnje u obavljanju izvornih i poverenih poslova. Srpska radikalna stranka smatra da će male jedinice lokalne samouprave i dalje ostati u nezavidnoj situaciji pa će, prema tome, osnivanje zajedničkog organa za dve ili više opština u praksi ići veoma teško.

Na samom kraju, postavljam pitanje svima vama koji ste uveli ovu praksu u ovaj parlament – da li smo poboljšali ili unapredili ovu veoma važnu oblast za život građana? Mislim, neznatno. Da li smo doprineli njenom poboljšanju ili unapređenju? Isti odgovor.

Da i ne pominjem sve one zakone, odnosno predloge zakona koji su išli u paketu s ovim predlogom zakona, a sedeli smo ovde tri dana i deset sati efektivno raspravljali o amandmanima na samo nekoliko članova. Mislim da od ovakve diskusije neće imati neke posebne koristi niko, a ponajmanje građani Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč?

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam i u svojim prethodnim amandmanima govorio o tome da ovaj zakon ima mnogo nedostataka. Smatrao sam da je bilo mnogo bolje i celishodnije da je donet

potpuno nov zakon. Praksa na terenu je pokazala da je postojeći zakon, sa svim ovim izmenama, neodrživ i da ima mnoge nedostatke.

Jedan od glavnih nedostataka jeste izborni zakon kod jedinica lokalne samouprave i on zaista predstavlja kamen spoticanja u funkcionisanju velikog broja lokalnih samouprava. Umesto da se posvetila pažnja ovome, izmene i dopune Zakona odnosile su se na neke stvari koje neće unaprediti rad jedinica lokalne samouprave. Tako, recimo, u članu 36. proširuju se nadležnosti koje se odnose na dodeljivanje zvanja „počasni građanin“ od strane jedinice lokalne samouprave. Naravno, ni ova odredba neće ništa unaprediti i doprineti poboljšanju rada jedinice lokalne samouprave.

Kada smo već kod ovoga, kada sam pomenuo ovo zvanje „počasni građanin“, apelujem na sve lokalne samouprave da ova zvanja ne dodeljuju licima iz političke sfere, barem ne licima koja su još uvek aktivna, jer nas naša bliža i dalja istorija uči da se ta zvanja uglavnom dodeljuju onim licima iz političke sfere koja imaju najveći trenutni politički uticaj. E, kada se to stanje promeni, onda smo imali puno puta situaciju da se povlače ta zvanja, ili čak neki put da su neka lica i vraćala ta zvanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč?

Koleginice Lakatoš, izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažene kolege i koleginice narodni poslanici, ministre sa saradnicima, ovim članom jasno se definiše krug pitanja koja se uređuju statutom jedinice lokalne samouprave, prava i dužnosti i način njihovog ostvarivanja, u skladu s Ustavom i zakonom.

Obrazovanje je osnova svega, važno je za svakog pojedinca i temelj je svake društvene zajednice. Osnova je razvoja ne samo lokalnih samouprava već i Republike Srbije. Upravo zato sam podnela amandman na član 4, gde se dodaje stav 3, koji glasi: „Realizacijom aktivnosti iz stava 1. ovog člana obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na razvoj školskog sistema“.

S obzirom na to da obrazovni sistem nekada ne odgovara potrebama privrede, da školovani kadrovi ne mogu da rade u privredi i da su u deficitu stručna zanimanja, sagledavanjem potreba privrede u opštini Stara Pazova ponuđena su konkretna rešenja u obrazovanju, tj. otvoreni su novi smerovi gde se školuju stručni kadrovi koji će se zapošljavati u firmama koje posluju na teritoriji opštine Stara Pazova.

Stara Pazova je opština koja ima veliki broj domaćih i stranih firmi, razvijenu privredu. Uvođenje novih smerova u obrazovanju doprinosi bržem razvoju opštine, koja odavno prevazilazi nivo opštinskog uređenja te će kao budući grad, za šta već postoji inicijativa, imati još većih mogućnosti da se poboljša kvalitet života građana opštine Stara Pazova. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč?

Kolega Parezanoviću, izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem.

Nastaviću da govorim o veoma kvalitetnoj saradnji lokalne samouprave u Gradu Čačku sa republičkim institucijama. Posebnu obavezu osećam zato što u ovoj skupštini postoji još jedan narodni poslanik iz Čačka, koji voli mnogo da galami, da kritikuje sve i svašta, ali nikad da pohvali kada se nešto dobro uradi, kao da svakom čoveku ne treba da bude drago kada se nešto gradi u njegovom gradu, bez obzira na političko opredeljenje. S obzirom na to da nemam mnogo vremena, nabrojaću samo neke važne investicije koje smo imali.

Urađen je zaštitni bedem na reci Zapadnoj Moravi, koji vredi 35 miliona dinara, kojim se štiti preko hiljadu hektara plodnih oranica. Podsetiću vas da smo 2014. i 2016. godine zbog poplava imali štetu u poljoprivredi u gradu Čačku od preko dvesta miliona evra. Učenički dom je u završnoj fazi, ova investicija vredi oko 187.000.000 dinara; fiskulturna sala za decu s posebnim potrebama 75.000.000 dinara; Gradska biblioteka, koja će biti jedna od najmodernijih i najlepših u ovom delu Evrope, 150.000.000 dinara. Barem bi to kolega Obradović trebalo da pohvali s obzirom na to da je to ustanova u kojoj je i sam radio, odnosno jedina ustanova u kojoj je radio u svojoj radnoj karijeri. Rekonstrukcija porodilišta i otvaranje angio-sale – sto miliona dinara. Brana sa akumulacijom „Svračkovo“ – 1.300.000.000 dinara; kada se završi projekat, biće preko šest milijardi dinara. Taj projekat će da obezbedi sigurno snabdevanje vodom za preko 250.000 stanovnika centralne Srbije i da štiti ove opštine od poplava.

Kada na sve to dodamo već pomenutu industrijsku zonu od preko pet miliona evra, dolazak prvog velikog investitora u poslednjih trideset godina, sa preko hiljadu zaposlenih; kada na to dodamo i Koridor 11 od Beograda do Preljine i kasnije do Boljara i budući Moravski koridor, investicije koje vrede nekoliko milijardi evra, mislim da je velika sramota da bilo ko dođe iz Čačka a da ovakve investicije ne pohvali. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč?

Kolega Laketiću, izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem se.

Poštovani predsedavajući, uvažene kolege narodni poslanici, evo, došli smo skoro do kraja današnje rasprave. Moram se osvrnuti na jedan momenat i jedan deo diskusije koji je postojao i u raspravi u načelu i u raspravi u pojedinostima, a to je finansiranje, odnosno transfer sredstava iz budžetske rezerve Republike Srbije ka lokalnim samoupravama.

Čuo sam od mnogih poslanika bivše vlasti zaista mnogo neistina na tu temu, pogotovo kada sam u tim njihovim izlaganjima čuo priču da se na taj način nagrađuju, praktično, one lokalne samouprave koje ne štede. Lično smatram da je to jedna zaista beskrupulozna laž i pomenuću opet primer opštine iz koje dolazim, to je opština Prokuplje – ova opština je zatečena 2012. godine sa dugom od preko dve i po milijarde dinara. Dakle, to je dug koji je ostavila bivša vlast. Kroz faktor vreme, uz marljiv i štedljiv rad, došli smo do

situacije da je taj dug najvećim delom vraćen. Međutim, zbog jednog akutnog problema krajem prošle godine, a to je jedna izvršna presuda, opet iz perioda bivše vlasti, da nije bilo upravo tog transfera iz budžetske rezerve od strane Republike Srbije, došlo bi do apsolutnog kolapsa lokalne samouprave, možda i gašenja. Tako da što se tiče sredstava iz budžetske rezerve koja se transferišu ka lokalnim samoupravama, najčešći razlog tog transfera jeste peglanje, odnosno praktično rešavanje svih onih dugova koji su zaostali iz perioda bivše vlasti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Jevtović Vukojičić, izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici i poslanice, jedna od nadležnosti lokalne samouprave svakako jeste poboljšanje položaja ranjivih društvenih grupa. Ali pre nego što pređem na svoj amandman, moram se osvrnuti na period kada je vlast vršilo „žuto preduzeće“, na period do 2012. godine, kada su na najbrutalniji mogući način opljačkali decu ometenu u razvoju kroz gradnju, tobož, dvorca Heterlend, koji naravno nikada nije izgrađen već su samo opljačkana deca sa mentalnim poteškoćama; deca su opljačkana za 157.000.000 dinara.

Za razliku od „žutog preduzeća“ koje je vršilo vlast do 2012. godine, SNS kao okosnica nove vlade i te kako unapređuje položaj ranjivih grupa otvaranjem dnevnih boravaka za decu sa smetnjama u razvoju, kako u Beogradu tako i u gradovima i opštinama u unutrašnjosti Srbije.

Moram da istaknem, odnosno da pohvalim da je Ministarstvo za državnu upravu i lokalnu samoupravu prepoznalo u projektnim aktivnostima i one aktivnosti koje se tiču otklanjanja barijera za pristup osobama s invaliditetom, pre svega ustanovama, i da je za to u 2018. godini takođe opredelilo sredstva.

Takođe moram da istaknem da je, za razliku od „žutog preduzeća“, koje je imalo 30.000 „nevidljivih“ ljudi, a to su građani bez pravnog subjektiviteta, koji nisu imali svojstva ljudskih bića, od 2012. godine Srpska napredna stranka uspela da od tih 30.000 pravno nevidljivih lica, uglavnom su to bilo Romi, 25.000 lica bude upisano u matične knjige i da iz toga proizađu sva prava koja im po zakonu pripadaju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč?

Kolega Torbice, izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, kolege poslanici, prilikom obrazloženja amandmana na član 4. ja ću samo nastaviti onu priču koju zbog ograničenja vremena nisam mogao da završim prilikom obrazlaganja amandmana na član 3. a to su proverene mahinacije koje se se dešavale, najviše tokom 2016. godine, u Opštini Smederevska Palanka.

Samo od marta do maja 2016. godine u svom omiljenom palanačkom kafiću bivši predsednik Opštine Radoslav Milojević Kena potrošio je 457.000 dinara na litre piva, kafe i sokova, i to je, naravno, plaćeno preko pozicije predsednika Opštine i Opštinske uprave. Papiri crno na belo pokazuju da je tadašnji predsednik Milojević više vremena provodio u kafani nego na svom radnom mestu, zbog čega i ne čudi da je Opštinu naslednicima ostavio u dugovima do guše, tj. u dugu koji iznosi četiri milijarde dinara.

On je u svom omiljenom kafiću „Atrijum“ nenamenski, bez javne nabavke utrošio novčana sredstva Opštine, i to u iznosu, kao što sam rekao, od 457.000, u periodu od 24. marta 2016. godine do 25. maja 2016. godine. Tako je samo 13. maja 2016. godine „palanački šerif“ u pomenutom kafeu spiskao neverovatnih 139.850 dinara, gotovo sve na pivo. Tako je tog dana, ili večeri, opštinskim novcem plaćeno čak 65 flaša „lava“, 135 flaša „tuborga“, 143 „hajnekena“, 13 limunada i 15 ceđenih pomorandži. Takođe, 27. aprila u „Atrijumu“ je spiskao 110.800 dinara na kafu, gaziranu i negaziranu vodu. Istog dana u istom lokalnu napravljen je još jedan ceh, doduše nešto skromniji jer tada je na kafu, ceđene pomorandže, limun i vodu spiskao 60.335 dinara, a tu je još jedan račun od 53.275 dinara.

To nije sve što je Milojević radio, ali nadamo se da će upravo svojim efikasnim radom srpsko pravosuđe pokazati šta je rađeno u Smederevskoj Palanci, a oni koji su krivi dobiti zasluženu kaznu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, samo obaveštavam da je vreme za raspravu u pojedinostima, po članu 158. stav 4. Poslovnika, u trajanju od deset sati, za podnosioc amandmana utrošeno i da pravo diskusije imaju samo narodni poslanici koji pripadaju poslaničkim grupama kojima je preostalo vreme za diskusiju i predsednici poslaničkih grupa kojima je takođe preostalo vreme za diskusiju.

Po Poslovniku, narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, lepo ste nas to obavestili. Nažalost, naša poslanička grupa nema više vremena, ali ja se

javljam zbog druge stvari. Javljam se po čl. 107, 27, 32. i, na kraju, po svim članovima ovog Poslovnika o radu Narodne skupštine.

Danas je 19. jun, mi smo završili sednicu na kojoj je bilo četrnaest zakona u jednoj objedinjenoj tački, stigli smo do četvrtog člana prvog zakona da o njemu raspravljamo, a 1. juna je u neko doba, sad ne znam precizno koliko je bilo sati, jedan narodni poslanik, Meho Omerović, izvršio krađu na frankfurtskom aerodromu. Da li je, gospodine Arsiću, vama normalno da posle devetnaest dana vi kao Veroljub Arsić, jedan od potpredsednika Skupštine, kao ni predsednik Skupštine, ni vaši drugi saradnici, izuzimajući jedino koleginicu Radetu koja je potpredsednik Skupštine i neprestano vas je pozivala na to, nemate odgovor na pitanje – kada ćete da skinete tu ljagu sa Skupštine Srbije i da, za početak, izvršite smenu Mehe Omerovića na mestu predsednika Odbora za ljudska i manjinska prava?

Kada ćete, a upravo smo završili raspravu o tim zakonima, gospodine Arsiću, u okviru vaše koalicije, a to je pitanje i za sve vas pa i za predsednika vaše stranke, da razgovarate o tome i insistirate i zatražite da jedan takav čovek, koji se pokazao kao jad i beda, sitni lopov – to se nije desilo u istoriji srpskog parlamentarizma, da neko u inostranstvu nanese takvu bruku i baci ljagu na srpski parlament – podnese ostavku na mesto narodnog poslanika?

Gospodine Arsiću, zamislite da je primenjen zakon, koji je prvi put usvojen pre više od deset godina pa kasnije imao svoje izmene, o slobodnim carinskim zonama u Srbiji i da je tamo kod mene u Lapovu slobodna carinska zona, a tamo kod vas, u blizini Požarevca, ili bilo gde, i da je jedan takav počeo da hara i ide da kraducka po slobodnim zonama... Da li je vama normalno da vi završite ovu sednicu danas a da nam ne date odgovor na ta pitanja?

PREDSEDAVAJUĆI: Prvo, kolegнице Jovanović, da vas obavestim da slobodna carinska zona i bescarinska zona nije isto, to nema veze jedno s drugim, i nijedno od tih pitanja koje ste vi meni postavili nije u nadležnosti ni predsednika Parlamenta ni potpredsednika.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjašnjava o tome?

(Nataša Sp. Jovanović: Ne.)

U redu.

Kolega Komlenski, po amandmanu.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, želim da podržim amandman koji je podneo moj kolega iz poslaničkog kluba Bojan Torbica, jer je danas jako zanimljiv dan kada se zaključuje rasprava ne samo o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi već i o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina, koji je podnela Vlada, Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o

zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina, koji je podnela Vlada, Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisama, koji je podnela Vlada Republike Srbije.

Ja u slučajnosti zaista ne verujem, a razlog zašto ne verujem jeste možda to što član 4. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi kaže da se član 20. menja i glasi... I, između ostalog, tačka 10. stava 1. kaže da se lokalna samouprava stara o ostvarivanju, zaštiti i unapređenju ljudskih i manjinskih prava. Ja mislim da je to jako bitno za Republiku Srbiju. Spuštanje na lokalni nivo, da vodi računa o ostvarivanju prava nacionalnih manjina, ukazuje na dve stvari. Prvo, radi se o ozbiljnoj decentralizaciji, a pokazuje i to da je Srbija postala ozbiljna država, koja računa da je lokalna samouprava apsolutno sposobna da to i učini.

To, dame i gospodo, drugarice i drugovi, očigledno onima koji danas ceo dan nisu tu ne odgovara. Ne odgovara njihovim mentorima koji vuku konce iza njihovih leđa i čine sve da Srbiju destabilizuju i zaustave na putu da očuva apsolutnu ravnopravnost svih nacionalnih manjina koje žive u Republici Srbiji.

Da li vi verujete da je slučajno da i danas stižu pisma iz Opštine Paraćin, koja je potpisao Saša Paunović, koji poziva odbornike širom Republike Srbije da pišu protiv svoje države, na teret budžeta Opštine Paraćin?

Da li verujete da danas ovde nema nikoga iz „žutog preduzeća“ i onih koji su krajem devedesetih godina učestvovali u pučističkoj pripremi, a kasnije 5. oktobra i pučističkom rušenju vlasti, da zajedno s nama, ako ništa drugo, barem verbalno osude preteće pismo Vladi Babiću, koje je upravo još jedan udar na stabilnost Republike Srbije? Jer dirati u prava nacionalnih manjina i na ovakav način pretiti narodnom poslaniku jeste nešto što je krajnje nedopustivo. Niko osim uvaženih kolega koje su danas prisustvovalе ovoj raspravi nije osudio ovaj vandalski, kukavički, podmukli čin. Ni u skupštinskoj sali, ni u prostoru koji je predviđen za konferencije za štampu, nije čak izdao ni saopštenje. Da li je to slučajno? Nije.

Ono što ja očekujem, kao i svi građani Republike Srbije, a posebno pripadnici svih nacionalnih manjina, jeste da se otkrije tvorac ovog idiotskog, kretenskog, fašističkog pisma, koje se nikako drugačije ne može nazvati, da bude priveden licu pravde. Ali i da se ozbiljno razmotri učešće u celoj ovoj ujdurmi koja se pravi u pokušaju destabilizacije Republike Srbije od strane kolega koje danas očigledno namerno nisu u skupštinskoj sali da ne bi bile u prilici, da bi se sklonile, da bi prećutale da makar verbalno osude ovaj čin.

Gospodine Babiću, svi poslanici Republike Srbije su uz vas, svi građani Republike Srbije su uz vas. Svi su uz pripadnike svih nacionalnih manjina, jer

Srbija je jedina država u regionu koja je uspela da sačuva mir i stabilnost i apsolutnu ravnopravnost i sva prava koja pripadaju nacionalnim manjinama.

Zato je jako važno da tu podršku i gospodinu Babiću i putu kojim ide Republika Srbija kada su u pitanju prava nacionalnih manjina pokažemo i sutra u danu za glasanje. Iz tog razloga, poslanički klub Pokreta socijalista, Narodne seljačke stranke i Ujedinjene seljačke stranke, zajedno sa svima onima koji su patriotski raspoloženi i misle dobro Srbiji, glasaće za ove zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Fatmir Hasani.

Izvolite.

FATMIR HASANI: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, moje dosadašnje opredeljenje da podržim evropske zakone, odnosno rad Vlade, s ciljem pokazivanja mog ličnog i opredeljenja moje stranke da budemo konstruktivni, ne daje rezultate koje su najviši državni funkcioneri dali.

Ova vlada i država u celini ne želi institucionalnu saradnju s Albancima, što je dosad bila opcija na kojoj smo insistirali. Više se značaja daje nekim privatnim vezama i kanalima koji za krajnji cilj imaju saradnju s pojedincem ili grupom, ali ne za afirmaciju prava Albanaca.

Nedostatak ovog predloga leži u tome što je trebalo doneti potpuno novi zakon o nacionalnim savetima, usaglašen s matičnim Zakonom o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina. Član 11, u kome se pokušavaju sprečiti legitimni predstavnici nacionalnih manjina koji su na rukovodećim pozicijama u političkim partijama da se kandiduju i budu birani u nacionalne savete, predstavlja kršenje fundamentalnog ljudskog prava svakog čoveka, prava da bira i bude biran.

Ustavom Republike Srbije propisano je da nacionalne manjine imaju pravo na samoupravu u određenim oblastima. Međutim, ni u jednom pravnom aktu ove države ta manjinska samouprava nije definisana. Ovim zakonom neophodno je bilo definisati pravni status nacionalnog saveta nacionalne manjine kao institucije preko koje nacionalne manjine ostvaruju neka od svojih kolektivnih prava i nosioca manjinske samouprave.

Nacrtom ovog zakona nije prihvaćen predlog da se za finansiranje redovnog rada nacionalnih saveta nacionalnih manjina predvidi 0,05% od poreskih prihoda budžeta Republike Srbije i 0,5% od poreskih prihoda budžeta jedinice lokalne samouprave.

U oblasti obrazovanja mora se dati pravo nacionalnim manjinama da u predmetima od posebnog značaja u značajnoj meri, ne manjoj od 50%, izučavaju teme koje se odnose na istoriju, umetnost, kulturu i tradiciju nacionalnih manjina.

Moram navesti i situaciju nedostatka adekvatnih udžbenika na albanskom jeziku za osnovne i srednje škole.

Dosadašnja praksa je pokazala da se lična karta i pasoš ne izdaju dvojezično, odnosno i na jeziku i pismu nacionalnih manjina. Ovaj primer je još jedan dokaz o neusklađenosti propisa u Republici Srbiji koji na bilo koji način tretiraju prava nacionalnih manjina.

Zastupljenost nacionalnih manjina u pravosuđu, policiji, predstavničkim telima i drugim državnim organima i javnim službama i organizacijama je na jako niskom nivou. Bez obzira na to što smo preko jedne decenije nastojali da kroz saradnju sa Vladom, ovo poboljšanje nema konkretnijih rezultata praksi. U velikom broju javnih službi i državnih organa zastupljenost Albanaca je ili marginalna ili je uopšte nema. To dovodi u pitanje kredibilitet te institucije kod većinskog stanovništva u našim opštinama. Ovaj zakon je morao još jednom potvrditi taj korpus prava nacionalnih manjina ali i propisati postupak i način ostvarivanja tih prava.

Ovim predlogom zakona trebalo je propisati mere kojima bi se: 1) osigurala politička participacija u predstavničkim telima na svim nivoima vlasti, naročito u pogledu kandidovanja izbornih lista nacionalnih manjina u postupku izbora narodnih poslanika i odbornika; 2) osigurala zastupljenost nacionalnih manjina u pravosudnim organima i 3) osigurala zastupljenost nacionalnih manjina u državnim organima.

U pogledu nacionalnih simbola i praznika nacionalnih manjina, Predlogom zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina nije dato pravo nacionalnim manjinama da svoje nacionalne simbole ističu na zgradama državnih organa i drugih ustanova.

Ističem da neću podržati ovaj predlog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Hasani, ja nisam hteo da vas prekidam, neke kolege poslanici kažu da je trebalo. Trenutno je rasprava u pojedinostima o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi.

U jednom delu Ustava Republike Srbije, na koji se pozivate, nacionalne manjine imaju poseban status u Republici Srbiji i prema njima se vrši pozitivna diskriminacija. Zbog te pozitivne diskriminacije ja vas nisam prekidao, a imao sam puno poslovničko i bilo koje drugo pravo da vas prekinem jer zakon o savetima nacionalnih manjina još nije tema, doći će kad pročitamo ove preostale amandmane. Tako da vas molim da sledeći put upodobite svoju diskusiju sa tačkom dnevnog reda koja je prisutna.

A kolege koje predsedavaju sednici molim da uvek vode računa da se izlazi u susret nacionalnim manjinama kada su u pitanju ovakve, da kažem, greške, kakvu je napravio naš kolega, i da ih ne sankcionišu.

Da li još neko želi reč po amandmanu kolege Bojana Torbice? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar
Martinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.
Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić
Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković
Todorović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Žika Gojković.

Da li neko želi reč?

Kolega Vujiću, vi ste se javili, izvolite.

VOJISLAV VUJIĆ: Uvaženi predsedavajući, prvo, više ste nego korektno malopre odgovorili kolegi Hasaniju. Vratću se na član 5, po njemu sam se javio, ali moje pitanje za njega, nisam hteo da ulazim u raspravu, jeste – da li se i nama tamo gde smo nacionalna manjina izlazi u susret onako kako mi izlazimo svima ostalima u susret? Ali podržavam to što ste rekli da ovde na snazi treba da bude pozitivna diskriminacija.

Kada je u pitanju član 5, imam jedno pitanje za gospodina ministra Ružića. U članu 31. posle stava 2. dodaju se st. 3. i 4, koji glase: „Odbornik ima pravo da bude redovno obaveštavan o pitanjima od značaja za obavljanje odborničke dužnosti...” itd. Ministre, interesuje me kako se to sprovodi u praksi. Pošto sam ja, kao i deo kolega koji su ovde poslanici, odbornik u lokalnom parlamentu, voleo bih da znam kako ja mogu predsedniku skupštine,

predsedniku opštine, sekretaru skupštine da kažem da oni od sada imaju obavezu da ja iskoristim svoje pravo, kako ste ovde napisali, da budem redovno obavешtavan o pitanjima od značaja za obavljanje odborničke dužnosti.

Poslanička grupa Jedinствene Srbije glasa za sve zakone koji su ovde na dnevnom redu i upravo je ovo jedna dobra stvar i dobra informacija za sve nas koji se bavimo odborničkim poslom na lokalnu. Ja sam u Opštini Vrnjačka Banja opozicija i kao opozicioni odbornik apsolutno hoću da budem informisan o svemu što se dešava na lokalnu.

Zašto to kažem? Imali smo situaciju da se više puta prodaje određeno zemljište koje je u vlasništvu Opštine; od skupštine do skupštine prodajemo po dve parcele, tri parcele, dve parcele, tri parcele i polako sve ono što se zove neko domaćinsko ophođenje prema imovini koju imamo... Nažalost, novac koji se uzme za prodaju takve imovine završava uglavnom na platama većeg broja ne znam kako zaposlenih ljudi.

Sada me interesuje – da li su sledeći put oni dužni, kada usvojimo ovaj zakon, da mene kao odbornika u lokalnom parlamentu obaveste o planovima da prodaju neko zemljište? Molim vas za odgovor.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Branko Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Gospodine Vujiću, naravno da imaju obavezu da vas obaveste o pripremi odluke koja bi se našla na dnevnom redu lokalne skupštine. Ova odredba upravo ide u prilog tezi da preciziramo da ukoliko negde, hipotetički, ne pričamo o Vrnjačkoj Banji, bilo gde, odbornici nisu dobili potrebne informacije, nisu dobili pripremu za sednicu, da se zna koja je adresa na koju će se odbornik obratiti kako bi dobio potrebne informacije.

Što se tiče politike, to je prosto odluka koja mora da nađe svoje ishodište u nekoj formi. Ta forma treba da proizvede odluku, odnosno predlog odluke. Sada govorite o prodaji zemljišta, ali možemo da govorimo i o nekim drugim odlukama. Dakle, svakako, o pripremi te odluke morali biste da budete obavешteni.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vojislav Vujić.

VOJISLAV VUJIĆ: Gospodine ministre, ja upravo o tome pričam. Mi smo imali situaciju da, kao po pravilu, za svaku licitaciju koja se sprovodi u opštini odakle ja dolazim imamo jednog zainteresovanog za kupovinu zemljišta. A tek kada se završi licitacija, kada se kompletan krug zatvori, mi odbornici dobijamo informaciju da se nešto prodaje, u vidu obavешtenja.

Imate vaše saradnike, pa vas molim za malo detaljniji odgovor.

Šta to znači? Imali smo situaciju da se proda određena zemlja a onda vlasniku te zemlje kažemo – imate mogućnost da koristite jedan od pet banjskih izvora. Da smo u licitaciji za prodaju takve zemlje unapred rekli da

onaj ko kupi takvu zemlju ima pravo da iskoristi jedan od pet banjskih izvora, a to je ono što Vrnjačku Banju čini Vrnjačkom Banjom, ta cena bi verovatno bila mnogostruko veća, broj zainteresovanih bio bi mnogostruko veći. Na kraju, kada smo dobili ovu informaciju, mogli smo samo to da konstatujemo, oćutimo, nismo imali mehanizam da bilo kako reagujemo.

Zato vas molim, ovo što ste mi malopre rekli nije konkretan odgovor. Da li ovo postaje obaveza ili je ovo naše pravo? Ja ne mogu nikog da nateram, kako da vam objasnim, baš ovako kako piše – odbornik ima pravo da bude redovno obavještan. Ja nikog ne sprečavam da me redovno obavješta, ali mi kažite kakav je mehanizam ili kakve konsekvence snosi predsednik skupštine, sekretar skupštine ukoliko ja ne budem obavješten konkretno o ovakvim stvarima koje se ponavljaju od skupštine do skupštine?

PRESEDAVAJUĆI: Reć ima ministar Branko Ružić, pravo na repliku.

BRANKO RUŽIĆ: Nije replika, prosto pojašnjenje.

Dakle, nismo mi ti koji sankcionišemo, skupština je ta koja može da sankcioniše u slučaju da neko vama ne dostavi podatke. Sada ne bih ulazio na politički teren, ali uveren sam da bez kvalifikovane, validne odluke skupštine nije moglo da dođe do otuđenja zemljišta.

Što se tiče licitacija, to je totalno druga procedura. Ako nije bilo odluke na skupštini opštine o otuđenju zemljišta, to je onda nešto što se može definisati kao nepravilnost. A što se tiče licitacija, tu zaista ne bih želeo da ulazim u tematiku nećega što se događalo u praksi.

Mislim da je ova odredba sasvim jasna. Ne radi se o obavezi, nego o pravu koje možete koristiti. Mi nismo ti koji izrićemo bilo kakve sankcije. Osim, ako sada idemo dalje, što se tiće Ministarstva, imamo Upravni inspektorat i možemo u slučaju nekih nepravilnosti u tim upravnim stvarima da pošaljemo inspekciju, ali to nema veze s ovim.

PRESEDAVAJUĆI: Reć ima narodni poslanik Vojislav Vujić.

VOJISLAV VUJIĆ: Gospodine ministre, predsednik Opštine svaki put kada se završi takva prodaja kaže, što postoji u video i tonskim zapisima – ja sam se pokrio svim odlukama i svim papirima.

Ja sam vam na početku, povodom jednog od prethodnih amandmana, rekao da moral i etika svakog od nas na poziciji na kojoj se nalazi treba da bude presudna za funkcije koje obavljamo, za koje nam je narod, za koje su nam građani ukazali poverenje, ali većina može da uradi svašta. U mom lokalnom parlamentu većina je reklo ovako. Zato vas pitam da mi objasnite ovaj ćlan 5.

Predsednik opštine ima sva prava da kupuje i prodaje itd., a kod nas dođe samo informacija šta je kupio i šta je prodao.

Kao odbornik lokalnog parlamenta, koga je izabralo 16% građana Vrnjačke Banje, na listi Dragan Marković Palma, bez ikakvih koalicionih partnera, sami smo izašli na izbore, za tih 16% građana moramo da imamo neki odgovor. Zato, ministre, i vi morate da imate danas odgovor za mene, jer ono što kažete vi meni ja moram da prenesem njima. Ja ne znam koga trećeg da pitam.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zaista zahvaljujem na ovim pitanjima, ne bih ulazio dalje u polemiku. Ja ne moram da imam odgovor. Dakle, ja sam dao i pružio odgovor.

Imate odredbu zakona, imate i institut odborničkog pitanja, na primer, u lokalnom parlamentu, koje možete da postavite; dostupnost informacija od javnog značaja takođe, i tu proceduralnu mogućnost možete iskoristiti. Ali mislim da prosto nije sa moje strane korektno da ja sada vas podučavam koji su vam mehanizmi na raspolaganju kako biste zaista uradili ono što jeste vaš posao, a to je da date odgovore onom procentu građana koji su glasali za vašu odborničku listu.

Pošto ovo već prelazi na teren lokalne političke neću reći borbe ali jednog legitimnog iznošenja političkih stavova, ja kao ministar u tome zaista ne mogu da učestvujem. Dakle, to nije moja uloga. Mogu kada izađem iz ove sale ili ako sam na nekom partijskom skupu, a sada zaista ne bih da dalje govorim na tu temu.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Paunović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Sreto Perić, zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe SDS i zajedno Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Žika Gojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić i Nenad Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Gorica Gajić i Dejan Šulkić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Marjana Maraš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Sreto Perić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podnela narodni poslanik Marjana Maraš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podneo narodni poslanik Žika Gojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Đorđe Milićević i Neđo Jovanović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman, sa ispravkom, podnela je narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podneo narodni poslanik Žika Gojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podnela narodni poslanik Marjana Maraš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman je podneo narodni poslanik Žika Gojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman je podneo narodni poslanik Vladan Zagrađanin.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Đorđe Milićević i Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vojislav Vujić.

Izvolite.

VOJISLAV VUJIĆ: Gospodine ministre, evo, ono što ste mi malopre pričali, da treba da se usklade statuti, ovde kaže član 41: „Jedinice lokalne samouprave će uskladiti svoje statute i druge opšte akte sa ovim zakonom u roku od devet meseci od stupanja na snagu ovog zakona“.

Za devet meseci, kako ovi moji u Vrnjačkoj Banji prodaju zemljište, neće ostati više ništa i neću imati više šta tamo da branim.

To bi trebalo da bude vaš odgovor na pitanje koje sam vam malopre postavio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNI ZAKONA O DRŽAVNOJ UPRAVI (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Ružica Nikolić i zajedno Aleksandra Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MATIČNIM KNJIGAMA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Obaveštavam vas da je narodni poslanik Stefana Miladinović pisanim putem povukla amandman na član 25.

Primili ste izveštaj Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić
Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je ovaj amandman, a odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupa SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupa SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupa SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupa SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNIM AGENCIJAMA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koji su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, saglasno čl. 161. stav 4. i 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je amandman narodnog poslanika Momčila Mandića na član 4, kojim se vrši izmena u članu 21. stav 1. Odbačeni amandman ne može biti predmet rasprave i o njemu se ne glasa.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnim agencijama, u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Filip Stojanović i narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubeniović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč?

Kolega Vukadinoviću, izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Opet se ponavlja ono od prethodnih nekoliko puta – deset sati predviđenih za raspravu o amandmanima prođe, a mi smo obradili doslovno, evo sad sam brojao, jednu desetinu; dakle, stigli smo do četvrtog člana prvog predloga, prve tačke dnevnog reda, odnosno prvog zakona. Od četrnaest tačaka, mi smo stigli do prve, i to prva četiri člana prve tačke, pri čemu ta prva tačka, odnosno prvi zakon ima četrdeset članova. Znači, jedna desetina jedne četrnaestine, to je otprilike bilans gledano matematički.

Naravno da se u međuvremenu razgovaralo o svemu i svačemu. Manje-više, to se pretvorilo u neku vrstu EPP-a i pohvale rada Vlade i naročito kritike opozicije, uglavnom odsutne opozicije.

Strpljivo sam sačekao ovde da me prozovete, da prosto dam primer šta znači kada imate konkretan amandman koji predlaže, radi se o Zakonu o javnim agencijama, da mandat, odnosno članstvo u upravnim odborima (sledeći će se odnositi i na direktore javnih agencija) može da bude deset godina, odnosno da nema dva reizbora nego jedan reizbor i jedan izbor; pošto je pet godina, pet puta dva je deset godina. Mislimo da je to više nego dovoljno da pokažu i daju svoj doprinos svi koji su, nadamo se, s razlogom izabrani za vršenje tih odgovornih dužnosti. Dakle, i za direktore i za članove upravnih odbora dva izbora, odnosno jedan reizbor, jedan izbor, to je deset godina.

Smatrali smo da je to umesno i moram priznati da sam iznenađen što nije prihvaćen taj naš amandman. Ostalo je ovo sa dva reizbora, odnosno mogućnost da bude petnaest godina. Zaista bih voleo da ministar prokomentariše i objasni zašto taj amandman nije prihvaćen; u stvari, zašto je smatrao, zašto Ministarstvo smatra da je potrebna mogućnost da se petnaest godina obavljaju te dužnosti, a da recimo deset nije dovoljno, što mi mislimo da jeste.

Ali, kažem, sve to sada deluje pomalo besmisleno u čitavoj ovoj atmosferi gde naš predsedavajući vrlo uspešno i brzo čita ove tačke i predloge, jer vremena za raspravu nema i samo nas nekolicina ovlašćenih predstavnika ili predsednika poslaničkih grupa ima mogućnost da nešto kaže.

Onda, usput, odgovor na pitanje kolegama koje su ga ovde nekoliko puta postavljale – zašto nema opozicije. Nema pojma zašto nema, svako ima

svoj razlog da ne bude ovde, ili da bude, ali, realno govoreći, iluzorno je očekivati da predstavnici opozicije sede i učestvuju u ovoj, što jeste, svojevrsnoj farsii ili, da to nazovemo blaže, predstavi. Dakle, to je svojevrsna predstava. Vi znate da je predstava, ja znam da je predstava i da to nije dobro ni za koga. Nije slučajno što naša predsednica, često je i sama javno to govorila, ima problema i mora da odgovara na pitanja svojih sagovornika iz inostranstva kada je pitaju za tu praksu tih amandmana.

Dakle, evo, konkretan amandman, konkretno pitanje za ministra – zašto nije dovoljno deset, nego ste ostavili mogućnost petnaest godina?

Ja ću se možda još jednom javiti, ili nijednom. Prosto, mislim da je javnost, da je svako ko prati mogao da shvati šta je suština našeg amandmana, što u najvećem broju slučajeva nije bilo tako tokom ova tri dana rasprave. Moram priznati da mi je žao što su neke kolege ili kolegice barem dve poslaničke opozicione grupe prihvatile tu igru pa sada i one podnose more amandmana za koje znaju da neće nikad doći na red. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Replika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pa, zbog građana Srbije... Gospodine Vukadinoviću, vi ste u salu Narodne skupštine ušli pre petnaest minuta. Ne znam kako vas nije sramota da kažete kako mi danas, tri dana raspravljamo o amandmanima. Vi uopšte ne raspravljate. Ovi ljudi koji ovde sede, poslanici Srpske napredne stranke, poslanici Pokreta socijalista, 80% poslanika je obrazlagalo svoje amandmane; ljudi su branili program i politiku SNS-a, odnosno stranaka kojima pripadaju. Vi uđete na deset minuta u salu i onda kažete građanima Srbije – evo, mi već tri dana... Ne, gospodine Vukadinoviću, vi sedite u sali deset minuta.

Još nešto da vam kažem, ali nemojte pogrešno da me razumete. Došli ste ovde kao da ste došli ispod nekog šatora, raspojasani, suprotno bilo kakvom kodeksu odevanja i oblačenja u bilo kom evropskom i svetskom parlamentu, i onda nam držite predavanja o demokratiji, o tome kako je ovo sve besmisleno itd. Ako je ovo sve besmisleno, zašto primate platu kao narodni poslanik? Zašto primate platu kao svi ovi ljudi koji sede po osam, deset, dvanaest sati ovde u Narodnoj skupštini i bore se za prava građana Srbije, za prava onih koji su ih, na kraju krajeva, izabrali za narodne poslanike?

Ne, nego vi čekate poslednje sate i poslednje minute rasprave u pojedinostima, pojavite se u Narodnoj skupštini i kažete – evo, ja sam došao, ja tri dana učestvujem u raspravi. U kakvoj raspravi vi učestvujete? Ne učestvujete ni u kakvoj. Što se mene tiče, baš me briga, ne morate ni da učestvujete, ali nemojte da iznosite neistine kako se vi tri dana ubijate od

posla. Vi, Demokratska stranka, Dveri, ovi Tadićevi itd., da vam kažem nešto, najobičniji lenjivci, lenje bube, vi nećete da radite i vama je krivo što poslanici Srpske napredne stranke rade, što se bore, što podnose amandmane u skladu s Poslovníkom, iznose sve pozitivne primere iz svojih lokalnih samouprava o tome šta su Vlada Srbije i predsednik Republike Srbije učinili za građane Subotice, Beograda, Novog Sada, Vranja, Loznice, Šapca i svih drugih gradova u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Po Poslovníku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 107. stav 1.

Poslanici, posao narodnog poslanika je da učestvuje u raspravi i da amandmanima pokuša da popravi zakon. Iz kojih razloga to rade poslanici vlasti, to je njihova stvar, apsolutno imaju pravo. Mi poslanici Srpske radikalne stranke podnosimo amandmane u onolikom broju koliko mislimo da je potrebno i svi naši poslanici učestvuju u radu svaki dan, ne samo danas i ne samo kada su u pitanju ovi predlozi zakona. Mi želimo da svojim amandmanima doprinesemo, da sugerišemo i vladajućoj većini da glasa za neki naš amandman i ministru koji je prisutan da eventualno prihvati neki od naših amandmana.

Zaista je nedopustivo da neko ko prošeta u Narodnu skupštinu jedanput u nedelju dana na petnaest minuta, u ovo doba, u 18.30, kada se možda Skupština gleda, ispriča kako, eto, on ne razume zašto poslanici jednog dela opozicije podnose ovoliki broj amandmana kada znaju da neće biti prihvaćeni. To je apsolutno neprihvatljivo obrazloženje. Da li će neki amandman biti prihvaćen ili neće, to se ne zna dok se ne završi rasprava i dok se ne završi glasanje.

Mi nismo jedan deo opozicije, mi srpski radikali smo, to uostalom i ova rasprava govori, jedina opoziciona poslanička grupa u Narodnoj skupštini. Nismo deo čopora, nismo deo neke bulumente skupljene s koca i konopca. Oni koji su nekada izgledali da je nemoguće sastaviti ih, sada ih sastavlja jedan tajkun, jedan ambasador itd. I to je takođe njihova stvar, mi se njima u to ne mešamo, ali ne dozvoljavamo da se na ovako bezočan način oni mešaju u rad Poslaničke grupe SRS. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, da li tražite da se u danu za glasanje izjasnimo? (Ne.)

Pravo na repliku ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Skrećem pažnju da je uvaženi kolega Martinović govorio i imao repliku od dva minuta i četrdeset sekundi; ja neću toliko ali prosto vas molim da uvažite tu činjenicu.

Dakle, ne znam zašto je kolega Martinović nervozan, i to isto pokazuje... Na stranu to što iznosi neistine. Ja sam mogao takođe reklamirati Poslovnik kao što ovde često kolege iz vladajuće većine reklamiraju.

Prvo, najmanje važno, ja sam pristojno odeven, pogotovo imajući u vidu to da dolaze poslanici i u kratkim rukavima, drugo, toplo je, letnje je vreme, a treće, šef države i šef vaše stranke, gospodine Martinoviću, postrojavao je gardu i vojnike u farmericama. Pa onda mogu i ja da sedim u košulji, kao što, uostalom, sede i gospodin Šešelj i neki drugi poslanici ovde. Dakle, to je sporedna stvar.

Što se tiče prisustva u Skupštini, čak i vi znate da sam ja ovde mnogo više od predstavnika većine ove opozicije ili onih koji sede u ovim klupama. S treće strane, da ste pratili sednicu pažljivo, znali biste da sam samo u toku današnjeg dana (sada sam došao jer sam obavljao nešto drugo) bio i jutros na pitanjima, u međuvremenu sam govorio i o amandmanu, negde oko jedan sat, pola dva. Znači, jutros sam postavljao pitanja za Vladu, govorio o amandmanu kolege Milićevića i sada stigao da iskoristim ovo vreme. U svakom slučaju, ko je lenj, ko nije lenj, to će suditi građani Srbije. Ali, isto tako, šta znači trošenje vremena i novca građana Srbije na raspravu ovog tipa u Skupštini kao što smo je vodili sada, to će takođe neka javnost suditi.

Na kraju krajeva, kada govorite o brojnosti, mislim da predstavnici opozicije bojkotuju debatu. Mislim, nisam siguran, voleo bih da oni to jasno i glasno kažu. Činjenica je da ovde u sali, ja sam prebrojavao, nema više od 18 do 20 predstavnika vladajuće koalicije, a vas ima 140. Tako da to što sam ja ovde sam a vas je dvadesetak isto govori da se ni poslanici vladajuće većine nisu baš ubili i pretrgli od prisustva i brojnosti ovde, gospodine Martinoviću.

Ali ne mislim da je to najvažnije, ja sam postavio konkretno pitanje ministru, voleo bih da odgovori. A generalno mislim da, sve skupa, ovakvim debatama i raspravama ne doprinosimo dostojanstvu Skupštine za koje se ovde često zalažemo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Što se tiče odevanja, gospodine Vukadinoviću, verovatno na to mislite, Aleksandar Vučić je vršio smotru Vojske Srbije u farmerkama i u jakni vetrovci na Pasuljanskim livadama, gde je temperatura bila možda nekoliko stepeni iznad nule. Kažite mi, gospodine Vukadinoviću, kada se to Aleksandar Vučić pojavio u Narodnoj skupštini, i

kada je bio u opoziciji i sada kada je na vlasti, odeven ovako kao vi? Nije nikad. Toliko o poštovanju Parlamenta i tolako o parlamentarizmu.

Vi koji nam držite predavanja o nekakvom etičkom kodeksu, znate, mi smo sad u jednoj malo čudnoj situaciji – novinare u Narodnu skupštinu ne puštaju zato što su, na primer, odeveni kao vi, ali zato narodni poslanici poput vas mogu tako... Pa ustanite, evo, neka vas narod vidi. Ustanite raspojasani, onako kao da ste pošli u prodavnicu da kupite pivo. Ustanite, slobodno, neka vas narod vidi. Ustanite, čega se plašite? Dođete raspojasani, deset minuta i – evo, ovo je sve besmisleno, ovo je sve bez veze. Šta je bez veze?

Da vam ustupimo vlast, vama koji ste upropastili državu Srbiju bez borbe? Da poslanici Srpske napredne stranke, koji uživaju ozbiljnu podršku preko 60% građana Srbije, čute a da slušamo vas, Aleksandru Jerkov, Sandu Rašković Ivić, Boška Obradovića, vas, na kraju krajeva, gospodine Vukadinoviću? Koga vi predstavljate?

Evo, ja vas sada srpski pitam – koju političku partiju predstavlja Đorđe Vukadinović u Narodnoj skupštini? Pripadate Poslaničkoj grupi, ne znam kako se više zovete, Nova Srbija – Pokret za spas Srbije. Jeste li u Novoj Srbiji ili u Pokretu za spas Srbije? A izabrani ste sa liste DSS – Dveri, ako se ne varam. Već sam i zaboravio, 2016. godine, davno je to bilo, ovde se poslaničke grupe formiraju i rasformiraju na dnevnom nivou.

Onda uđete vi deset minuta u salu i kažete – šta ovi poslanici iz Srpske napredne stranke glume neku predstavu, to je sve glumatanje, to je sve bez veze itd. Više ste proveli, gospodine Vukadinoviću, vi i vaše kolege u skupštinskom restoranu nego što ste bili prisutni u sali. Ponavljam još jedanput, a vi se ljutite do mile volje – vi ste lenje bube, vi niste naučili da radite. Vi nemate radnog elana, vi nemate radne navike. Ja sam, dok sam bio i u Srpskoj radikalnoj stranci, naučio da sedim u sali Narodne skupštine, da sedim osam sati, deset sati, dvanaest sati, i kada su sednice trajale do ponoći i iza ponoći i kada su trajale do osam sati ujutru, sedeo sam.

(Predsedavajući: Privedite kraju.)

Vi ne možete da sedite pola sata u kontinuitetu. Evo, tražio sam od zamenika generalnog sekretara da mi izvuče koliko ste danas vi bili prisutni u sali Narodne skupštine. Kažete, bili ste na poslaničkom pitanju, postavljali ste pitanje, izašli ste napolje i ušli ste u salu Narodne skupštine pre dvadeset minuta.

Nisam ja uopšte nervozan. Što se mene tiče, možete i da dođete i da ne dođete, to je vaša volja. Ali neću da trpim da neradnici drže predavanja o demokratiji, o vladavini prava ljudima iz Srpske napredne stranke, pa i kolegama iz Srpske radikalne stranke koje ovde sede, vi koji dođete u salu turistički, i to odeveni kao da ste sada šetali Knez Mihailovom ulicom.

PRESEDAVAJUĆI: Neđo Jovanović, replika.

(Đorđe Vukadinović: Replika.)

Polako, kolega Vukadinoviću, napravili ste već tri replike.

NEĐO JOVANOVIĆ: Postojalo je više osnova za javljanje, jedan je Poslovnik, drugi je replika. Javljam se za repliku iako je izneta jedna gruba uvreda na račun poslanika vladajuće koalicije, među kojima je i SPS, a to je, pod jedan, da se podnose besmisleni amandmani. Lično mislim da niko od mojih kolega, kako u Socijalističkoj partiji Srbije tako i u Srpskoj naprednoj stranci i ostalim strankama, nije na tom nivou svesti da podnosi besmislene amandmane, a u tim besmislenim amandmanima se aktivno učestvovalo i raspravljalo ovde zajedno sa uvažanim ministrom.

S druge strane, nije tačno da su amandmani bez ikakvog dejstva imajući u vidu da smo juče bili svedoci da su neki amandmani prihvaćeni i da je uvaženi ministar Ružić amandmane koje je ocenio kvalitetnim i sa doprinosom da se poboljša zakon prihvatio na jučerašnjoj raspravi. Današnja rasprava je išla u istom duhu.

Mislim da ne smemo dozvoliti bilo kome, a najmanje onima koji o amandmanima na ovaj način ne raspravljaju već demagoškim pristupom... Jer da nije demagoški, onda bi se usudili i oni koji su podneli trista amandmana na set zakona o obrazovanju (ako se dobro sećam) iz ovih klupa sa ove druge strane, pa bi na isti način ocenili i taj rad, podnošenje amandmana „briše se“, bez ikakvog smisla. Ako nemamo doslednost i principijelnost, onda bolje da se ne javljamo, bolje da ne diskutujemo ni o čemu, jer iznosimo samo svoju nemoć da se bilo šta promeni, naročito ne na način kako se to iznosi, u svakom slučaju na neprihvatljiv način. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

(Đorđe Vukadinović: Nisam pomenuo.)

VJERICA RADETA: Pomenuli ste gospodina Šešelja, a da slučajno poznajete Poslovnik, onda biste znali da kada se pomene predsednik stranke ili stranka, ovlašćeni predstavnik ima pravo da replicira.

Zaista to jeste jedan od razloga zbog čega sam se javila. Upoređivati sebe sa gospodinom Šešeljem, a govorim o Đorđu Vukadinoviću, prosto je neverovatno. Ničim izazvan, kaže – evo, ja sam došao u košulji, kako dolazi i gospodin Vojislav Šešelj. To je apsolutno neprimereno, Vojislav Šešelj dolazi pristojno obučen, gospodine Vukadinoviću.

Još dve stvari moraju, pre svega radi javnosti, da se ovde kažu. Ta demagoška priča koliko košta rasprava u Narodnoj skupštini je apsolutno neprihvatljiva. Srbija je demokratska država, ovo je višestranački parlament, to podrazumeva parlamentarnu demokratiju, to podrazumeva raspravu. Što se tiče nas iz Srpske radikalne stranke, mi mislimo da je malo vremena za

raspravu. A preračunavanje koliko to košta, to je apsolutno besmisleno i to mogu da pričaju samo oni koji se zalažu za ukidanje demokratije.

Kaže gospodin Vukadinović kako deo opozicije, misli on, bojkotuje rad Parlamenta. Pa kada bih ja koristila taj populizam i tu demagogiju, onda bih recimo pitala – kad bojkotuju rad, zašto onda primaju platu. Naravno, imaju pravo da bojkotuju i imaju pravo u tom periodu da primaju platu, samo govorim na koji način neko ovde pokušava da javnosti predstavi rad Parlamenta.

I taj tzv. bojkot i ovo kad se dođe samo da se postave pitanja i da se kroz pitanja uglavnom vredi država, to jeste jedan od vidova specijalnog rata koji je trenutno aktuelan u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Što se tiče ove poslednje diskusije, nemam šta da primetim, mislim da je manje-više jasno.

Što se tiče gospodina Martinovića, nećete vi postrojavati mene, gospodine Martinoviću, dizati i pregledati. Kao što i ja i vi i bog i većina vaših poslanika koji sede tu (sede ili nisu možda sada tu) znamo da je ovo što se radi s ovim amandmanima, ma koliko se vi ljutili i napadali mene zbog toga gde sam ili gde nisam, zapravo način da se od tih šeststo minuta, od tih deset sati rasprave uskrati opoziciji, u ovom delu, mogućnost da nešto kaže i da kritikuje vlast.

To je legitimno, kao što je legitimno i podnošenje svih ovih amandmana. Jeste, ali pogledajte samo razloge i argumentaciju sa kojom je Vlada odbacila najveći broj, 99,9% tih amandmana. Oni su rekli, a to piše u obrazloženju za odbijanje amandmana, da se ovaj predlog zakona ne tiče odnosa državne uprave i lokalne samouprave. Drugim rečima, to je bilo uniformno objašnjenje i obrazloženje sa kojim su odbijeni svi ti amandmani. Na neki način, Vlada jeste rekla da su oni na neki način besmisleni i da je to manevar. Ja ne opravdam ni kolege koje su to sa svoje strane svojevrmeno zloupotrebljavale, ali jednom ili dva puta; vi to radite još od decembra, još od one rasprave o budžetu. Dakle, ne opravdam ni kolege koji su jednom ili dva puta takođe podnosile amandmane na svaki član zakona. To je što se toga tiče.

Što se tiče toga ko je lenj, ko je vredan, takođe, nećete me vi ocenjivati, a mislim da sam dovoljno u svom životu demonstrirao i pokazao vrednoću i rad. Ali nije reč o tome, gospodine Martinoviću. Reč je o tome da ovom galamom, ovom stalnom istragom nekih skrivenih motiva i razloga zašto neko nešto kaže ili radi, vi proizvodite jednu atmosferu kao u onoj priči o čobanu i vuku, ili babi i vuku, koji je stalno vikao – to je vuk, to je vuk. Dakle, to je

zavera, to je državni udar, to je atak. Na kraju, kad se vuk pojavio, niko više nije verovao tom čobanu ili toj babi. Vi mi pomalo zaista delujete, gospodine Martinoviću, kao taj čoban i ta baba, i ne samo vi, kojima se stalno priviđaju neke zavere, udari. I za ovaj protest vozača koji je bio par dana pa je prestao, kao i svojevremeno neke druge proteste, odmah se razotkrivaju tajni planovi, zakulisne radnje i sve ostalo.

Nažalost, ja bih rekao, gospodine Martinoviću, jedina stvar koja se ovde zataškava i pokušava proturiti, između ostalog i ovakvom debatom, jeste činjenica da vaš i naš, nažalost, predsednik u nedelju ide u Brisel da razgovara sa Hašimom Tačijem iako su se predstavnici vlasti Srbije... I to je malo bitnije nego ko je kako odeven, ja sam odeven pristojno, kao i druge kolege, više ili manje. Ali da naš... Nije pristojno, i to jeste kršenje nekih drugih, malo važnijih etičkih kodeksa, da uz zaricanje i gospodina Marka Đurića, i predstavnika naše vlasti, i Srpske liste, i predstavnika Vlade Srbije da nećemo nastaviti briselske razgovore dok se – šta? Pod jedan, ne otkriju ubice i razotkrije ubistvo Olivera Ivanovića i, drugo, dok se ne formira Zajednica srpskih opština. Uprkos jasnim i sa najviših mesta izrečenim tvrdnjama i zaricanjima, sada, upravo danas – to je tema o kojoj treba da se raspravlja, a ne o tome ko je kako odeven – danas se sprema odlazak u Brisel na novu rundu briselskih razgovora, novi susret gospodina Vučića i gospodina Tačija. Malo više o tome, gospodine Martinoviću, pogotovo vi koji se hvalite svojom vrednošću, svojim patriotizmom i svojom doslednošću.

A koga ja zastupam? Zastupam one iste stavove koje sam zastupao svih ovih godina u javnosti i po kojima me javnost više ili manje prepoznaje – umereno, patriotski, ne ekstremno, ne preterano, ali u svakom slučaju u zaštitu minimalnog, elementarnog nacionalnog dostojanstva. Mislim da nije u duhu tog dostojanstva da se kaže da se neće otići u Brisel, a ode se.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo ovako stoje stvari što se tiče brojeva. Juče je gospodin Đorđe Vukadinović bio u sali... Da budem potpuno precizan, kartica mu je bila u poslaničkoj jedinici, da li je on fizički bio u sali, to nisam pratio, ne bavim se tom vrstom istraživanja, kartica mu je juče bila u sistemu dva sata i četrdeset osam minuta, a danas, zamislite, mnogo više – tri sata i pedeset četiri minuta. Sednica je počela danas u deset.

Sada vas ja pitam, gospodine Vukadinoviću, ako nije neka tajna i ako niste vodili neke važne državne i političke razgovore – gde ste bili sve ovo vreme dok su poslanici ovde sedeli, raspravljali, debatovali, što je inače njihov zadatak, njihov posao i zbog čega, na kraju krajeva, primaju platu? Pričali ste o plati narodnih poslanika pa pogledajte malo...

(Đorđe Vukadinović: Nisam pričao.)

Kažete, sve ovo košta. Pa, znate, demokratija je skupa igračka. Šta je alternativa? Da uvedemo politički sistem bez političkih stranaka? Gde to postoji? Svi vi koji se raspršite kao mehur od sapunice zato što vam stranke popucaju odjedanput postanete protiv političkih stranaka. Dok su vam stranke na vlasti, stranka je super, a kad se stranka raspadne, e, znaš, politička stranka je skupa, šta će nam politička stranka, ja predstavljam. Vi ste, koliko se sećam, bili, kako se zvala lista, to je bila sprdnja... Hajde kažete u kojoj modernoj evropskoj zemlji se lista zove – Nijedan od ponuđenih odgovora. Čuo sam da imaju egzotične liste tamo na Islandu i u Norveškoj, neki gusari, Pirati, Jogi letači, a vi ste kao ovaj Saša Radulović, Dosta je bilo, mislim, to je taj nivo politike, Živi zid u Hrvatskoj i tako dalje. Dakle, to je politička orijentacija koja nema nikakvog smisla, koja nema nikakav program, koja je ušla u Parlament sasvim slučajno i verovatno više nikada u Parlament neće ni ući.

Što se tiče Aleksandra Vučića, mi smo rekli – nećemo ispuniti više nijednu tačku iz Briselskog sporazuma dok se ne formira Zajednica srpskih opština, a da razgovaramo hoćemo. Ne zato što nam je prijatno, ne zato što je Aleksandru Vučiću mnogo drago što mora da razgovara sa Hašimom Tačijem, nego zato što, gospodine Vukadinoviću, nemamo u ovom trenutku drugu alternativu sem da razgovaramo. A moramo da razgovaramo jer se radi o opstanku Srba na Kosovu i Metohiji.

Ako vi imate neko bolje rešenje, super. Je l' to vojno rešenje? Da li ste spremni da obučete uniformu? Da li ste spremni, gospodine Vukadinoviću, da obučete uniformu, da utegnute opasač, obujete čizme, stavite pušku na rame i idete da branite Srbe na Kosovu i Metohiji oružjem? Sumnjam. Veliki vam je stomak, gospodine Vukadinoviću, teško staje u vojničku uniformu. Prema tome, nemojte ovde da izigravate velikog junaka i velikog patriotu. Zašto Vučić ide da razgovara? Šta treba da radi? Da vas mobiliše? Hoćete se odazvati pozivu za mobilizaciju?

Gde ste bili 2004. godine kad se vršio progon Srba na Kosovu i Metohiji? Gde ste bili 2008. godine kada je Kosovo i Metohija proglasilo tobožnju nezavisnost? Bavili ste se istraživanjem javnog mnjenja, uzimali pare malo od ove, malo od one stranke, malo od Narodne lutrije Srbije. I onda dođete tako na sat-dva u Narodnu skupštinu i držite nam predavanje.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

Mi smo svi bezveznjaci, ovo je sve besmisleno, ovo je sve glupo itd. Pa izađite iz Narodne skupštine ako je glupo, nama nije glupo. Mi smo izabrani od strane naroda da radimo. Izabrani ste i vi, ali vi nećete da radite. Što bi rekao narod, hoćete hleba bez motike. Mi hoćemo da u Srbiji uvedemo kult pravde.

(Đorđe Vukadinović: Replika, Arsiću.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.
U skladu sa članom 112, određujem pauzu u trajanju od pet minuta.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Po amandmanu, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Pa po amandmanu kad nisam dobio repliku iako je ovo što je gospodin Martinović izgovorio zahtevalo i po Poslovniku reagovanje, i opomenu da mu date.

Znate, elementarna stvar i ono što je jako blizu dna svake komunikacije, ne samo parlamentarne nego svake civilizovane komunikacije, to je govoriti o drugima kako izgledaju, kakvi su, kako su obučeni i da li su lepi, ružni, debeli ili mršavi.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, u skladu sa članom 107. Poslovnika o radu, nastavite po vašem amandmanu.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Izvinite, gospodine Arsiću, samo polako. Okej, zahvaljujem.

Dakle, ne mogu da se ne osvrnem na to što mu niste dali opomenu. Mogu da dignem Poslovnik, ali ja to ovde ne radim. Kao što rekoh, neću da trošim na taj način vreme.

I vama su razne stvari, gospodine Martinoviću, velike i ovde su kolege skretale pažnju šta vam je veliko i šta nije i pravile vam slike, karikature i ostalo. Ja to, naravno, neću učiniti, ali jako je ružno, ovo je sad ozbiljna politička stvar, potpuno nezavisno ...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, drugi put vas opominjem da svoju diskusiju upodobite sa članom 107. Poslovnika o radu Narodne skupštine.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Kolega Arsiću, cenim vašu brigu o Poslovniku, ali je jako interesantno da niste imali tu vrstu revnosti kada je ... Evo, nastaviću.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, tu vrstu vrednosti sam imao kada sam vas pustio da obrazlažete svoj amandman prvi put. Pričali ste o svemu samo ne o amandmanu i napravili ste ovde jednu lavinu replika i povreda Poslovnika. Jeste, hoćete li da proverimo u stenogramu?

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Proverite, slobodno.

PRESEDAVAJUĆI: E sada, zato što ste tako postupali, zloupotrebili moje poverenje i želju da u Parlamentu...

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Uh, vaše poverenje...

PRESEDAVAJUĆI: Da završim, gospodine Vukadinoviću.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ali na moje vreme završavate.

PRESEDAVAJUĆI: Obračunaćemo vam vreme, to je najmanji problem.

... I moju želju da u Parlamentu bude jedan duh tolerancije zloupotrebili.

Prema tome, sada ćemo da radimo isključivo po Poslovniku.

Znači, u vašem amandmanu na član 3. stav 1. menja se i glasi: „U članu 17. stav 1. posle reči ' imenovani' dodaju se reči ' još jedanput' “. O tome je otvorena diskusija.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući, lepo je što vodite računa o tome šta piše u mom amandmanu. Da ste pažljivo slušali, onda biste shvatili da sam ja rekao i tri puta ponovio i dva puta pitao gospodina ministra upravo u vezi s tim. Znači, nije tačno da nisam govorio i o amandmanu. Svakako jednako, više ili ne mnogo manje nego što su radile i razne kolege tokom ova dva ili tri dana rasprave, koje su sve vreme koristile da napadaju opoziciju, često i ovde neprisutne ljude i lidere, ili potencijalne lidere, opozicije. Dakle, niste ih opominjali, gospodine Arsiću.

Možda naš amandman je jasan i naše pitanje, ponavljam ga. Ali nećete mi na taj način zapušiti usta; možete mi oduzeti reč, naravno. Amandman se tiče toga da li je dovoljno deset godina ili treba petnaest godina dozvoliti članstvo u upravnim odborima, odnosno na rukovodećim mestima, odnosno direktorskim mestima javnih agencija. Mi smo smatrali da su dovoljna dva mandata, nije neophodan treći od pet godina.

Nije važno, ministar može da zauzme stav o tome i da kaže ili ne. Ali da vi na ovaj način, gospodine Arsiću, kao i neke kolege iz vladajuće većine, pre svega gospodin Martinović i još neki drugi, uskraćujete... Pa naravno da će vam biti prazni ovi redovi. Vi stvarno verujete da će ljudi sedeti i slušati kako ih vi napadate, ne vi, Arsiću, nego neki drugi sa druge strane ove sale, a oni ne dobijaju reč, dobijaju kazne, opomene ili im se oduzima reč ako nešto kažu? Ili bivaju vređani na ovakav način na koji je Martinović pokušao da uvredi mene, a zapravo je samo govorio o sebi.

Poslednja stvar, gospodine Arsiću, odnosno, gospodine Martinoviću, na ovakav način ne samo što Skupština ne može da funkcioniše i da se vodi, vi ćete je praviti pustom, kao što su pusti i vaši redovi. Obračunajte, gospodine Martinoviću, svoju minutažu...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

Direktno obraćanje, član 107, nepridržavanje teme dnevnog reda, izazivanje replike.

Replika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Da bi građani Srbije znali, ja se trudim da svoj posao radim odgovorno i na najbolji mogući način. Da li ga radim zaista tako, proceniće nadležni organi u mojoj stranci.

Ali, gospodine Vukadinoviću, što se tiče ovih amandmana, u nedostatku konkretne politike, vama i jednom delu opozicije politika je da kritikujete poslanike SNS-a zato što podnose amandmane.

Opet su brojke neumoljive i opet brojke govore suprotno od onoga u šta vi pokušavate da ubedite građane Srbije. U ovom sazivu Parlamenta opozicija je podnela, dakle od 2016. godine, preko 30.000 amandmana, a poslanici koji pripadaju vladajućoj koaliciji podneli su 3.000 amandmana. Dakle, 3.000 amandmana mi, a 30.000 amandmana vi. Prema tome, nemojte da govorite o tome da su amandmani besmisleni, jer onda ispada da je najveći broj besmislica došao iz vaših redova, jer vi ste podneli mnogo, mnogo više amandmana nego poslanici Srpske napredne stranke, Pokreta socijalista, SPS-a itd.

Naše je pravo da podnosimo amandmane. U ovoj državi postoji podela vlasti. Mi smo zakonodavna vlast. Gospodin Branko Ružić je predstavnik izvršne vlasti. Naravno da svaki poslanik teži da mu Vlada prihvati amandman, ali ne po svaku cenu. Mi kroz naše amandmane afirmišemo program i politiku SNS-a, i to je potpuno legitimno, to je potpuno u skladu sa Poslovnikom, i mi ćemo to da radimo i dalje.

Hoću da pitam predstavnike jednog dela opozicije, kojih ovde nema – šta mislite, da su ovi ljudi ovde izabrani da bi izigrali vreću za udaranje jednom Keni, jednoj Aleksandri Jerkov, vama, Sandi Rašković Ivić, Bošku Obradoviću, i da vi imate monopol na raspravu u Narodnoj skupštini a da mi treba da ćutimo, mi koji smo osvojili poverenje 60% građana Srbije i koji smo Srbiju podigli iz blata u koje su nas bacili oni koji su preuzeli vlast 2000. godine? Mi treba ovde da ćutimo, da trpimo najgore moguće uvrede...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.)

Ne samo uvrede, time završavam, i fizičke napade, kojih je ovde bilo i na predsednicu Narodne skupštine i na pojedine poslanike itd.

Što se tiče opomena, nemojte da vas podsećam na vreme kada su ovom zemljom upravljali vaši prijatelji i saborci iz Demokratske stranke, kada sam ja, pa i moje kolege, na pritisak ovog dugmeta dobijao opomenu. Uvedeno je pravilo da postoje delovi Poslovnika koji ne mogu da budu reklamirani i onda, ako se javite za povredu tog i tog člana Poslovnika, dobijate opomenu. Cela Poslanička grupa SRS tada je bila izbačena iz sale Narodne skupštine. Izbacivani su poslanici koji čak nisu bili ni prisutni, fizički nisu bili prisutni u sali. Dakle, molite vi Boga da se ta vremena više ne vrate.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovo je opet replika kolege Martinovića koja je trajala četiri minuta. Ona ne može da umanjuje činjenicu, koliko god trajala, da je gospodin Martinović – a vi, gospodine predsedavajući, propustili to da sankcionišete – najdirektnije i najgrublje ovde vređao mene, lično, politički, fizički, dakle, prozivao me koliko radim, da li dovoljno radim...

Pa radim, gospodine Martinoviću, Bog zna, znaju ljudi, da prilično radim. Znaju to i vaše kolege. Kao što se neke vaše kolege takođe pomalo stide ove prakse podnošenja amandmana i ne učestvuju rado u njoj.

Niko ne treba da bude vreća za udaranje bilo kome. Ja sam poslednji koji se za to zalaže. Uvek sam za to da se respektuje i država i institucija i, na kraju krajeva, odnos snaga, koji kaže da ste vi većina.

Takođe, ako se malo zagledate u svoju dušu i srce, ili samo u stanje stvari pošto ne ulazim u to koliko srca i duše imate, znaćete da ja odavde nisam vređao; ponekad kažem nešto oštrije. Mnogo više sam ja dobijao kritika, napada i uvreda i na njih uglavnom nisam odgovarao jer, kao što rekoh, iz principa ne želim da potežem ovaj poslovnik.

Naravno, gospodine Arsiću, da treba (vidim da se spremate i vi nešto da kažete) vladajuća većina da ima prostora. Ima ga, ona ima više vremena za raspravu u načelu; isto tako, može i u amandmanima da se interveniše i podrže neki predlozi.

Nije sporno da vi treba da podržavate Vladu, ali navedite mi, gospodine Martinoviću, vas pitam, može i gospodin Arsić da mi odgovori pošto se i on sprema da priča, u kojoj to zemlji, navedite mi primer iz parlamentarne prakse pošto ste pominjali demokratiju itd., u kojoj to zemlji u parlamentu amandmane podnose predstavnici vladajuće većine na predloge vlade. Samo mi to kažite. Ja mogu da budem najgori, najgrbaviji, najlenji, najružniji, najglupiji itd., ali da li postoji zemlja parlamentarne demokratije danas gde predstavnici vladajuće većine podnesu 400 ili 360 amandmana na prve članove prvog zakona i tako se zapravo onemogućuje rasprava o drugim tačkama? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Kolega Martinoviću, i vi i kolega Arsić ste se javili za repliku. Obojica ste pomenuti u izlaganju kolege Vukadinovića.

Kolega Martinović svakako ima prednost s obzirom na to da je šef poslaničke grupe.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, dozvolite da pročitam čime se vi bavite kada niste u sali Narodne skupštine, a vi mi kažite da li sam ja to nekada radio za bilo koga od vas.

Dakle, vi tvitujete u slobodno vreme; za vas slobodno vreme, inače u radno vreme Parlamenta. Evo šta kaže gospodin Đorđe Vukadinović o vredanju. Ne znam da li imate decu, gospodine Vukadinoviću, ali ko vam daje za pravo da u tvidu pitate ministra Stefanovića, jasno aludirajući na Danila Vučića, sina Aleksandra Vučića, kada će ministar Stefanović povezati, kako vi kažete, „neka lica“ sa stadiona u Samari sa nekim licima i nekim mestima, i zašto ne?

Pa kako vas nije sramota, gospodine Vukadinoviću? Kako vas nije sramota? Jeste li mislili... Evo, kažite mi, kada sam ja pomenuo dete bilo koga od vas? Kada sam pomenuo bilo čije dete? Vi se jedino bavite Vučićevom porodicom, i to besomučno radite iz dana u dan. Pa zašto neko mora da bude kriv samo zato što mu je otac u datom trenutku predsednik Republike? Šta, ne sme punoletan čovek da ode na Svetsko prvenstvo u fudbalu u Rusiji da posmatra utakmicu, nego vi pitate ministra Stefanovića – a šta će Danilo Vučić u Rusiji?

Kako niste? Pa na koga ste mislili? Evo, ja vas sad pitam. Pošto vi mene pitate, ja sad pitam vas – na koga ste mislili? Mislili ste na njega. Mislili ste na Danila Vučića. Kao što to radite svaki dan, jer vi druge politike i nemate. Vučićev brat, Vučićev sin, Vučićev tata, otac mu je neki Šiptar sa Kosova, to je vaša politika. To je politika Milovana Brkića, to je politika tabloida. I onda, umesto da sedite u sali Narodne skupštine, vi tvitujete ovakve gadosti.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, pravo na repliku.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pamtim ja mnogo gora vremena nego kada je donet ovaj poslovnik 2010. godine. Sećam se da je, recimo, cela jedna poslanička grupa mogla da podnese amandman na samo jedan član zakona. Takav Poslovnik su doneli ovi koji sede oko gospodina Vukadinovića. To je to društvo i to je način da se učutka opozicija, a ne ovo danas.

Parlament je mesto gde se, osim što se donose zakoni, vode političke diskusije, iznose politička neistomišljenja, iznose politički stavovi, i tako treba da bude. Tako treba i da ostane. Bivši režim i njihovi poslanici bili su toliko lenji, koliko i sada naravno, da nisu hteli kroz diskusiju da se suprotstave tadašnjoj opoziciji, pa su donosili odredbe da cela jedna poslanička grupa može da podnese samo jedan amandman na jedan član zakona!

I sada meni pričaju kako mi nismo demokratični. Ma jesmo! Hoćemo da učestvujemo u radu Narodne skupštine. Hoćemo da branimo svoj politički stav. Hoćemo, ako smeju, da ukrstimo političke argumente sa njima. Oni to neće, ne smeju. Oni hoće da mi ćutimo, a oni da pričaju i da određuju vreme

kada će i koliko da pričaju, jer neće da sede u sali i čekaju svoj red. O tome se radi.

U pravu je kolega Martinović kada kaže da neko ušeta tačno u birano vreme da iznese optužbe kako vladajuća većina obesmišljava rad Parlamenta.

Ma on radi, svidelo se to nekome ili ne.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Arsiću.)

Kolege poslanici mogu da uđu u salu Narodne skupštine i da učestvuju u debati. Da li hoće ili neće, njihovo je pravo političke borbe. Samo znam da mnogih koji su se odrekli tog prava nije bilo posle sledećih izbora u Parlamentu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Izvolite, kolega Vukadinoviću.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Primećujem da mi nije odgovoreno na pitanje iako su obojica kolega imala priliku da odgovaraju po dva i više minuta. Nije mi odgovoreno, nisu mi naveli primer parlamenta gde postoji ova praksa, i to mi je dovoljno. Dakle, nema takvog primera, ni meni a očito ni vama poznatog primera, gde poslanici vladajuće većine podnose nekoliko stotina amandmana na prve članove prvog zakona, prve tačke dnevnog reda.

To je poenta, drage kolege. To je ono što vam zameraju već i ovi posmatrači, neki ucenjivači iz nekih međunarodnih institucija, kojima mnogo ne verujem ali ponekada su čak i oni u pravu.

Druga stvar, naravno, gospodine Arsiću, tu ste u pravu i neću ja vama osporavati da je sigurno bilo i toga o čemu vi govorite, sigurno je bilo zloupotrebe, sigurno je bilo bahaćenja one vladajuće većine, i zato su sada bivši.

Da ste malo bolje i pažljivije slušali moje diskusije ovde, shvatili biste i dobronamernost tih diskusija. Naravno, ja nisam vaš, da jesam, onda bih sedeo tu među vama, ali videli ste i dobronamernost i neku lojalnost instituciji i državi. Ali da se ja pravim da ne vidim ono što vide čak i vaši poslanici i što vide oni koji imaju strpljenja da gledaju, građani ove zemlje, da se ove rasprave o amandmanima koriste zapravo samo za besomučne napade i kritiku opozicije i očekivati od opozicije da tu sedi, zaista je iluzorno. Ja sam mazohista pomalo ili savestan, to zna i kolega Atlagić, uostalom, i on mi je više puta odavao to priznanje, da sedim više nego bilo ko od mojih kolega, ali niti ja sebe time hvalim, niti njih kritikujem, to je prosto tako.

Ono što je suština, neće moći ova institucija da funkcioniše ako vi ne budete imuni da možete da čujete barem neku kritiku, ne napade na porodicu. Ovo je, naravno, besmislica, što je gospodin, moj kolega prethodnik, čitao; dakle, ja vam mogu objasniti ali ne na ovaj način...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.)

Samo sekund, pošto sam prozvan direktno. Ja, naravno, tvitujem. Više sam aludirao na okruženje, na neke ljude koji su se našli na toj slici a navodno su bezbednosno zanimljivi. Dakle, neki ljudi koji su iz kriminogene sredine a našli su se na toj slici sa stadiona. Ništa više od toga.

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavljamo sa krugom replika.

(Marko Atlagić: Meni replika.)

Izvolite, gospodine Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, neću se više javljati za reč.

Ovaj tvit je prethodni govornik napisao u 18.17 časova. Posle toga ste ušli u salu i počeli da vređate poslanike Srpske napredne stranke i ostale kolege narodne poslanike zašto podnose besmislene amandmane. Rekao sam, i ostajem pri tome.

Prethodni govornik je, po onoj Nušićevoj, opštinsko dete, nije ničiji. Kada ga pitate jesi li vlast – nisam. Da li si opozicija – nisam ni opozicija. Kojoj partiji pripadaš – ne pripadam nijednoj. Da li podržavaš Vuka Jeremića – pomalo. Gde si, kome pripadaš, kakvi su ti politički stavovi – nemam pojma. Niste vi ozbiljni da se sa vama vodi bilo kakva argumentovana politička diskusija.

Nemoj se, Marko, molim te, javljati za reč. Nemoj, molim te, da se javljaš za reč. Pridajemo veliku pažnju jednom pojedincu. Znate, u parlamentu su zastupljene političke stranke, u parlamentu se zastupaju politički programi. Mi smo jedini parlament, nažalost, u kome poslanik zastupa samog sebe, malo zbog pogrešnog izbornog zakonodavstva, malo zbog ne baš srećnog zakona o Narodnoj skupštini, malo zbog toga što se ne poštuje do kraja Ustav Srbije. Ima tu svega.

Sve u svemu, molim kolege poslanike iz Srpske napredne stranke, nemojte se više javljati za reč. Vi pripadate jednoj velikoj, snažnoj, moćnoj političkoj stranci, koju vodi čovek koji uživa poverenje više od 60% građana Srbije. Nemojte da gubite vreme s opštinskim detetom. Nemojte, molim vas.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Kolega Atlagiću, vi ste ipak istrajali. Želite repliku. Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Kada me je već izazvao gospodin prethodni govornik iz opozicije, moram da kažem, kao što je rekao gospodin Martinović, on je bio tri sata juče i dva časa danas prisutan ovde.

Postavljam pitanje – koliko je bio Nenad Čanak ovde u godinu dana, koliko je bio Kostreš u godinu dana, koliko je bio iz bivšeg režima bilo ko, počimo od prve klupe do zadnje, u toku dana? Uopšte ih nema.

Izučavam momentalno parlamentarni sistem između dva rata, i 19. vek, ovde u zapisnicima gore, znaju naši bibliotekari to dobro. Nikada u istoriji parlamentarizma nismo, dame i gospodo, imali goru opoziciju – neradničku,

nepolitičku, bez ideja i bez programa. Najveći njihov problem jeste doći u Dom Narodne skupštine i biti pola časa ovde. Na stranu to što nemaju ideje. Nema ih, a primaju platu ovde. Piše lepo u poslovniku našem da se na kraju meseca obračunava. Dakle, još jedanput, nikada u istoriji parlamentarizma nismo imali goru opoziciju. Nema ih, oni su obični lezijedovići i džabalebaroši. Imam hrabrosti da vam to kažem.

Recite mi kada je bio gospodin Kostreš ovde u poslednjih godinu dana. Kada je Čanak bio? Kada je Čedo Jovanović bio u poslednja četiri meseca, a zna govoriti i kritikovati predsednika države i državu ovu, sram ga bilo, i zagovarati otepljenje Vojvodine od Srbije?! I on, i Saša Janković, i Nenad Čanak, krmak jedan, i masa njih drugih!

Mislite da građani Republike Srbije to ne vide? I te kako dobro vide. Nema razloga da vas se bojimo, kao što je rekao gospodin Martinović. Nismo mi ovde vreća za udaranje, vi ste, gospodo, tu izabrani da vodite političke bitke ovde sa nama, u idejama, u programima, u nadmetanju, u radu, u odgovornosti. Ali, izvinite, vi ste došli ovde u pidžami, iz kreveta ste ovde došli.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Član 27, trebalo je da upozorite kolegu Atlagića. Više puta sam ja intervenisala, ili neko od nas iz Srpske radikalne stranke. Ne dozvoljavamo, zaista, da nas bilo ko svrstava u neki opšti pojam opozicije. Mi nismo ovce, mi nismo u toru. Pogotovo ne na način na koji je sada Atlagić govorio o opoziciji kao o lenštinama, ovakvim, onakvim, nekima koji ne sede ovde. Molim vas, sve poslanike molim, da bar kažete – deo opozicije, jer SRS jeste opoziciona partija, ali naša poslanička grupa je sastavljena od narodnih poslanika koji su veoma vredni, koji podnose amandmane, maksimalan broj koliko nam broj poslanika dozvoljava, koji koriste vreme u načelnoj raspravi, u postavljanju pitanja, u raspravi o amandmanima. Dakle apsolutno učestvujemo u radu i ne prihvatamo da smo ni lenji, ni lezilebovići, ne znam kako je sve kolega Atlagić nazvao opoziciju.

Ne ulazim u to šta misli o tom nekom novodosovskom delu opozicije, za koje niko živi još ne zna ni kome pripadaju, ni ko im je stvarni vođa, ni koliko imaju poslaničkih grupa. Sve to jeste tačno, ali, molim vas, mi smo poslanička grupa koja je ušla sa 22 narodna poslanika, 22 mandata, u Parlament i mi u punom kapacitetu radimo i, kao što vidite, evo nas i sad ovde sa vama. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Radeta. Nisam sugerisao narodnom poslaniku jer sam iz njegovog izlaganja shvatio da je precizno definisao na koji deo opozicije je mislio. Čak je imenom i prezimenom naveo predstavnike pojedinih opozicionih političkih opcija.

Naravno, ne sporim činjenicu, a i vidljivo je, vi ste prisutni i učestvujete u raspravi, kako danas tako i prethodnih dana.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

Zahvaljujem.

Ukazali ste na član 27, koji između ostalog kaže i da se predsednik Narodne skupštine, u konkretnom slučaju predsedavajući, stara o primeni ovog poslovnika i ja ću to činiti u narednom vremenskom periodu tako što ću insistirati da se rasprava vodi o predloženom amandmanu.

Kolega Komlenski čeka već pola sata da bi govorio o amandmanu.

Izvolite, kolega Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovaj amandman koji je predložen ne treba prihvatiti, i to ne zato što je predlagač amandmana ovde kritikovao vlast, govorio sve i svašta, ne zato što je došao u košulji ili u pidžami, kako reče kolega Atlagić. O ovom amandmanu bih ja možda ozbiljnije razmislio da je kolega koji je došao iznebuha ovde učinio ono što sam ja očekivao, u zabludi, da će učiniti. Mislim da sam s pravom očekivao da će neko ko je 2012. godine bio na manjinskoj listi vlaške stranke imati toliko osećaja, da je iz tog razloga došao u Skupštinu, da zajedno sa pripadnicima vladajuće koalicije, sa predstavnicima SRS osudi preteće pismo našem kolegi poslaniku Vladi Babiću kojem se pretilo samo zato što je štitio interese bunjevačke nacionalne manjine kojoj pripada.

Ovo što je uradio predlagač amandmana samo potvrđuje, nažalost, ono što sam ja tvrdio u govoru koji sam imao pre nešto malo više od pola sata, a to je da se danas predstavnici tzv. opozicije, izuzev Srpske radikalne stranke, koju ja ne želim nimalo da svrstam sa njima, danas ovde nisu pojavili ne zato što bojkotuju, nego zato da ne bi bili u situaciji da moraju da osude ovo fašističko preteće pismo, koje je sinhronizovano sa bojkotom, sinhronizovano sa blokadama, sinhronizovano sa pismom iz Paraćina kojim se tužaka ova država, a sve u cilju da se destabilizuje situacija u Srbiji danas, pokušavajući da u danu kada raspravljamo o ovom setu zakona koji je vezan za nacionalne manjine izazovu nemire i nespokoјstvo kod pripadnika nacionalnih manjina u Srbiji.

Dragi građani Srbije, nisu oni u stanju to da učine, mirno spavajte, kao i kolega Vlado Babić. Državni organi Republike Srbije i svi normalni građani Srbije su uz vas i niko nas ne može u tome pokolebati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Komlenski.

Po amandmanu, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ja sam čuo tu diskusiju maločas i odmah da vam kažem, ako neko smatra da je neko od kolega ugrožen po bilo kojoj osnovi, dajte mi peticiju, dajte mi potpis, dajte mi papir, tekst pisma, vrlo rado

ću potpisati bez obzira na to o kome se radi i da li pripada vlasti ili opoziciji. Oko toga nema ništa sporno. Pogotovo ako je reč ne o pripadniku bilo koje manjine već o bilo kom državljaninu ove zemlje. Posebno kada je reč o bunjevačkoj nacionalnoj manjini, jer to je priča o kojoj znam dosta, prilično sam dobro upoznat i zaista smatram da je to jedna od najugroženijih nacionalnih manjina u Srbiji, uzgred budi rečeno, pored Vlaha, zato što su predmet specifične asimilacije od tzv. zemalja matica.

Nazovimo to kako hoćemo, ali to nije predmet mog amandmana i to nije razlog da se ne podrži taj amandman.

Dakle, kada bilo ko nekome preti, a bilo je takvih pretnji i prema pojedinim poslanicima ovde u Skupštini, iznese pretnje ili uvrede, uvek sam spreman da reagujem ne obraćajući pažnju da li je vlast ili opozicija.

Ono što moram da kažem, i to je kolega Atlagić sada ponovio pred licem javnosti, onih koji još imaju snage i strpljenja da ovo slušaju, potpuno rutinski se ovde valjaju uvrede na račun nas iz opozicije od strane predstavnika vlasti – lezilebovići, lenjivci, još mnogo gori i gori izrazi.

Budimo realni, koleginica Radeta je tu sama ispred SRS-a, ja sam sam ispred ovoga dela, uslovno rečeno, opozicije. Dakle, nikoga ne predstavljamo, sami sebe predstavljamo.

Još nešto, gospodin Martinović ima problem.... Opet uvredljiva formulacija – opštinsko dete. Znae, ja nemam problem da budem svoj a da podržavam, više ili manje, određene političke programe. Vi ste, gospodine Martinoviću, navikli da budete nečije dete, a onda promenite kolevku pa odete u drugu kolevku. Pa onda, kako ste gorljivo zastupali i branili jednu stranku, tako branite drugu stranku, jednog lidera pa drugog lidera.

U svakom slučaju, mi smo tu poslanici i treba da iznosimo svoje stavove i zastupamo svoje stavove unutar neke šire pozicije koju zastupamo – vi vladajuću, ja opozicionu. I nije tačno da nisam opozicija. Jesam, vrlo oštra, nažalost i, rekao bih, ispravna, odnosno srazmerna opozicija ovoj vlasti.

A voleo bih da se prevarim u pogledu nekih stvari, pogotovo kada je reč o tematici Kosova i Metohije, jer upravo danas je – to je takođe mogla da bude tema u ovom parlamentu, ali nije tema – predsednica Vlade ove zemlje dala izjavu da je Srbiji potreban kompromis. Put do tog kompromisa otprilike vodi tako što Srbija ne treba da insistira da je Kosovo Srbija. Ona kaže – mi smo govorili da je Kosovo Srbija, tačka; ako nastavimo da pričamo da je Kosovo Srbija, onda neće biti kompromisa.

Jedno je kompromis, jedno su pregovori. Jako je opasno, gospodine Martinoviću, i završavam time, ovde su pominjani Čanak, Čeda itd., odnosno gospodin Jovanović, Nenad Čanak i drugi poslanici, koji zaista ne dolaze... Pa oni su mnogo bliži stavovima vas kao vlasti kad je reč o Kosovu i stavu prema Kosovu i Metohiji, nego meni ili nekim drugim poslanicima iz opozicije. To je

žalosna činjenica, to je činjenica koju ni sami sebi nećete da kažete. Nenad Čanak je u vlasti u Novom Sadu. Nije on deo opozicije. Ovde ne dolazi iz razloga iz kojih ne dolazi. O Čedi Jovanoviću da ne govorimo. Njegovo mišljenje.... Gospodin Jovanović bi potpisao ono što ste vi sada rekli – ko problematizuje i ko se zalaže za zamrznuti konflikt, ko se protivi sporazumu, taj neka uzme pušku, opasače i pušku na rame i neka ide u borbu. To nije način kako se vodi dijalog i pregovori, gospodine Martinoviću, to je kapitulacija u (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

Pravo na repliku, najpre narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ne znam zaista šta bi gospodinu Vukadinoviću da me pomene na način na koji je izgovorio moje ime. Dakle, on kaže – on i ja smo ovde i svako zastupa sebe. Ja jesam Vjerica Radeta, ali ja sam poslanik Srpske radikalne stranke i ja ovde ne zastupam sebe, ja iznosim političke stavove Srpske radikalne stranke. Ako on ne zna kome pripada i koga zastupa, ja ga to nisam pitala, nešto me baš i ne zanima, ali to je njegova stvar.

Zaista, molim vas, gospodine Vukadinoviću, vodite računa šta izgovarate. Možda se niste dovoljno odmarali danas u toku dana, sad ću i ja početi kao kolega Martinović, pa ste sad došli u neko doba kad vam je možda vreme za odmor pa onda ne znate šta pričate.

Molim vas, opšte je poznato da se Srpska radikalna stranka godinama zalaže za to da mandat pripada političkoj stranci, onome ko je učestvovao na izborima i da nikada nikog od nas niste čuli da je ovde, ili bilo gde drugde, nastupao u svoje lično ime. Dakle, ja sam ovde u ime Poslaničke grupe SRS.

Koliko je poslanika sada ovde, vi nemate pravo da prebrojavate. Svakako, vas bi bilo teško prebrojati zato što se uopšte ne zna kome vi zapravo danas pripadate, da li je to ista grupa koja je bila jutros, koja je bila popodne, koja će biti sutra. Ali to vi dogovorite sami sa sobom. Vi valjda sad treba da se pozicionirate polako, da vidite jednog dana, kada dođe vreme izbora, da procenite da li će se pojaviti neka NOPO, kako se zvala ta vaša lista, pa da vidite gde biste mogli ponovo, možda kao Vlah ili ne znam koja nacionalna manjina, da ponovo uđete u Parlament. Ali, molim vas, bez mešanja SRS u te vaše nebulozne rasprave.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Komlenski, vi želite po amandmanu?

(Đorđe Komlenski: Naravno.)

Izvolite, kolega Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pa, evo, i pored mog insistiranja, ne čusmo ovde – osuđujem to što je danas upućena pretnja poslaniku Vladi Babiću. Onda bar pošteno kažite – ne smem to da kažem. Ili nam kažite koliko će vam mentori uskratiti finansija.

Pošto ne verujem da su to neke velike pare, dajte da mi skupimo, da vam refundiramo, pa onda barem kao čovek recite ovde za govornicom – osuđujem to, i nemojte ići ko kiša oko Kragujevca. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Komlenski.

Kolega Vukadinoviću, nemate vremena, vaša poslanička grupa nema preostalog vremena.

(Đorđe Vukadinović: Mislite da ne treba osuditi ovo što smo čuli?)

Da osudim? Gospodina Komlenskog?

(Đorđe Vukadinović: Da, i da nemam pravo na repliku?)

Da se on obratio direktno vama i da je pomenuo vaše prezime ili ime, ili naziv vaše poslaničke grupe, ja bih zaista imao osnova da vam dam repliku. Kao što ste vi maločas spomenuli koleginicu Radetu, ona je imala osnova. Ali, pogledajte stenogram, nijednog trenutka nije pomenuto vaše ime i prezime, niti poslanička grupa kojoj pripadate.

Maločas sam vam dao, imali ste osnova jer je bila direktna komunikacija i ja sam vam dao osnov za repliku.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Filip Stojanović i Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović, Aleksandar Šešelj i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić, Ružica Nikolić i Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nemanja Šarović, Aleksandra Belačić i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sreto Perić, Tomislav Ljubenović i Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, zajedno su podneli narodni poslanici Petar Jojić, Momčilo Mandić i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, zajedno su podneli narodni poslanici Dubravko Bojić, Nikola Savić i Ružica Nikolić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Filip Stojanović i Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović, Aleksandar Šešelj i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik mr Dejan Radenković.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić, Ružica Nikolić i Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nemanja Šarović, Aleksandra Belačić i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, zajedno su podneli narodni poslanici Sreto Perić, Tomislav Ljubenović i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Petar Jojić, Momčilo Mandić i Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dubravko Bojić, Nikola Savić i Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Filip Stojanović i Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nataša Jovanović, Aleksandar Šešelj i Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić, Ružica Nikolić i Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O PLATAMA ZAPOSLENIH U JAVNIM AGENCIJAMA I DRUGIM ORGANIZACIJAMA KOJE JE OSNOVALA REPUBLIKA SRBIJA, AUTONOMNA POKRAJINA ILI JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik
Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik
Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik
Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik
Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik
Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik
Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na nadnaslov iznad člana 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Ružica Nikolić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Vladimir Orlić.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na nadnaslov iznad člana 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanik Dubravko Bojić jednim amandmanom predložio je brisanje čl. 11. i 12.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanik Tomislav Ljubenić jednim amandmanom predložio je brisanje čl. 15. i 16.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O NACIONALNIM SAVETIMA NACIONALNIH MANJINA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici, kao i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, saglasno članu 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je kao nepotpune amandmane narodnih poslanika: Zorana Despotovića na član 2, Čedomira Jovanovića, Enisa Imamovića, Nataše Mičić, Žarka Koraća, Nenada Milića i Bajra Gegića na čl. 4, 26. sa ispravkom i 48. i Muamera Zukorlića i prof. dr Jahje Fehratovića na čl. 11, 48. kojim se dodaje član 49, 60. i 68. Odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, te molim predstavnika predlagača da se izjasni o ovom amandmanu.

Reč ima ministar gospodin Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prihvatam ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Konstatujem da je prihvatanjem amandmana ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Socijaldemokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, te molim predstavnika predlagača da se izjasni o ovom amandmanu.

Reč ima ministar gospodin Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prihvatam ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Prihvatanjem amandmana od strane predlagača, konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Muamer Zukorlić i Jahja Fehratović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman, sa ispravkom, podnela je narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman je podneo Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Molim predstavnika predlagača da se izjasni o amandmanu.

BRANKO RUŽIĆ: Prihvatamo ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Prihvatanjem ovog amandmana, konstatujem da je postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 50. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 7. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI PRAVA I SLOBODA NACIONALNIH MANJINA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubeniović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Zoran Živković, Marinika Tepić, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Samostalni poslanici.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Samostalni poslanici.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Samostalni poslanici.

Vlada i Odbor za ljudska i manjinska prava i ravnopravnost polova prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 8. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SLUŽBENOJ UPOTREBI JEZIKA I PISAMA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o službenoj upotrebi jezika i pisama podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olena Papuga.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Samostalni poslanici.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i celini.

Prelazimo na 9. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O TERITORIJALNOJ ORGANIZACIJI REPUBLIKE SRBIJE (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu, kao i mišljenje

predlagača, narodnih poslanika Studenke Kovačević, Miletića Mihajlovića, Darka Laketića i Dejana Radenkovića o podnetim amandmanima.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je kao nepotpun amandman na član 20. koji je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš. Odbačeni amandman ne može biti predmet rasprave i o njemu se ne glasa.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i celini.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem sredu, 20. jun 2018. godine, sa početkom u 10 časova kao dan za glasanje o tačkama 1–9. dnevnog reda Sedmog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu. Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 20.15 časova.)